

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1

Gura Humorului - Suceava

MILLENIUM

nr. 16 - aprilie 2018

Capitolul 1

VITRALII SPRE LUMEA POVEȘTILOA DE ODINIOARĂ

Interviu cu domnul Marius URSCIUC, primarul orașului Gura Humorului

R: Cum este pentru dumneavoastră experiența de a fi fost elev al Școlii Gimnaziale Nr. 1 Gura Humorului?

P: Pot să îți răspund tot cu o întrebare?

R: Da!

P: Cum este pentru tine experiența de a fi elev în Școala Gimnazială Nr. 1 Gura Humorului?

R: Este una extraordinară, o școală frumoasă, unde toți profesorii sunt buni, înțelegători și cred că este cea mai bună școală.

P: Eu am aceeași părere ca tine. Ai răspuns în locul meu la această întrebare.

R: Ne puteți povesti o întâmplare amuzantă din perioada în care ați fost elev?

P: Da. Cred că nu am să uit niciodată momentul în care am luat primul patru din viața mea. A fost pentru citire în clasa a IV-a. Aveam clasa în corpul vechi și făceam cu doamna profesoară Munteanu la limba română și era lecția „Ce se ascunde sub zăpadă”. În fine, nu am fost eu strălucit, dar până la urmă am luat premiul II în clasa a VIII-a. Și pentru că trebuia să citească un coleg de-al meu și eu, eram cam neastămpărat, vorbeam și eu ca și voi, mai povesteam, mai șușoteam, și m-a pus să continui de unde a rămas. Bine înțeles că am început să citesc de la început și aşa am luat primul patru din viața mea și ar fi trebuit să citeșc de la propoziția „Și sub stratul de nea...”

R: Și întorcându-ne în timp în perioada în care erați elev ați dori să faceți ceva și nu ați făcut?

P: Am dorit să fac mute lucruri. Aș fi vrut să îmi pun singur notele în catalog, aș fi vrut ca să nu vină mama la ședințele cu părinții pentru că nu era foarte confortabil că n-am fost sfânt, ca dovedă că nu am nici un cerculeț deasupra capului, sau poate îl am? Da, am fost la fel de neastămpărat ca și voi și cred că cel mai greu era atunci când aveam ședință cu părinții și mama nu venea supărată din cauza notelor, ci din cauză că eram un pic cam neastămpărat, mă certam cu fetele. Tu te-ai certat vreodată cu fetele?

R: Da. Mai am o întrebare tot despre școală: omul care v-a pus prima oară stiloul în mâna, cum l-ați caracterizat?

P: Trebuie să îți spun un secret, pe mine s-au făcut experimente. Deci atunci când eram elev al Școlii Generale Nr. 1, era un program în care nu

aveam învățător, adică făceam fiecare obiect cu un alt profesor, era o perioadă experimentală în care toată lumea voia să facă experimente pe mine. Chiar dacă locuiam pe Vasile Alecsandri și trebuia să fiu elev al Școlii Generale Nr. 2, dar tatăl meu, Dumnezeu să îl ierte, a vrut neapărat la Școala Unu. Așa că am avut diriginte din clasa I, așa cum aveți voi din clasa a V-a, făceam obiecte diferite cu mai mulți profesori. Deci dacă stau bine și mă gândesc, persoana care mi-a pus prima dată pixul în mâna a fost doamna profesoară Munteanu, care făcea citirea, limba română, și caligrafia cu noi. Să știi, Răzvan, că e foarte emoționant când te gândești la viață și întotdeauna trebuie să simți emoție pentru că toți la un loc au reușit să mă învețe. E bine să știi mai mult decât să desenezi și să știi să îți numeri banii pe vremea aia. Îmi amintesc și de o poveste de-a tatălui meu care zicea că: Marius, nu e nevoie să înveță, mare ești, prost ai să fi și școală cât să îți numeri banii și forță cât să împingi vagoneții ai, așa că îți găsești un loc la mină, nu-ți face probleme. Pe vremea aia trebuia să înveță ca să devii ceva, acum nu, e suficient să moștenești un hecat de pădure, să îl tai tot și să cântă maneile în Cipru.

R: Ce ne puteți spune despre profesorii pe care i-ați avut și profesorul preferat?

P: De toți profesorii mei preferați mă leagă câte o amintire, din păcate mulți dintre ei nu mai sunt. Am avut onoarea să îl cunosc și chiar să fiu vecin cu profesorul David Hrimiuc a cărui nume este legat de un concurs bine cunoscut în zonă. Am avut o mulțime de diriginți și important este că îi ţin minte pe toți și că mă leagă o amintire plăcută de toți. Cred că cel mai legat sunt de, Dumnezeu să o odihnească, doamna profesoară Bercea. Pe vremea când eram eu elev era domnișoară, se numea Miron și de ea m-am apropiat

foarte mult fizic pe vremea olimpiadelor, făceam fizica și chimia cu ea și mă încuia în cabinet și mă punea să rezolv probleme la fizică în timp ce colegii mei aveau ore.

R: Este perioada olimpiadelor școlare, ce mesaj transmiteți elevilor noștrii? Dar profesorilor?

P: Profesorilor nu trebuie să le transmit niciun mesaj pentru că ei au demonstrat prin performanțele voastre că țin la școală, la prestigiul școlii și foarte mulți olimpici sunt la Școala Numărul 1 și asta mă face și pe mine să mă mândresc că și eu sunt absolvent al acestei școli. Le transmit răbdare și putere să meargă mai departe, vreau să vă transmit un singur lucru: câștigați olimpiadele județene și naționale pentru că anul acesta, chiar dacă este un an greu vom continua să trimitem olimpicii într-o tabără mai frumoasă decât anul trecut, mai frumoasă decât acum doi ani și acum știi și tu că ne dorim să stimulăm copiii deștepti ai acestui oraș.

R: Care sunt hobby-urile dumneavoastră?

P: Nu mai am nici un hobby în ultimii 14 ani. Am o pasiune, și pasiunea mea este să încerc să demonstreze tuturor că orașul Gura Humorului este buricul universului, nu cred că am să reușesc vreodată, dar tot e bine să ai o pasiune și să îți propui lucruri imposibile, dar eu cred că imposibilul nu există.

R: Ce sfat i-ați da unui copil care își dorește să devină primar?

P: Unui copil sau ție?

R: Unui copil.

P: Deoarece copilul îndeplinește condițiile necesare adică este absolvent al Școlii Gimnaziale Numărul Unu și absolvent al colegiului „Alexandru cel Bun” Gura Humorului are mari șanse să devină primar. Nici două facultăți nu ar strica mai ales că eu le-am încercat pe amândouă. Oricum e mult de lucru și trebuie să se înarmeze cu răbdare și să credă că orice este posibil.

R: Ce plan de viitor aveți pentru copiii din Gura Humorului?

P: Vreau ca să se simtă cât mai bine în orașul Gura Humorului. Să fie cât mai mândri că aici pot găsi modalități de petrecere a timpului liber, că pot să vină prietenii din alte orașe și să zică că la ei nu găsesc aşa ceva. Cred că asta ține de mândrie locală, nu?

R: Da!

P: Sunt câteva proiecte care se adresează, ori dorința mea este să creșteți sănătoși, să încercați să ieșiți cât mai mult afară, puteți schia iarna, puteți înnota, o să puteți să mergeți cu rolele, o să puteți merge cu bicicleta pe piste mult mai lungi, mult mai performante, o să vă puteți bucura de aer curat, iar asta înseamnă să creșteți o generație sănătoasă și la

corp și la minte.

R: Și una dintre cele mai importante înrebări: Cum vedeați orașul nostru peste zece ani?

P: Întreabă-mă cum văd orașul nostru peste o sută de ani și o să pot să îți răspund la întrebare. Peste zece ani e prea devreme să spun cu cine primar sau vreun coleg din generația ta. Îl văd un oraș frumos, cochet, în care majoritatea problemelor pe care le avem acum, vor fi rezolvate. Cu siguranță peste zece ani vom discuta despre alte probleme care sunt ca într-o casă: hai să mai punem un tablou pentru că am zidit-o, să ne gândim la ce culoare punem pe peretei, cum remobilăm și până la urmă orașul nostru e căsuța noastră și indiferent unde o să ajungeți voi, veți realiza că alături de locușorul vostru și orașul acesta reprezintă acasă.

R: Vă mulțumim pentru interviul acordat și cred că e un interviu reușit.

P: Nu știu dacă e reușit sau nu, eu m-am străduit să îți răspund la întrebări astfel încât să înțelegi și tu.

R: Mulțumesc!

P: Mulțumesc!

*Interviu realizat de Răzvan Chiribucă
clasa a V-a B*

Interviu cu domnul prof. dr. Cristian CUCIUREAN, Inspector școlar general adjunct al Inspectoratului Școlar Suceava

Denis: - Bună ziua. Vă mulțumesc că mi-ați acordat acest interviu.

- Am aflat că ești un elev de nota 10. Sunt onorat să stăm de vorbă.

- Cum vă numiți?

- Cuciurean Cristian.

- Ce funcție ocupați?

- Inspector școlar general adjunct al Inspectoratului Școlar Suceava.

- Ce atribuții implică funcția pe care o ocupați?

- Responsabilitatea mea este domeniul management al Inspectoratului Școlar Suceava.

- Ce calități considerați că sunt necesare pentru a ocupa o funcție de conducere?

- Printre calitățile necesare aş enumera: competență profesională, capacitate de relaționare și comunicare, promptitudine și obiectivitate în luarea deciziilor.

- Ce funcții ați ocupat în trecut?

- Profesor, consilier educativ, director al Colegiului Silvic "Bucovina", Câmpulung Moldovenesc și Inspector general al Inspectoratului Școlar Suceava.

- Ce studii aveți?

- Facultatea de Silvicultură și Exploatare Forestiere, Masterat în Management educațional, Doctorat în Științe Forestiere.

- Care sunt motivele pentru care ați ales facultatea pe care ați urmat-o?

- O reorientare profesională m-a făcut să descopăr dragostea pentru natură.

- Care este profesorul care a avut cea mai benefică influență asupra dumneavoastră?

- Au fost mai mulți profesori pe care îi respect și acum. De la fiecare am avut de învățat câte ceva.

- Care este cea mai mare realizare a dumneavoastră în plan profesional?

- Cel mai mult sunt mândru de ceea ce am realizat la Colegiul Silvic "Bucovina", Câmpulung Moldovenesc, un colectiv de cadre didactice de un înalt profesionalism și foarte bine închegat.

- Cum ați defini educația din propria perspectivă?

- Educația, din perspectiva mea, nu trebuie să se limiteze doar la transmiterea și acumularea de cunoștințe, ci trebuie să-și aducă aportul la formarea și modelarea caracterului copiilor, a le cultiva bunele maniere, a-i direcționa, a-i pregăti pentru a da piept cu viața activă.

- Care este opinia dumneavoastră despre învățământul românesc? Ce ar trebui schimbat? Ar trebui să se inițieze ceva nou?

- Depinde de punctul de vedere din care abordăm această problemă. Dacă ne referim în general la formarea generațiilor, cred că trebuie să intervenim la nivelul mentalității acestora. Școala ar trebui să creeze o competiție adevărată, să motiveze și să stimuleze elevii, să valorifice capacitațile și aptitudinile acestora, să-i orienteze de mici spre valorificarea la maximum a potențialului fiecărui copil.

- Ce înseamnă să fi profesor?

Cristian Cuciurean - NewsBucovina.ro

- Să fii profesor: în primul rând, trebuie să fii un model atât pentru copii (elevi), cât și pentru colegi și societate; la catedră trebuie să fii regizor, actor și spectator. Profesorul trebuie să-și "regizeze" propria lecție, să o joace, să o interpreteze în fața clasei și apoi să-i urmărească pe elevii săi cum preiau rolul.

- Ati urma aceeași carieră?

- Când eram copil am visat să devin pilot pe avioane de vânătoare. Am absolvit Facultatea de Silvicultură și am devenit profesor. Astfel mi s-a oferit posibilitatea de a "pilota" Tânără generație în a pătrunde tainele creșterii și cultivării pădurii, plămânlui verde al Pământului. Este o profesie nobilă și cred că mi-ar plăcea să mă „reîncarnez” în cea de profesor de matematică sau de științe.

- Ce recomandări puteți face elevilor pentru a reuși în viață?

- Aristotel spunea că: „Rădăcinile educației sunt amare, dar roadele ei sunt dulci.”

De aici, copiii trebuie să înțeleagă că deși timpul pe care îl alocă studiului îi privează de multe activități care le-ar părea mai atractive, precum calculatorul, telefonul, televizorul. Mai târziu vor avea satisfacții

pe măsura efortului depus.

- Mulțumesc pentru timpul acordat. Plăcerea a fost de partea mea.

*Interviu realizat de Denis Baboi,
clasa a V-a B*

Capitolul 2 - FILE DE ISTORIE

1 Decembrie, Ziua Națională a României

Ziua de 1 Decembrie a fost desemnată drept sărbătoare națională în anul 1990, datorită semnificației sale cu totul deosebite pentru istoria noastră, a românilor. Evenimentul propriu-zis, sărbătorit anual în această zi, se referă la unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și a Maramureșului la Vechiul Regat al României.

Ca în fiecare an, elevii școlii noastre, marchează prin activități cultural-artistice această sărbătoare, care reprezintă totodată pentru întreaga suflare românească un prilej de cinstire a memoriei celor care au reușit să ducă la îndeplinire idealul de unire al locuitorilor tuturor provinciilor românești.

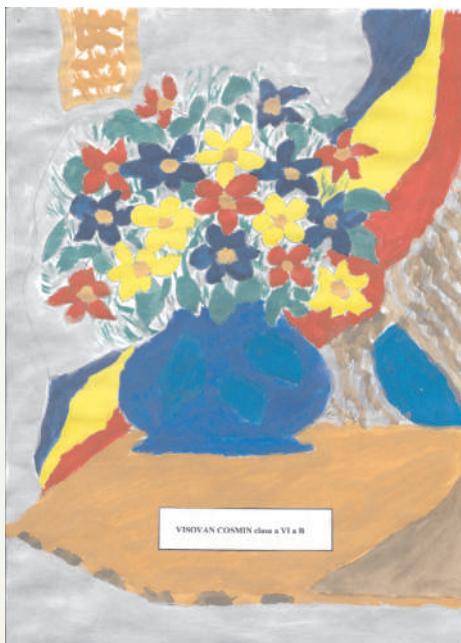
Mândria de a fi român

Tu, române, să fii mândru
De pământul strămoșesc,
De numele ce-l poartă neamul
Și de țara ce-o iubești.

Cum mândrie-arătați portul
Și cu drag să îl cinstești,
A îluptat ca nimeni altul
Lumii-ntrigi să-l dăruieste.

E onoare, e mândrie
E ceva ce noi slăvим
Noi în viitor vom duce
Numele drag de român.

Alesia Ungureanu
clasa a V-a B

Cosmin Vișovan
clasa a VI-a B

Mândria de a fi român

Nu există român care să nu tresalte la cuvântul „patrie”. Patria s-a aflat întotdeauna în sufletele celor mai buni dintre fi și acestor meleaguri.

Când spunem patrie ne gândim la strămoșii noștri, la cât de viteji și de demni au fost. Încă din cele mai vechi timpuri români au știut să țină piept tuturor furtunilor și vitregiilor pentru a-și apăra „sărăcia și nevoie și neamul”. Apoi gândurile noastre se îndreaptă către meleagurile ei minunate, la munții trufași, la colinele presărate cu viță-de-vie și câmpurile roditoare.

Pământul nostru a fost și este un tărâm primitor, este locul unde ne-am născut și unde trăim. Acest pământ a fost moștenit de la strămoșii noștri, a căror cetate, Sarmizegetusa, stă mărturie și astăzi, înconjurată de arcul neclintit al Carpaților precum zidurile unei cetăți medievale. Iar la poalele acestora, șanțurile albastre ale Dunării apără această minunată cetate a României.

Cum să nu iubești acest pământ atât de frumos și bogat, cu o istorie încărcată numai cu fapte mărețe!

E o mândrie să fii român și să te naști într-o astfel de țară!

Felicia Drob
clasa a VIII-a B

Zi de sărbătoare

Azi e zi de sărbătoare,
Ştim de România mare,
Ştim de patrie, de unire,
Ştim de glorie, de simțire.

Ne unim întru vecie
România să ne fie
Casa sfântă moștenită
De la oastea cea vestită.

Trupul vechi al țării noastre
Este acum din nou unit,
Tricolorul flutură spre astre
Mândru și de neclintit.

Bianca Elena Pintilescu
clasa a VI-a A

Iustin Negrea
clasa a VI-a B

1 Decembrie

Sunt român și îmi iubesc
Tara, portul românesc.
Apele curgătoare
și ogoare înfloritoare.

Limba, graiul românesc
Știu și eu să le vorbesc
Şipăstrez cu strășnicie
Astrămoșilor trăire.

Bunicul meu s-a luptat
În războaie ne-nfricat
Povestește cu mult dor
Despre viață și popor.

Mi-a povestit foarte mult
Despre lupte ce-au durut,
Despre sângele vârsat
Pentru steagul luminat.

Multumesc, ați biruit
Și-n sfârșit ați reușit!
România s-a unit
Într-un popor brav și iubit!

Robert Nicuțariu
clasa a VI-a B

↗ **Ştefan Gavrilean**
clasa a VII-a A

România mea

Țară mândră ca o floare
Te-ai gătit de sărbătoare
Cu spice galbene-n plete,
Cu bogății fără pereche!

Se meti se-nalță munții-n zare.
Și Dunărea se varsă-n mare.
Trufașe-s holdele-n câmpii
Și strugurii mustind în vii.

Pecer când soarele apare,
Se vede pân-la hotare.
A României frumusețe
Mai minunată ca-n poveste!

Laurențiu Căliman
clasa a VI-a A

↗ **Alexandra Zuz**
clasa a VI-a C

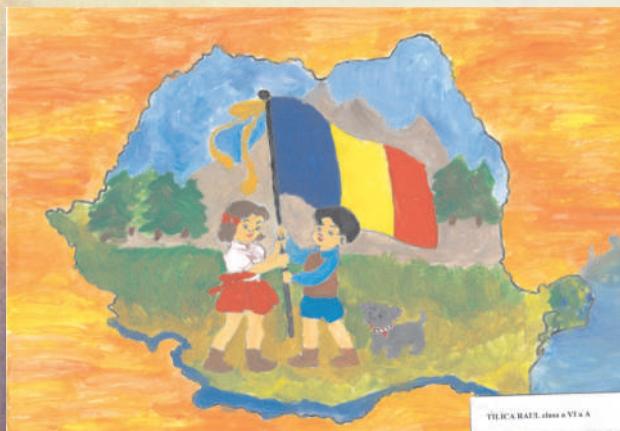
Patria mea

Țara mea e una în lume,
Steagul ei nu va apune
Cât timp noi vom exista
Și generația noastră va lupta.

Patria e o lumină care
Ne va ghida în continuare
Spre al nostru viitor
Ce ne zâmbește promițător.

Cu tradiții neîntâlnite,
Doar la români găsite,
România-i minunată,
E o lumină adeverată.

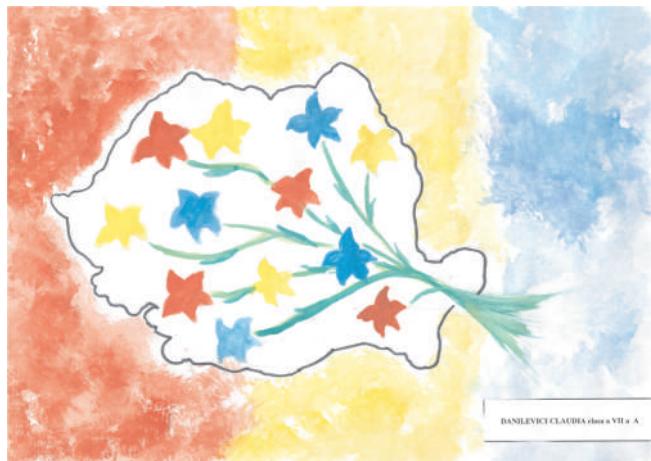
Maria Gemănaru
clasa a VII-a B

↗ **Raul Tilică**
clasa a VI-a A

Rebeca Meslec
clasa a VI-a C

Claudia Danilevici
clasa a VII-a A

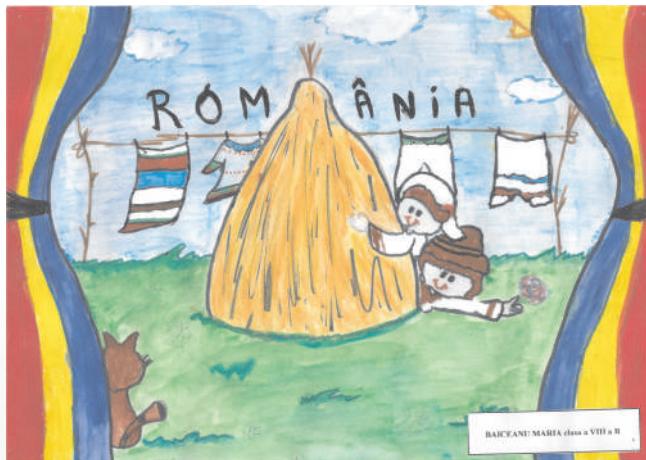
Diana Ștefănescu
clasa a VII-a A

Patricia Ruscan
clasa a V-a B

Ștefan Aldea
clasa a VII-a A

✉ Maria Băiceanu
clasa a VIII-a B

✉ Flavia Tomașciuc
clasa a VII-a A

✉ Andreea Rusu
clasa a V-a B

✉ Bianca Rădășanu
clasa a VII-a A

✉ Alexandra Piticari
clasa a V-a A

✉ Anastasia Buzilă
clasa a VI-a A

24 Ianuarie - Ziua Micii Uniri

În fiecare an, la 24 ianuarie, românii sărbătoresc Unirea Principatelor Române din anul 1859 – numită și „Mica Unire”, realizată sub conducerea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, un act de voință politică a celor două principate românești, Moldova și Țara Românească, prima etapă în crearea statului unitar român modern.

Domnia lui Alexandru Ioan Cuza, deși scurtă (1859-1866), a fost perioada de maximă dezvoltare a României moderne. Prin recunoașterea Unirii depline, crearea primului Parlament unic al României și al primului guvern unitar, prin reformele sale: adoptarea primei Constituții românești, reforma electorală, secularizarea averilor mănăstirești, reforma agrară, a învățământului, domnia lui Alexandru Ioan Cuza a pus bazele dezvoltării moderne a României.

Vrem o țară

Patria noastră a fost visată
Întreagă și nu sfărâmată.
Principatele române
Luptând pentru a lor unire,
Granițe să nu mai fie
Între inimi cu aceeași glie,
Pentru vorbă, pentru port
Palmele le-au fost suport,
Sufletele se-adunăra
Și dansără, și strigără,
Vrem o țară!
Visul lor s-a împlinit
Simțirile s-au unit,
Hărtii lumii au adus
Un plus,
Visul celor care au îngenunchiat,
Privind în sus!

Bianca Elena Pintilescu
clasa a VI-a A

Fiu de român

Un român, o țară, un neam
Moldovean, muntean sau
transilvan,
Poporul meu, n-ai nici o scuză,
Slăviți Unirea sfântă de la Cuza!

Învață a fi patriot
Și să-ți iubești al tău norod,
Conducător de neam străbun
Fiu de Român,
Să fii și creștin bun!

Irina Luțac
clasa a VI-a A

Iustin Negrea
clasa a VI-a B

Mica Unire

Ei arnă și început de an,
Pământu-i înghețat și fulgii cad mai rar,
Sărbatorim cum se cuvine,
Unirea Principatelor Române!

Noi, copiii României,
Știm ce-avem de apărat,
Și jurăm la toți strămoșii,
Să păstrăm ce ne-aulăsat!

Alexandra Tanasă
clasa a VI-a A

Ziua Unirii

Hai copii, frate cu frate,
La Suceava în cetate
Să-ntindem hora unirii,
Pe pământul Bucovinei.

Vino frate ardelean,
Vin și eu că-s moldovean
Casă-ntindem hora mare,
Într-o zi de sărbătoare.

Cuza Vodă și Moș Roată,
Adunați toți la olaltă
Dădeau mâna ca frații,
Și stârneau doar admirății.

24 Ianuarie e important,
Că Principatele s-au adunat
Atunci când românii aflără,
Tare mult se bucurără.

În horă mare au jucat,
Dorința li s-a realizat
Noi țară mare-am devenit,
Dorința ni s-a-ndeplinit.

Denis-Alexandru Baboi
clasa a V-a B

"Peste 50 de ani"

În această operă, Ion Luca Caragiale ne prezintă un tablou istoric, cât și portretul învățătorului său și caricatura situației actuale a limbii române.

Textul începe cu prezentarea elevilor din clasele întâi și a doua, care îl aşteptau într-un suflet pe Alexandru Cuza. A sosit într-un val de urale în sala de clasă. Dascălul, într-atâta fericire, se ruga la Dumnezeu pentru sănătatea Primului Domn, în același timp mulțumindu-i pentru recăpătarea onoarei de popor liber, de popor latin. La plecare, Alexandru Ioan Cuza îi îndeamnă pe copii să își asculte învățătorul, pentru care și-a mărturisit încrederea și admirația, luându-l ca pe un român model. A doua zi, toată lumea l-a condus câțiva kilometri pe domnitor, despărțindu-se de el doar la îndemnul său. Naratorul relatează că un astfel de entuziasm nu a simțit și nu va mai simți, iar de asemenea, recunoaște că nu va putea uita niciodată această întâmplare.

Continuarea operei este dedicată domnului Basile Drăgoșescu, cel care i-a luminat mintea. I se conturează un portret care îl descrie ca un om cu frica de Dumnezeu în inimă, un dascăl excelent, cu talent la predare, imaginea lui fiind asociată de către copii cu nuaia sa „care ardea ca focul”, imprimându-se astfel severitatea.

Textul se încheie pe o notă tristă, evidențiindu-se neglijarea limbii române și înfățișându-se greșelile frecvente, cu accent critic. De asemenea, se mărturisește că săracă noastră limbă română, în loc să fie „o plantă cultivată”, a ajuns „o buruiană sălbatică”, bătută de vânturile franțuzești și nemțești.

În concluzie, „Peste 50 de ani” ne prezintă o emoție inedită, neînteligibilă de simplul cititor în legătură cu întâlnirea Primului Domn, cât și admirarea față de dascălul său și critica constructivă a situației actuale a limbii române.

 Viviana Rusu
clasa a VI-a A

 Georgiana Naharneac
clasa a VIII-a A

Despre Mica Unire

Trebuie să se știe
Că e făcută de Cuza... un om se mai arată
Se numește Moș Ion Roată.
Atunci e Unirea Principatelor Române...
A Țărilor Române și-a Moldovei, jupâne!
Merită respectul nostru,
Patriotismul să fie în sângele vostru!
Pe 24 ianuarie le mulțumim
Datorită lor trăim!

Alexia Maria Gemănari
clasa a VI-a A

Ziua României

Azi e zi de sărbătoare
Pentru neamul românesc
Au întins o horă mare
Pe pământul strămoșesc.

S-au unit cu mic, cu mare,
În costume fel de fel
Cuii, cojoace și basmale
Și credință de oțel.

E ziua noastră națională
Ziua Marii Uniri
Când toți români au devenit o țară
Cu idealuri și împliniri.

Călin Rusu
clasa a VIII-a A

Eliza Maria Baluș
clasa a V-a B

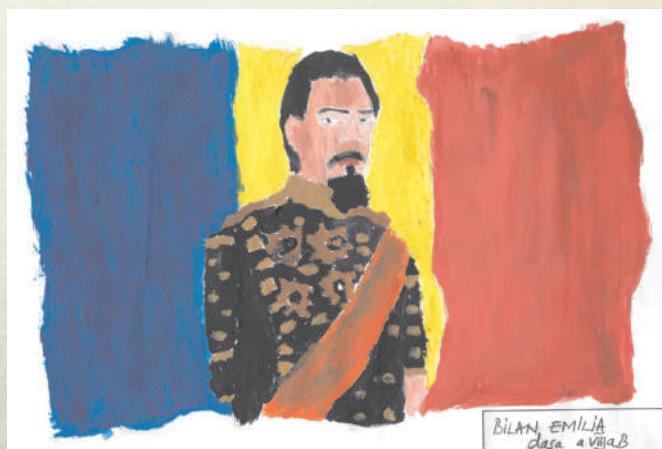
Cosmin Vișovan
clasa a VI-a B

Rareș Persic
clasa a VI-a A

Bianca Rădășanu
clasa a VII-a A

Emilia Bilan
clasa a VIII-a B

→ **Ștefan Micuțaru**
clasa a VII-a B

→ **Teodora Roznovan**
clasa a V-a A

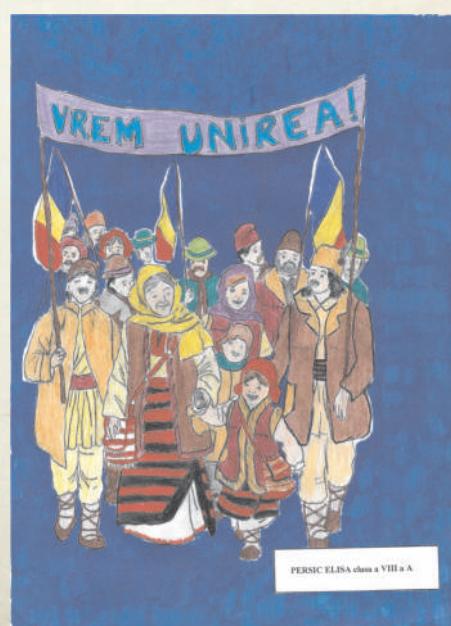
→ **Alexandru Drelciuc**
clasa a VIII-a B

→ **Ana Maria Apetrea**
clasa a V-a B

→ **Ionuț Adomniței**
clasa a VII-a B

→ **Elisa Persic**
clasa a VIII-a A

Ziua Națională de Comemorare a Holocaustului

Holocaust, este un termen utilizat pentru a descrie uciderea a aproximativ șase milioane de evrei, de toate vârstele, majoritatea din Europa, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, ca parte din „soluția finală a problemei evreiești”, programul de exterminare a evreilor, planuit și executat de regimul național-socialist din Germania, condus de Adolf Hitler și de colaboratorii acestuia.

Ziua Națională de Comemorare a Holocaustului este un eveniment național ținut pe 9 octombrie în România, dedicat comemorării victimelor Holocaustului și, în special, rolului României în acest episod al istoriei. Data de 9 octombrie a fost aleasă deoarece în această zi, în 1941, a început deportarea evreilor din Bucovina în Transnistria.

Copiii evrei din Holocaust

Un popor cu o vechime de peste patru mii de ani, având la bază o religie monoteistă, au fost prigoniți, discriminați și de multe ori chiar uciși de cei care îi considerau străini și venetici. În anul 1948 a fost proclamat statul Israel după tragică experiență a Holocaustului din timpul celui de-al II-lea Război Mondial inaugurând o nouă epocă a poporului evreu.

Planul Germaniei naziste și al aliaților săi de a distrugere poporul evreu în epoca Holocaustului nu a crățut nici copiii. Nefiind buni de muncă au fost primii condamnați la moarte prin gazare și arderea în crematorii. În aceste condiții au murit peste 1.500.000 de copii dintre care 1.200.000 erau evrei iar restul romi și copii cu handicap. Aceeași soartă au avut-o și copiii din Transilvania de Nord, fiind deportați la Auschwitz împreună cu părinții, dar cei până în 15 ani au fost gazați din momentul sosirii.

În România, copiilor evrei li s-a interzis învățământul, indiferent de grad. Ei puteau învăța doar în școlile evreiești, dar certificatele eliberate nu aveau nicio valoare. Nu aveau dreptul să fie ucenici sau să practice meserii. Din februarie 1944, copiii evrei care au împlinit 15 ani erau mobilizați la muncă obligatorie.

Nu se știe numărul copiilor uciși în timpul programului din Basarabia și Bucovina de Nord din vara anului 1941, după intrarea României în război alături de Germania nazistă. Mulți dintre ei au fost deportați spre Transnistria în septembrie 1941, având mărturia lui Liviu Beri care avea 14 ani atunci, confruntându-se cu boala, foamea, frigul chinuitor, asistând la executarea părinților lui. Cazurile dramatice de la Odessa, Golda, Bogdanovka etc.

Un delegat al Ministerului de Externe descrie groaznicile condiții în care trăiau copiii orfani având nevoie urgentă de hrănă, încălțăminte, îmbrăcăminte, medicamente și locuințe mai

Ionuț Adomniței
clasa a VII-a B

omenești.

Trupurile lor mici opsite par că din dezvoltare purtau emblema subnutriției: pântece umflat, picioare subțiri, ochii reflectând tristețea, o înțelepciune bătrânească și o resemnare sfântă. Lupta pentru supraviețuire le-a dezvoltat simțul practic, gândirea practică, erau sceptici, neavând încredere în cei din jur. Majoritatea jocurilor practicate de ei erau violente sau legate de elementele de la războiul.

Copiii evrei care au supraviețuit Holocaustului au suferit o serie de traume, care le-au marcat viața și i-au maturizat prematur. Dintre acestea amintim: pierderea familiei, stigmatizarea evreilor ca fiind răi, abuzuri fizice, condiții subumane de viață, convietuirea cu cadavre și dezrădăcinarea.

Sebastian Şincari
clasa a VII-a A

Curs gratuit de limba germană

de Wieslaw Kielar

Wieslaw Kielar s-a născut în 1919 în Polonia. La puțin timp după pătrunderea naziștilor în țară este arestat de Gestapo și închis la Tornow. A fost inclus în primul transport de deținuți politici din Polonia și expediat de Gestapo la Auschwitz. Așa se face că Tânărul Kielar nu împlinise încă 21 de ani când, la 14 iunie 1940, a intrat pe porțile Auschwitzului cu un lot de 728 de deținuți politici.

Wieslaw Kielar ne prezintă întâmplările ce îl s-au petrecut după intrarea lui în lagăr. Aceasta descrie cum se face "sport" în închisoare: huphen = a țopăi, rollen = a dansa, kneikugen = a face genuflexiuni și tanzer = a dansa.

Deținuții erau obligați să facă astfel de mișcări în timp ce soarele ardea totul în jur. Dacă leșina cineva, era dus la umbra unei clădiri și înviorat cu apă sau un picior, apoi revenea lângă ceilalți. Bătăile neîncetate executate asupra celor din lagăr de către Kapo și SS-iști erau la ordinea zilei.

Pe lângă acestea mai erau și umiliți de tot felul. Într-o zi, naziștii au avut ideea de a monta un spectacol religios. Au căutat printre deținuți un evreu și un preot și le-au poruncit să se suie pe o cadă întoarsă cu fundul în sus și să își facă fiecare rugăciunea. Aceste lucruri i-au distrat pe SS-iști.

Altă dată, deținuții erau siliți să alerge de la o clădire până la un copac, apoi să se cătere, în timp ce câinele lui Mayer îl trăgea înapoi. La început erau puțini deținuți care făceau acest lucru, dar apoi li s-a ordonat cătorva zeci să repete mișcările. Se călcau unii pe alții pentru a ajunge în copac. Și Kielar a făcut același lucru, dar când să reușească a fost lovit cu o bătă în cap de un Kapo.

Kielar muncește ca sanitar ajutând la transportul cadavrelor de la execuție la crematoriu, asistând astfel la nenumărate execuții. Este îngrozit de cruzimea gardienilor.

În altă zi, au fost aduși câteva zeci de deținuți slovaci evrei. Trebuiau trimiși la carieră. Erau puși să care roabe cu pietriș dintr-o parte în alta și să treacă printre siruri de gardieni care loveau cu bâtele. Pe la mijlocul traseului era o groapă adâncă, iar peste ea fusese aruncată o scândură. Cei care nu își țineau echilibrul cădeau cu roabă cu tot în groapă de unde nu mai exista cale de întoarcere.

Alți Kapo își omorau victimele cu bastoanele.

Altă dată erau împușcați în gropi comune, apoi duși la crematoriile din incinta lagărului sau din pădurea din apropiere.

Observa cum sunt furate lucrurile noilor deținuți în lagăr, fiecare persoană încercând orice pentru supraviețuire.

Alexandru Boca

clasa a VII-a A

✉ Angelos Apetrea

clasa a VII-a A

✉ Claudia Danilevici

clasa a VII-a A

Cioburi dintr-o viață

de Hedi Fried

Hedi Fried s-a născut la Sighet în 1924. În aprilie 1944, cu unul din primele trenuri care au pornit din Ungaria horthystă spre Birkenau-Auschwitz, a fost și ea expediată din ghetoul Sighet, cu întreaga familie, spre moarte. În iulie 1945 a fost eliberată la Bergen-Belsen, de unde a ajuns în Suedia, țară în care trăiește și în prezent. Sentimentul de demnitate - pe care nu îl-au putut strivi nici zbirii din lagărele naziste - a ajutat-o să supraviețuiască, să-și formeze o familie, să dezvolte o carieră, să străbată tot pământul militând pentru dreptul omului la împlinire.

În "Cioburi dintr-o viață", naratoarea povestește despre cruzimea și neîndurarea cu care a fost zdrobită, despre viața transformată în cioburi a milioane de evrei nevinovați.

În prim plan, aceasta ne vorbește despre viața ei normală ce o ducea în Sighet, un oraș din Transilvania, despre școala și regulile de atunci, despre cea mai bună prietenă sa, Ana, despre drama pe care o ducea la vîrstă de 14 ani din pricina unui băiat. Atunci, când era adolescentă, fetele nu umblau cu băieții, ci fetele cu fetele și băieții cu băieții, altfel nu le era permis. Ea mai vorbește despre băiatul de care era îndrăgostită.

Ea precizează și modul în care a aflat că a izbucnit războiul și despre echipa de acesta. Ea spuse că evreii au fost transportați mai întâi într-un loc în care au separat bărbații de bătrâni și femei, apoi despre momentul în care s-a despărțit de mama ei, moment ce a marcat-o. Spunea cu toată sinceritatea despre regretul pe care îl are din cauză că nu a putut să o salveze pe mama sa la timp, despre gândul care o mustă continua că ea e vinovată de moartea mamei sale.

Hedi spune cu tremur în glas despre momentele cumplite trăite în lagărul de la Auschwitz.

În această poveste, cel mai mult m-a marcat tirania lui Schara, comandantul SS, atunci când a forțat-o pe Vera, imediat după naștere să-și înnece nou-născutul. Ce suflet lipsit de dragoste!

După părerea mea, această poveste adevărată are un puternic mesaj emoțional și dezvăluirile lui Hedi sunt cutremurătoare. Această poveste reală te poate face să privești viața cu ochi mai buni, să o apreciezi mai mult.

Pe mine, personal, această carte m-a fascinat prin cuvintele autoarei care erau scrise cu atât de multă încredere, dar în același timp cu o mare teamă și cu un imens regret.

Maria Gemănaru
clasa a VII-a B

Ecou din Holocaust

Ultima scrisoare a mamei

Vasilli Grossman

Holocaustul, pentru unii poate fi o noțiune necunoscută, un cuvânt neauzit încă, ceva neimportant, însă pentru alții acest cuvânt poate însemna o amintire a groazei, un fior ascuns dar totuși prezent în suflete pentru vecie. O secvență care le-a marcat viața unor oameni și o amintire tristă veșnică.

O poate spune și această femeie, o mamă care scrie un gând sub forma unei scrisori cu o durere uriașă în suflet, oferind o explicație fiului său, Vitea, o scuză în care explică absența sa din acel moment.

Cu o convingere și o speranță uriașă în suflet, speră ca scrisoarea să ajungă în mâinile fiului ei, chiar dacă ea se află în spatele liniei frontului german, după sârma ghimpată a unui ghetou evreiesc... din păcate conștientă că nu va afla răspunsul fiului său niciodată, dar liniștită că va pleca împăcată din viață. Aceasta scrie niște cuvinte pline de emoție, niște sentimente pe care nu a avut ocazia să le mărturisească față în față.

Povestește momentele prin care a trecut după ce nemții i-au răpit viața. Era doctor, o femeie, o mamă, o soție care era conștientă de ce urma să se întâmple. Era conștientă că viața ei se putea termina în orice moment fără să știe de ce. Povestește prin ce clipe de groază a trecut și încearcă să dea niște sfaturi pentru singurul ei regret, fiul său. Aceasta încearcă să-l încurajeze, să-l motiveze să fie puternic, chiar dacă ea nu este acolo. Încearcă să-i ofere o explicație pentru toate posibilele întrebări ale lui Vitea. A încercat cum a putut să-i ofere un răspuns pentru tot ce să-ă întâmplat, cerând iertare.

Din punctul meu de vedere, a fi o mamă care trăiește o asemenea durere este ceva nimicitor. Această scrisoare oferă o foarte importantă lecție de viață: trebuie să ne prețuim viața, să avem puterea de a trece peste toate și să ne gândim că ar putea fi și mai rău.

Bianca Popa
clasa a VII-a B

Capitolul 3 - CALEA SUCCESULUI SPRE PERFORMANȚĂ ȘCOLARĂ

Tabăra olimpicilor

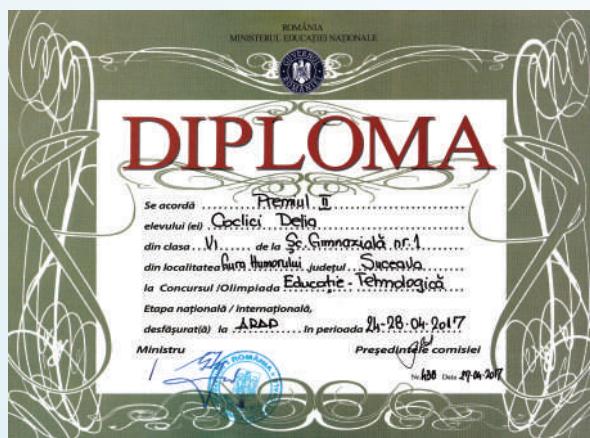
La sfârșitul anului școlar, primăria a premiat elevii care au rezultate deosebite cu o tabără la Năvodari, la mare. Din fericire și eu m-am numărat printre aceia. Când am aflat, am fost bucuros că voi fi premiat pe scenă, apoi am realizat că voi pleca într-o excursie cu alți olimpici din oraș.

Cu aproape o săptămână înainte de a începe școala am plecat în tabără. Excursia s-a dovedit a fi un factor ce ne-a făcut să începem școala cu mai multă energie. Acolo am făcut mai multe activități, ieșiri și desigur... bălăceală. Zi de zi mergeam la plajă și făceam ce doream noi, într-un cuvânt... distracție.

A fost una dintre cele mai frumoase amintiri pe care le am...

Şerban Loghin
clasa a VII-a A

Impresii din tabăra olimpicilor

După un an obosit de școală, după multe concursuri și premii obținute la acestea, a venit rândul relaxării. Tabără de anul trecut a fost o experiență unică pentru mulți dintre noi.

Activitățile de la mare, răsăritul de soare, petrecerile din fiecare seară și concursurile pe echipe organizate de profesorii care ne-au însoțit, au făcut să ne distrăm și să fie o tabără de neuitat.

Călătoriile ne formează cele mai frumoase amintiri și ne ajută să socializăm cu diferite tipuri de oameni, în sfârșit, legând prietenii cu aceștia.

Delia Coclici
clasa a VII-a A

O experiență de nota 10

Încep prin a mulțumi pentru ocazia oferită de sponsori, de a petrece câteva zile alături de colegii olimpi. Este al doilea an în care am avut ocazia să merg în vacanță, ca răsplătă a rezultatelor și a muncii mele. Ce satisfacție...

Am simțit, în primul rând, ce mândri sunt părinții și bunicii de mine, acest lucru mi-a umplut inima de bucurie. Îl auzeam mereu pe tata povestind cum a fost în tabără la Năvodari, când era el mic și experiențele avute acolo. Acest lucru mi-a stârnit mereu interesul. Când am auzit unde vom pleca în vacanță, am simțit că D-zeu mi-a îndeplinit o

dorință, să merg și eu într-o tabără, pe urmele tatălui meu. Își aşa am urcat în tren, așteptând cu emoții să plecăm spre mare... spre tabară...

Am petrecut zile frumoase alături de colegi și profesori, cu activități care mai de care mai frumoase. Am participat la concursuri, am lucrat în echipă, am fost competitivi, dar cel mai important este că ne-am distrat grozav!!! Ei, am mai făcut și farse colegilor, recunosc, am mai fost și muștrat, ce să fac, mai greșesc și eu, doar sunt copil. Pe viitor, am să mai fac și alte farse, altfel, ce farmec ar avea, dar voi încerca să nu supăr (preatare) pe nimeni.

Îmi doresc foarte mult să continui cu rezultatele pe care le am, răsplata primită mă motivează și mai mult.

Închei prin a-i încuraja pe toți colegii să învețe, să aibă și ei șansa pe care eu am avut-o.

Mulțumesc domnilor profesori pentru îndrumare și răbdare, pentru șansa de a avea aceste rezultate.

Promit să nu uit niciodată că aici a fost startul meu în viitoarele realizări profesionale și vă voi face mândri de mine.”

Alexandru Rusu
clasa a VII-a A

Capitolul 4 - ERASMUS +

Experiența mea ERASMUS+

ERASMUS + este mai mult decât o experiență academică. Este posibilitatea de a privi lumea cu alți ochi, de a simți și a descoperi noi și noi emoții.

Am hotărât să particip la selecția pentru o mobilitate ERASMUS+, din cadrul proiectului Sharing legends and myths deoarece beneficiul de a intra într-un sistem cu totul diferit, în afara granițelor, reprezintă o amprentă vizibilă asupra dezvoltării mele profesionale. Cunoașterea unei noi culturi și tradiții, dar nu în ultimul rând, extraordinara experiență și schimbul de mituri și legende de care am avut parte alături de țările colaboratoare: Spania, Estonia și Bulgaria.

Am ajuns, împreună cu prof. Rusu Eugenia (coordonator proiect), prof. Cioban Daniela și prof.

foto 1

Nicuțariu Simona în Sliven (Bulgaria), fiind renumit pentru haiducii bulgari care au luptat împotriva otomanilor în sec. IX și este cunoscut sub numele de Orașul celor 100 de Voievozi, având o paletă bogată legată de mituri și legende.

Pe perioada sederii noastre în Sliven, am avut un program bine stabilit, prin intermediul căruia s-a creat punți de legătură între partenerii proiectului cu scopul de a crește cooperarea internațională prin dezvoltarea de activități educaționale de calitate și inovatoare.

- Întâlnirea oficială
- Legenda Martenitsei și a Mărțișorului - lecție la clasa a V-a **foto 1**
- Innovative technologies used to create the lessons - seminar **foto 2**
- Întâlnirea curentantului Primăriei din Sliven
- Vizită la Cetatea Tuida – workshop **foto 4**
- Vizită la Parcul Național Sinite Kamani - Legendele Blue Rocks
- Vizită la Muzeul de Istorie - legende locale
- Seminar - Veliko Tarnovo - legende, mituri, figuri istorice **foto 5**
- Vizită la Mănăstirea Dryanovo
- Întâlnirea oficială - înmânarea diplomelor **foto 6**

foto 2

↗ foto 4

↗ foto 3

↗ foto 5

↗ foto 6

Prin conștientizarea importanței și înțelegerea unor culturi și țări noi, dezvoltăm astfel sentimentul de apartenență la valorile europene, creând legături între educația formală, învățarea nonformală și formarea profesională.

Experiența dobândită s-a realizat prin schimbul de bune practici și cunoștințe în domeniul educației școlare, focalizarea atenției pe îmbunătățirea stilului de predare, dezvoltarea competențelor de comunicare și îmbogățirea cunoștințelor de cultură și civilizație europeană în sfera miturilor și a legendelor.

prof. înv. primar **Nicoleta Zaiți**

Capitolul 5 - EDUCAȚIA NONFORMALĂ - DESCHIDERE SPRE VIITOR

Laureații Concursului Internațional "Tradiții și obiceiuri de iarnă pe ulița mea", decembrie 2017

"Niciun alt anotimp nu aproape sufletul, ca iarna, și de frăgezimea copilăriei și de reculegerea bătrâneții. Ești bunic și copil în același timp, privind la fereastră fulgii care sclipesc îmbătrânindu-te cu un zâmbet față de amintirea propriei copilării îvită cu mânuța întinsă după fulgi."

(Ionel Teodoreanu)

Obiective:

- ⇒ Atragerea copiilor și tinerilor în participarea la activități cu caracter extrașcolar.
- ⇒ Încurajarea competiției și performanței.
- ⇒ Valorificarea cunoștințelor participantilor la concursul internațional, sintetizarea și promovarea performanțelor cultural - artistice generate de lucrările prezentate.
- ⇒ Educarea, înțelegerea, aprecierea și promovarea artelor de orice fel, a gustului estetic și calității audio - video.
- ⇒ Îmbunătățirea capacitatei de comunicare, socializare și a înțelegерii artelor în condiții de expunere obișnuite al lucrărilor, prezentări de portofolii artistice etc.

Profesor coordonator Nicoleta Laura Enea

Bucovina - fereastră deschisă spre inima României

Înconjurat de Obciniile Bucovinei ca o mică cetate, oglindit de cerul limpede de azur în care se reflectă culmile brodate cu aurul verde al pădurii, sălășluiește de sute de ani orașul meu Gura Humorului.

Este străbătut de firul argintiu, șerpuitor și năvalnic al râului care de veacuri își duce în valuri istoria numelui, amintind cu fiecare picătură revărsată de marele voievod Bogdan și de cătelașa lui Molda. Numele lui s-a înfiripat din scânteierile de diamante ale apelor sale, care într-o strânsă îmbrățișare își dau sărutul dulce pe gura de vărsare a Humorului în zbuciumul năvalnic al Moldovei. Și iată că pe umerii lor a răsărit acest aşezământ peste care timpul a presărat cu dărmicie mărgăritarele istoriei. Acest ținut vegheat de lacrima azurie a Voronețului este leagăn obiceiurilor românești asemenei unui arc peste timp.

Ultima chemare a anului a acestei cetăți, se mai numește popular „Undrea”. În această perioadă întâlnim adeseori evenimente religioase, datini și obiceiuri de iarnă care au rezistat scurgerii timpului. În Bucovina, Crăciunul, este cel mai frumos și așteptat moment din an, acesta, ca un diamant azuriu regăsit de locuitorii în fiecare an, predominant, în aceste zone, din cele mai vechi timpuri. În Ajunul Crăciunului glasurile cristaline, colindând din poartă-n poartă,

trezesc emoții și amintiri în sufletele spectatorilor.

„Capra” și „Ursul”, sunt cele mai carismatice spectacole bucovinene, fiind spectacole de tip comedie. Umblatul cu Capra, ține, de regulă de la Crăciun până la Anul Nou, măștile evocă la Viflaim, personaje biblice, care îndeamnă la viclenie. Anul Nou simbolizează Renașterea, renunțarea la trecut, bucuria și speranța că viitorul va fi mai bun dar și tristețe, pentru trecerea timpului, din partea cetătenilor Bucovineni. În seara dintre ani „Plugușorul” este o colindă cu adânci rădăcini în spiritualitatea românească, un obicei agrar cu elemente teatrale, având drept subiect munca depusă pentru obținerea păinii, practicat de copii sau adolescenți care aduce veselie, speranță și incredere în anul ce urmează.

După toate aceste ritualuri, nemaiîntâlnite în alte regiuni ale țării, în prima zi a noului an, de Sfântul Vasile, se crede că cerurile se deschid, că rugăciunile sunt ascultate și că animalele vorbesc cu glas omenesc.

Tot atunci se merge cu Sorcova, obicei ce invocă prosperitatea și belșugul pentru gospodăria celui care primește colindătorii. Se spune că aceia care nu primesc cetele de colindători vor avea necazuri și sărăcie în anul ce vine.

Spre binecuvântarea creștinilor și transmiterea păcii, după doar 6 zile de la firul aurul prelungit cu încă un an, apare o nouă sărbătoare, Boboteaza, prin care slujitorii lui Dumnezeu sfîntesc casa creștinilor.

Astăzi, Bucovina este o fereastră deschisă spre inima României, unde trecutul glorioz din negura vremii se împletește cu triumful realizărilor moderne și cu mândria de a fi locuit al acestui mic colț de rai românesc!

Adela Rusan
clasa a VI-a A

Introspectie hibernală

Ascundun glob stingher în palma mea,
Afar-aleargă zăpăciții fulgi de nea,
Văd colindătorii venind la poartă,
Naștereala Domnului să îmi vestească.

Mă uit la brad și văd beteală,
Parcă e haina brazilor de afară;
Îmbrăcămintealor cea ireală,
Din fulgi de nea și luminițele de seară.

Mă uit sub brad, văd cetini pe podea,
Parcă sunt turțurii din streașina mea;
În unic zbor cristalin de gheață
Ce-șî încheie spărgându-și a lor viață.

Mă uit apoi în sus de tot
Și un strigăt de uimire scot,
Spre cerul înalt și steaua-mi aurie,
Domnul de sus mă înfășoară în iubire.

Și atunci întreb de propria-mi
ființă
Ce îmi sunt oare? De ce
m-am născut?
Sunt urmă pe nisip, curgând
într-o clepsidră,
Sunt văl în priviri luminante,
Sunt...pentru că nu știu ce
încă sunt,
Plutesc...pentru că nu știu
să cad.
Sunt eu, numai eu, în nisip, în
steaua de Crăciun
sau în înalt,
Pretutindeni și totuși
nicăieri.

Alex Carpiuc
clasa a VIII-a B

uneori, împarte tuturor, ajută la formarea morală mai ales a tinerilor.

Cred că părintele va rămâne pentru fiecare credincios evlavios un bun exemplu, un ideal în viață pământească, prin care se scurg nenumărate învățături utile.

Alexandra Tanasă
clasa a VI-a A

Prin cotloanele ținuturilor bucovinene

Fiind în interes de serviciu și vrând să aflu niște informații utile legate de Sărbătorile de iarnă petrecute în zona Bucovinei, am avut norocul de a nimeri într-o zonă cu multă spiritualitate și de a întâlni un localnic autentic din zona localității Mănăstirea Humorului.

La întrebările puse de mine în ceea ce privește tradiția, am avut plăcerea de a observa în acesta un om care încă își trăiește copilăria. Deși trecut de 80 ani, bătrânelul Vasile Buta povestește despre tradițiile și obiceiurile din această zonă, ca și cum le-ar trăi în momentul discuției avută cu mine.

„Încă de la primii fulgi de zăpadă căzuți și așezați ca o mantie albă pe ultițele satului, sufletele noastre se umplu de bucuria venirii Sărbătorilor de iarnă. Sărbătorile de iarnă reprezintă o perioadă foarte frumoasă în Bucovina.

Crăciunul este cea mai așteptată perioadă dintre aceste sărbători, atât de copii, cât și de gospodarii care îl pregătesc după un plan bine stabilit. Pe lângă pregătirile fizice, omul se pregătește și spiritual să primească în casa lui nașterea lui Isus. Pregătirile fizice încep cu curățarea ogrăzilor, odăilor, împodobitul bradului, iluminatul din jurul casei, vestind astfel venirea cea mare a Mântuitorului pe Pământ. Fiecare creștin primește în gospodăria lui vestirea nașterii, aceasta fiind adusă de către preotul cu icoana lui Isus Mântuitorul.

Un alt moment important, considerat de gospodari, este Ignatul (tăiatul porcului). Pentru această zi gospodinele pregătesc din timp toate cele de trebuință, ca produsele tradiționale specifice zonei noastre să arate în cel mai frumos fel. Nici gustul acestora nu trebuie neglijat.

Crăciunul este în primul rând o sărbătoare spirituală, noi pregătindu-ne pentru aceasta cu post, rugăciuni și cântece de laudă aduse fiului Isus. Celebrarea nașterii Domnului este prilej de mare sărbătoare pentru noi bucovinenii și pentru toți creștinii în general.

Pe 24 decembrie, adunați cu mic cu mare, îmbrăcați în haine de sărbătoare, vom pleca la colindat la cunoștințe și prieteni, pentru a ne bucura împreună de acest eveniment important. După întoarcerea de la colinde, așteptăm cu nerăbdare momentul venirii lui Moș Crăciun. Cadourile aduse de acesta reprezintă un prilej de bucurie, mai ales pentru cei mici, dar și reprezentarea creștină în care Isus a primit darurile de la cei trei magi, când a apărut pe Pământ.

Când suntem cu toții adunați acasă, ne așezăm cu drag și pace la tradiționala masă de Crăciun, încărcată cu bunătăți pregătite de gospodine (cozonac, sarmale, cărnați, caltabosi). În dimineață de 25 decembrie, noi credincioșii vom serba Crăciunul prin colindele cântate la Sfânta Liturghie.

Nu va trece mult timp și va veni Anul Nou, cu sărbătoarea Sfântului Vasile (prima zi a anului), în care ne punem încredere că anul ce va urma să fie unul măcar la fel de bun ca cel trecut. A treia sărbătoare din șirul Sărbătorilor de iarnă, dar și cea care închide acest ciclu este Boboteaza, care are și ea o însemnatate deosebită pentru noi.”

În încheierea relatării sale, bucovineanul ne-a urat tuturor un Crăciun cu pace în suflet și un An Nou cu multe împliniri!

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadi" din Iași, România în parteneriat cu Școala Națională de Arte Plastice "Nicolae Moisei" din Telenesti, Republica Moldova acordă la

Concursul Internațional
"Tradiții și obiceiuri de iarnă pe ulița mea"

din 17 - 31 decembrie 2017

Premiul I

Seria CIT nr. 011420

Elevei CORNEANU ANDRADA de la Școala Gimnazială Nr. 1 din Gura Humorului, județul Suceava pentru lucrarea "Prin cotloanele ținuturilor bucovinene" prezentată la concurs.

Coordonator: prof. Enea Nicoleta Laura.

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadi" Președinte, Elena - Daniela DORIN Paulă

Școala Națională de Arte Plastice "Nicolae Moisei" din Telenesti, Republica Moldova Director, prof. Svetlana CAPRIAN

Articol publicat în Monitorul de Suceava data de 18.12.2017

Andra Corneanu
clasa a VI-a A

Legenda Homorului

Trecuse vremea lui Dragoș-Vodă și tătarii au început să se simtă ca acasă pe pământurile noastre. De la un timp, pe această vale se bătătoarea un drum care ducea printre obciniile din Nordul Europei spre târgurile cele vestite ale mării dinspre Bizanț. Numai că drumul cădea deseori pe seama tătarilor, doritori de pradă și de câștig întemeiat pe vărsare de sânge.

Pe plaiurile noastre, în acele vremuri, trăia un voinic, numit Bogdan cu trupul de pământ, sufletul din Duhul Sfânt, frumusețea din soare, ochii din stele, mintea din cer, graiul de la îngerii, inima din mijlocul pădurii și gândul din fulger.

În locul neîmpădurit a Obcinei Mari, la Toaca, locuitorii construisează o clopotniță, unde bărbații o păzeau cu rândul, deoarece cineva trebuia să facă semnal de primejdie. Acum venise ziua în care voinicul Bogdan era la pază.

Era sărbătoarea lui Dumnezeu, duminica, în anul 1241 și se nimerise să cadă fix de data nunții lui Bogdan, toți hotărând să fie înlocuit. Țăranii vorbeau între ei că, de mult timp nu au mai venit dușmanii. Soarele încă nu coborâse din carullui în acea frumoasă zi de primăvară. Sătenii se găseau pe la casele lor, gata să-și apere liniștea. În sat, nuntă s-a pornit cu mare alai. În mijlocul satului, vătăjelul cel mare a bătut cu toiacul înflorat în pământ, zicând:

Cinstiților nuntași,
Cu toții fi-veți rugați
Un cuvânt de iertăciune
Acum să ascultați!
Că acestor fi le-a venit vremea
Să se despartă de mamă și de tată
Și să meargala alor casă...

Tinerii n-au mai apucat să spună cuvintele ce trebuiau de spus, că s-au și auzit clopotele de pe deal:

-Tătarii! Vin tătarii, oameni buni! răcni Bogdan.
Plin de mânie și teamă, el fugi la tatăl său:
-Tată, ia cu mata copiii, femeile și batrânii și mergeți degrabă la Rarău.
-Vin și eu cu tine, Bogdane! o auzi de alături pe Tânără soție.
-Nu! Du-te și tu, Marie, cu ei!
Apoi spuse hotărât:
-Voinicii să vină cu mine, fiecare cu ce poate! Vom apăra noi avutul satului, cât e!

Abia au apucat oamenii să plece în graba cea mai mare, luând mai nimică asupra lor. Nici n-au apucat topoare, c-au și năpustit tătarii în sat cu mare chiot, pe caii lor mărunți și păroși, ținând în mâna făclii aprinse. Ceata lui Bogdan i-a înconjurat pe tătarri, fiind nevoiți să se arunce în pârâul ce repede curgea, ce era umflat din cauza ploilor abundente. Ei strigau:

-Homor...! Homor...! Homor...! Omor! Omor! Omor! Homor...!

Dar degeaba! N-aveau nici o scăpare! Lupta să-a încins ca într-o mânie cumplită. De prin ogrăzi au năvălit dulăii ciobănești, atrași de larma mare. I-a pisat Bogdan cu ai săi pe tătarri, cum s-a cuvenit. Mulți au murit înghițiti de apa repede și spumegoașă, alții s-au dat prinși, puțini au scăpat, încercând să prindă caii înnebuniți de spaimă. De atunci le-arămas acestor locuri numele de Homor.

Orașul Gura Humorului își trage numele de la așezarea sa la gura de vărsare a pârâului Humor în râul Moldova. Tătarii au numit această apă „Homor”, ceea ce în limba turanică vorbită de ei, „repede”. Evoluția în timp a denumirii a dus la transformarea Homorului în Humor, dar chiar și astăzi, unele persoane vârstnice pronunță Homor în loc de Humor.

Cosmin Vișovan
clasa a VI-a B

Regenerarea

Jocul Caprei este un obicei străvechi care face parte din tradițiile românești de iarnă. De obicei, copiii își pregătesc un grup cu care vor desfășura acest joc. Personajul principal este „Capra”, care pe durata jocului dansează, moare, după care renaște, simbolizând regenerarea. Moartea acesteia nu este liniștită, ci violentă (lovire sau împușcare), apoi intervine ciobanul, care dirijează totul, adresând anumite strigături, vânătorul, negustorul, doctorul, moșneagul și baba.

Jocul durează de la Crăciun și până la Anul Nou, iar în această perioadă, persoanele doritoare dansează, având o vestimentație corespunzătoare. Costumul conține: masca, care este constituită din capul de capră din lemn, cu partea inferioară a maxilarului, care este tras cu o sfoară în timp ce capra dansează, iar în partea superioară se găsesc coarnele și în partea de jos, pânza care acoperă corpul, putând fi acoperită cu panglică colorată sau beteală; vânătorul are haine verzi; moșneagul și baba poartă haine bătrânești; negustorul nu are o îmbrăcăminte specifică, însă este obișnuit ca acesta să poarte o pălărie; doctorul este obligat să poarte un halat alb și eventual, o trusă.

Acest dans nu este atât de simplu pe cât pare, ci mișcările trebuie să fie făcute într-un anumit mod, la care nu toți se pricep (în special, corpul nu trebuie să fie drept, trebuie să se „onduleze” de la mijloc în jos, formându-se valuri). Textul pe care îl rostesc personajele este destul de lung și complex, aşadar putem spune că cei care fac parte din dans se pregătesc îndeajuns, înainte să cutreiere prin tot satul sau chiar la spectacole (târguri), care au ca temă tradițiile și obiceiurile.

Există anumite superstiții care fac referire la „Jocul Caprei”, cum ar fi: jocul care aduce noroc, multe recolte și baftă la animale. Tradiția aceasta este una dintre dovezile că obiceiurile nu se pierd de-a lungul timpului, deoarece ea se practică de zeci de ani, având același haz și ne putem bucura de faptul că este transmisă din generație în generație, chiar și în ziua de astăzi.

Diana Cojocariu
clasa a VIII-a B

Banda lui Iancu Jianu

(Haiducul Jianu intră în scenă, îmbrăcat în costum național, cântând. Are la brâu două pistoale).

Anul Nou s-a apropiat,
Vine-măpodobit ca un împărat,
Eliată-l, eliată-l s-a apropiat,

Eliată-l, eliată-l s-a apropiat,
(Jianu se dă deoparte și intră în scenă, cântând: „Anul Nou”; acesta e îmbrăcat în costum național, cu o eșarfă oblică pe trup pe care scrie „Anul Nou”. În mâna are o sabie cu mâner în formă de cruce).

Iată-mă, iată-mă c-am sosit
Și nimic în cale n-am întâlnit
Eu sunt Anul Nou dorit,
Care-n lume am venit,
Când în lume am intrat,
Toată lumea-am bucurat.

Vine agale un moș, îmbrăcat în costum național, cu o eșarfă oblică pe trup, pe care scrie „Anul Vechi”. Anul Nou, încrezut și nedumerit, se adresează moșului):

Bună seara veterane,
Viteaz mândru, căpitane,
Cine ești voios în lume?
Cine ești, acum spune!
Ești vreun Ștefan sau Mihai,
Care-ai trecut prin rai?

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadis" din Iași, România în parteneriat cu Școala Națională de Arte Plastice "Nicolae Moisei" din Telenesti, Republica Moldova acordă la

Concursul Internațional "Traditii și obiceiuri de iarnă pe uliță mea"

din 17 - 31 decembrie 2017

Seria CIT nr. 011427

Elevei COJOCARIU DIANA
de la Școala Gimnazială Nr. 1
din Gura Humorului, județul Suceava
pentru lucrarea "Regenerarea"
prezentată la concurs.
Coordonator: prof. Enea Nicoleta Laura.

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadis"
Președinte:
Elena - Daniela DORIN

Școala Națională de Arte Plastice "Nicolae Moisei"
din Telenesti, Republica Moldova
Director:
prof. Svetlana CAPRIAN

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadis" din Iași, România în parteneriat cu Școala Națională de Arte Plastice "Nicolae Moisei" din Telenesti, Republica Moldova acordă la

Concursul Internațional "Traditii și obiceiuri de iarnă pe uliță mea"

din 17 - 31 decembrie 2017

Seria CIT nr. 011434

Elevului PISANCU EMANUEL MIRCEA
de la Școala Gimnazială Nr. 1
din Gura Humorului, județul Suceava
pentru lucrarea "Banda lui Iancu Jianu"
prezentată la concurs.
Coordonator: prof. Enea Nicoleta Laura.

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadis"
Președinte:
Elena - Daniela DORIN

Școala Națională de Arte Plastice "Nicolae Moisei"
din Telenesti, Republica Moldova
Director:
prof. Svetlana CAPRIAN

Sau vreun alt apărător,
Al acestui brav popor?
Spune-ndată cine ești,
Căci cu crucea te lovesc!

(Moșul îl examinează pe Tânăr și-i răspunde calm)

E-he-he, bre nepoate,
Eu sunt moșul ce nu poate
Ca să-ți dea răspuns la toate...
Dar la întrebarea ce mi-ai pus
Poți să mori, nu-ți dau răspuns.
Dar cu toată oboseala,
Îți voi spune osteneala.
Eu sunt Anul Vechi, vestit,
Care mult am pătimit,
Pe acest pământ sfînit
Până și barba mi s-a albit.
Dar tu, ramură de tinerețe,
Dinții mele bătrânețe,
Ce curaj te-a apucat,
Pe bătrân de-ai întrebă?
Da spune și tu cine ești
Căci cu cârja te lovesc!

(lancu intervine împăciuitor între cei doi, pentru a nu se lăsa la bătaie)

Măi, Nou și Anul Vechi,
Decât să ne certăm
Hai, mai bine, împreună,
Un cântec să cântăm.

(Cântă împreună)

Acest an cu veselie
Noi cu toții să-l cântăm
Acest an cu bucurie
Noi cu toții să-l urăm
Ura! Ura! Ura!

(Intră doi haiduci: unul dintre ei întrebă):

Haiducii:

Bună seara, măi voinici.
Nul-ați văzut pe lancu Jianu pe-aici?

(Anul Nou și Anul Vechi se retrag)

lancu Jianu:

Mă eu sunt lancu Jianu,
Al haiducilor căpitan
Și pe drept ca să mă crezi,
Uite armele de vezi...

(Scoate flintele de la brâu și le învârte pe degete)

Haiducii: Măi Jiene, fătul meu,
Văd că ești voinic flăcău,
Român verde de pe-aici,
Căpitan între haiduci.

Măi, știi ce te-aș ruga,
Să ne primești în banda ta,
Cu dor de-a ne răzbuna,
Contra liftelor păgâne
Ce-au supt săngele din tine
Și m-au sărăcit pe mine.

Jianu: Măi, eu vă primesc în banda mea
Cu dor de-a ne răzbuna,
Contra liftelor păgâne
Ce-au supt săngele din mine
Și te-a sărăcit pe tine.
Dar ca semn de învoială,
Hai un cântec să cântăm!

(Cântă toți trei)

Noi țărani de la țară,
Iarna-vara greu muncim
Și de-abia ne-ajung banii
Numai birul să-l plătim.
Mă dusei și eu la curte
Cu nevasta și copii
Dar boierul mă-ntreb
De i-am făcut prașila.
Dacă văzui și văzui
Că la boier mila nu-i
Mă dusei sus la palat
Cu gândul c-oi fi scăpat.
Dar la poartă la palat
Iese-un câine galera.

(Vine un grec îngâmfat și-i întrebă pe haiduci)

Grecul: - Ce-i cu voi, măi opincari?

Jianu și haiducii: - Vrem dreptate, boieri mari.

Grecul: - Hai, sictir și marș de-aici!

Vodă nu-i pentru calici!

Jianu: - Păi, dacă-i vorba de asta
Pe toti, dracul să vă ia!

Noi plecăm la haiducie

Și de-om prinde prin zăvoi

Vreun grec copoi,

Şapte piei am să-i despoi.

Ş-am să-i bag hanger-un piept

Ş-am să-i trag și-un glonțe-n spate

Că s'avem și noi dreptate.

(Intră doi jandarmi cu puștile în mâini, iar grecul fugă însăjumât când Jianu scoate hangerul și o flintă)

Jandarmul: Măi bandiților înarmați!

Voi pe-aici ce căutați?

Voi din codrii ați venit

Și v-ați pus pe jefuit?

Mă, voi de-aici nu veți ieși

Până al nostru căpitan nu va veni!

Dar, vie și-al vostru căpitan!

Că doar n-o fi Bogdan!

Și chiar Bogdan dac-ar fi

Noi, ușile le vom zdrobi

Și de-aici tot vom ieși.

Jandarmii cântă:

Vine căpitanul, vine înarmat.

Pe Jianu să-l prindă,

Cel ce-a fost scăpat.

(Intră căpitanul țanțoș)

Căpitanul: - Bună seara, dragi vânători!

Jandarmii: -Să trăiți!
 Căpitanul: -Vă mulțumesc, dragi vânători!
 C-ați prins pe acest Jianu îngrozitor
 Care face numai jafuri, crime și omor.

(Se adresează răstăt haiducilor)
 Tâlharilor înarmați
 Voi pe-aici ce căutați?

Voi din codru ați venit
 Și v-ați pus pe jefuit?
 Jianu: Mă, puțină-ngađuială!
 Că-n starea ce mă găsesc
 Îmi vine pe loc să te nimicesc!

(E gata să-și scoată pistoalele, dar, vânătorii își îndreaptă puștile spre el)

Ia, nu te zbârli, tâlhare
 Că te bag la închisoare!
 Păi tu ai uitat
 Că sunt căpitan de vânători?
 Și alătării apărător?

Uite haina de mi-o vezi
 Și un cântec îți probez.
 Jianu: Cântă-!!
 Căpitanul și jandarmii:
 Noi suntem floarea mândră a țării
 Noi vânători ne numim, ne numim
 Al nostru e cuprinsul țării
 Și pentru el noi ne jertfim, noi ne

jertfim.

Ura! Ura! Ura!

(Căpitanul, în timp ce jandarmii îi pun cătușele)

Iar mai sigur ca să fiu,
 Scoate-ți armele din brâu
 Și le dă la vânători
 Că de nu, acum amori!

(După ce i s-au luat armele și a fost încătușat, Jianu cântă)

Eu mă duc codrul rămâne
 Plâng haiducii după mine.
 Dar, după mine nu plângem nimeni
 Că n-am făcut nici un bine.
 Iar dacă am făcut vreun rău
 Mi-l voi trage singur eu.
 Foaie verde foi de nuc
 Fost cobzar iar azi haiduc.
 Mi-am părăsit frații și mama
 Și-am îmbrățișat o armă.
 C-o armă și c-un pistol
 Printre greci fac rotocol.

(Un haiduc întreabă pe Jianu)
 Măi, Jiene, fătul meu,
 Ce va zice mama ta
 Când legat te va vedea?
 Jianu cântă: Of, maică, scumpă maică,
 De ești pe pământ
 Vin-de veziacuma

În ce chinuri sunt.

Lanțurile-s grele
 Pe mânuța mea,
 Lacătule mare
 Nu-îpot sfărâma.
 Temnița-i adâncă
 Groaza mă-nfioară
 Dar mai este-n taină
 Un leac de scăpare.
 Scumpa mea măicuță,
 Vino mai degrabă,
 Fiul tău e-n lanțuri,
 Prins a doua oară.

(Intră mama lui Jianu, îmbrăcată în costum național, cu o desagă în mâini)

Mama lui Jianu:

Bună seara, vânători.
 Vă dau o pungă cu poli
 Dacă-Iscăpați pe Jianu din legători.

(Un jardam se adresează căpitanului)

Unjardam: Auziți, domn căpitan,
 Ce spune mama lui Jianu
 Că ne dă o pungă de poli

Căpitanul: Dacă-Iscăpăm pe Jianu din legători.
 Luați bani ca să aveți de însurat
 Și de voiajat
 Cubanii de căpătat.
 Dezleagă-!!

(Jianu, după ce e dezlegat își verifică încheieturile mâinilor)

Mă, armele să mile dați
 Că de mine nu scăpați
 De vă prințeu prin zăvoi
 Șapte piei am să despoi.

Celălalt jandarm:

De ne dai parale, bade,
 Nu purta grija de arme.
 Ia-ți armele ce le-ai avut.
 Și de dai de vreo patrulă
 Să nu spui că ne-ai văzut.

Haiducii cântă:

Hi-ha-ha, ce bine-mi pare
 C-a scăpat Jianu al nostru
 Viclenia și vânzarea
 Vezi, Jiene c-ai scăpat
 Noi muream de întristare
 Dar tu nu mai ești legat
 Ura! Ura! Ura!

Emanuel Mircea Pisancu
 clasa a VI-a A

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadis" din Iași, România în parteneriat cu
Școala Raională de Arte Plastică "Nicolae Moisei" din Telenesti, Republica Moldova
acordă la

Concursul Internațional
"Tradiții și obiceiuri de iarnă pe ulița mea"
din 17 - 31 decembrie 2017

Premiul al II-lea

Elevului OANEA GABRIEL
de la Școala Gimnazială Nr. 1
din Gura Humorului, județul Suceava
pentru lucrarea "Sufleare bucovineană"
prezentată la concurs.
Coordonator: prof. Enea Nicoleta Laura.

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadis"
Președinte,
Elena - Daniela DORIN
Rudea

Școala Raională de Arte Plastică "Nicolae Moisei"
din Telenesti, Republica Moldova
Director:
prof. Svetlana CAPRIAN

Seria CIT nr. 011433

în sat fiind și cea mai greu de realizat. Pe cap poartă un țilindru (un fel de pălărie). El are în recuzită și un par împodobit cu canafii, în vârfare un clopoțel cu care stăpânește urșii.

Malanca este însoțită de o mică fanfară (trompetă, dobă, saxofon, acordeon și fluiere). Aceste obiceiuri sunt prezentate în centrul satului, unde eu și toți oamenii satului le aşteptăm cu mare drag și emoție, chiar dacă iarna ne așterne pe față pete roșii. După dansul și urăturile malâncii, se aruncă cu puf în multime pentru noroc și belșug, pornind spre casele localnicilor. Toți gospodarii sunt onorați să aibă în față casei Malanca. Ea este întâmpinată cu cozonac și vin, iar la final se prind toți în horă pentru ajuca fetele nemăritate.

Malanca de la Mihoveni este un obicei unic păstrat foarte bine care bate în fiecare an la ușa sufletului sătenilor cu degete de căldură și admiratie.

Noapte de lumină

E noaptea Crăciunului la mănăstirea Putna... M-am așezat în genunchi și am privit în ochii duhovnicului meu, părintele Arsenie. În acel moment o săgetare m-a pătruns, iar ochii mi s-au închis pentru o secundă.

O pajiște era imaginea apărută exact la deschiderea lor. Una... puțin ciudată. Era împărțită în două printr-o linie închipuită. Partea dreaptă era atât de viu colorată, iarba verde, crudă, cireșii înfloriți cu flori ce zâmbeau imensei bile de foc. Câteva păsări cu penaj săngeriu zburau lin în stol spre munții îndepărtați. Într-o parte se observă un mic lac de cristal. În jurul său necuvântătoarele compuneau serenade de vis. Natura atât de splendidă și de perfectă era în mare contrast cu partea opusă a peisajului care arată ca după o mare bătălie. Iarba era arsă, totul era dezolant. Cerul părea că nu ar fi purtat lumina pe brațele sale niciodată, fiind acoperit cu niște nori de smoală. Nu există nicio viețuitoare prin părțile aceleia. Nu existau animale, sau copaci, probabil din această cauza aerul era foarte greu de respirat și îmi provoca tuse.

M-am îndepărtat alergând spre partea luxuriantă a pajiștei, dar parcă, cu fiecare pas eram tot mai departe. Am reușit într-un final să ajung pe calea de mijloc, exact la frântura dintre lumi, iar în acel moment totul a început să se rotească în jurul meu, copleșindu-mă.

Am închis din nou ochii, auzeam ca prin vis glasul călugărilor „Hristos Se naște, slăviți-L”, iar la deschiderea lor am observat că eram înapoi în biserică, lângă duhovnicului meu. Timpul părea oprit și ridicându-mi ochii spre cei ai preotului am zărit chiar acea pajiște. Vasăzică, aşa arată sufletul. Un loc în care există o linie subțire între dragoste și ură, între smerenie și trufie, între bine și rău, dar una ce ne permite să alegem independent calea pe care vrem să o urmăm.

Suflare bucovineană

Iarna este un anotimp al iubirii și al dăruirii care pune stăpânire pe sufletele oamenilor îndemnându-i la fapte bune. Acest anotimp este un prilej de bucurie și totodată de admirare a vechilor tradiții și obiceiuri.

În fiecare an, merg cu părinții, în Ajunul Anului Nou, la bunici în satul Mihoveni. Aici sunt obiceiuri unice și vechi de peste o sută de ani. Malanca de la Mihoveni este un obicei prezentat din Ajunul Anului Nou până în seara Sfântului Vasile de feciorii satului, dar și de copii. Este un obicei din Bucovina care aduce voie bună, urături de Anul Nou, iar multe versuri rostite sunt păstrate de la părinți și bunici.

Malanca este formată din țigan (conducător), urși, moșneag, babă, nevasta și fata țiganului. Cu excepția urșilor și a țiganului, toți membrii formației sunt îmbrăcați în costum popular. Bărbații poartă mantale, căciuli de miel, cămăși cusute cu pui negrii, cizme de piele, iar babei și fetele au pe cap broboade, cojoace ornamenteate cu motive străvechi, catrinete și opinci. Urșii poartă blană de oaie albă de care sunt prinși canafii roșii, de brâu au legate talangi și zurgălăi pentru a face mai multă zarvă în timpul jocului, iar capul este chiar un trofeu de urs. Țiganul are o costumație din stofă neagră pe care se cos fluturi, mărgenele, franjuri și cănăfiori. Această costumație este făcută de fetele din sat fiind și cea mai greu de realizat. Pe cap poartă un țilindru (un fel de pălărie). El are în recuzită și un par împodobit cu canafii, în vârfare un clopoțel cu care stăpânește urșii.

Malanca este însoțită de o mică fanfară (trompetă, dobă, saxofon, acordeon și fluiere). Aceste obiceiuri sunt prezentate în centrul satului, unde eu și toți oamenii satului le aşteptăm cu mare drag și emoție, chiar dacă iarna ne așterne pe față pete roșii. După dansul și urăturile malâncii, se aruncă cu puf în multime pentru noroc și belșug, pornind spre casele localnicilor. Toți gospodarii sunt onorați să aibă în față casei Malanca. Ea este întâmpinată cu cozonac și vin, iar la final se prind toți în horă pentru ajuca fetele nemăritate.

Malanca de la Mihoveni este un obicei unic păstrat foarte bine care bate în fiecare an la ușa sufletului sătenilor cu degete de căldură și admiratie.

Gabriel Oanea
clasa a VIII-a B

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadis" din Iași, România în parteneriat cu
Școala Raională de Arte Plastică "Nicolae Moisei" din Telenesti, Republica Moldova
acordă la

Concursul Internațional
"Tradiții și obiceiuri de iarnă pe ulița mea"
din 17 - 31 decembrie 2017

Premiul al II-lea

Elevului CATRINARI GEORGE
de la Școala Gimnazială Nr. 1
din Gura Humorului, județul Suceava
pentru lucrarea "Noapte de lumină"
prezentată la concurs.
Coordonator: prof. Enea Nicoleta Laura.

Asociația Cultural - Științifică "Pleiadis"
Președinte,
Elena - Daniela DORIN
Rudea

Școala Raională de Arte Plastică "Nicolae Moisei"
din Telenesti, Republica Moldova
Director:
prof. Svetlana CAPRIAN

Seria CIT nr. 011428

George Catrinari, clasa a VIII-a B

Bucovina privită dinspre azi, către mâine și ieri

Bucovina, colț de rai supranumit „tinutul mănăstirilor”, își reflectă sacralitatea prin datinile, tradițiile, obiceiurile păstrate din strămoși. Acestea imprimă colectivității norme de conduită în viața socială, în familie și ilustrează profunzimea filozofiei populare. Astfel, tinerii de pe ultița mea din Poiana Micului se mândresc atât cu cele mai pline de har datini, cât și cu cele mai frumoase porturi populare. În zestrăți, copiii pornesc cu sufletele însorite într-un curcubeu de tradiții închinat sărbătorilor de iarnă.

Sfântul Nicolae este prima divinitate a iernii în calendarul Moșilor. El este atent și bun față de copiii cuminti, însă își exprimă severitatea față de cei obraznici, dăruindu-le o nuia.

Cetele, partiile sunt asocieri ale tinerilor și reprezintă forme de manifestare a obiceiurilor populare. Acestea se constituie imediat după debutul Postului Crăciunului, iar participanții sunt selectați după criterii stricte, apoi desemnându-se un șef al partiei, ce trebuie să aparțină unei familii de gospodari și să încânte atât prin prezența sa fizică cât și morală. Fetele le stilizează ținutele, contribuind cu baticuri, mărgele și le confectionează buchete din panglici.

Ignatul porcului are loc în data de 20 decembrie. Prima dată, se părlește porcul, simbolizând moartea prin incinerare, apoi se taie coada și urechile, ce sunt mâncate de copii pe moment, simbolizând dominarea Postului Crăciunului, se taie capul și picioarele, din care este pregătită piftia, preparat ceremonial, iar apoi urmează tranșarea totală a corpului rămas și pomana porcului. Credința populară mai spune că cei miloși nu ar trebui să fie de față, căci animalul va muri greu, iar carneea nu va fi gustoasă.

În dimineața de Ajun, au loc ritualuri ce aduc fertilitate pământului și aduc spor în casă, cum ar fi atingerea cu mâna de unelte de către capul familiei. Cel mai important moment este „Masa de Ajun”, ce conține douăsprezece feluri de mâncare. La colțurile celei mai frumoase fețe de masă din casă, se aşeză colaci, ce simbolizează soarele și fața lui Iisus, și totodată cele patru puncte cardinale, începutul Mântuitorului, ce veghează tot Pământul, iar în mijlocul mesei se plasează o sticlă de vin roșu. Se pregătesc o multime de preparate de post, pe care însă nu le poate mâncă nimeni până la sosirea preotului. Alt moment important al zilei îl constituie pregătirea pomului de Crăciun, care simbolizează trăinicia, ancorarea omului în Cosmos. Datina preferată a micilor creștini constituie colindatul, ce ne îndeamnă să devinem fiii lui Dumnezeu, după har.

În ziua Nașterii Domnului, fiecare ceată colindă în primul rând reprezentanții de la primărie, de unde primește o autorizație de funcționare, apoi preotul, învățătorul și celelalte case din sat. Țintele principale a tinerilor sunt casele fetelor de măritat, unde cântă colinde specifice, ce au rolul de a preamări orice fată, indiferent de defectele acesteia, fiind tratată la modul superlativ. După ce aceștia o colindă, sunt primiți în casa acesteia, unde muzica se pornește, iar tinerii încep să juca. În afară de umblatul cu steaua, gospodarii încă își continuă colindatul, realizându-se o comunicare perfectă între colectivitățile umane.

Taina sărbătorilor de iarnă continuă la Anul Nou, introducând omul într-un alt univers, guvernărat de forțele ascunse. La manifestările din această perioadă, se remarcă cetele, care umblă cu plugușorul mic și diferite personaje din mitologie. Uratul cu plugușorul mic este realizat de către copii, doar seara. Apoi, aceștia se retrag, iar flăcăii și adulții își fac prezența, de data aceasta cu plugul mare. În afară de plugușor, se practică nenumărate obiceiuri, procesul urării având aspect de scenă. Aici se remarcă prezența ursului - etalarea de forță, vitalitate și dibăcie, a caprei - personaj mito-zoomorf, ce subordonează toate celelalte personaje, a cerbului - începutul dreptății, purității, al soarelui, a calului - simbol al vieții tumultuoase, al morții cât și al protejării gospodăriilor și a bisericilor. Urările au o motivație profundă, acestea respectând legea pământului, ce spune că oamenii vor putea dobândi, în anul care vine, belșugul, rodnicia, cât și sănătatea, puterea mult dorite.

Boboteaza încheie ciclul celor paisprezece zile de înnoire, cât și calendarul tradițiilor de iarnă. În ajunul acesteia, sunt excluse din alimentație produsele de fruct, iar fetele ce doresc să se mărite tin chiar și post negru. Preotul umblă prin sat, însotit de o ceată de copii ce rotesc „Chiraleisa”, o strigare cu efecte magice, iar femeile îi aşteaptă cu mese bogate. De Bobotează, se realizează ritualuri de alungare a spiritelor rele, atât prin slujba de sfintire a apei, cât și prin Ardească, un obicei al tinerilor și prin strigarea „Chiraleisa”, realizată după slujba de sfintire a apei, în speranța unor recolte bogate.

În acest fel, bucovinenii își prezintă datinile, dăruirea pentru acestea, cât și sacrăitatea impusă de multitudinea și respectul față de acestea. Bucovina se dovedește un colț de rai al obiceiurilor, al tradițiilor și al datinilor.

Dincolo de țara huțujilor

Decembrie...

Natură albă, sărbători, bucurie, vacanță...

Stând la birou, în camera mea, îmi fac planuri pentru seara de Ajun. Locuiesc la bloc, în Gura Humorului. Aleile și străduțele dintr-un oraș sunt mai „pretențioase” astfel că atmosfera de sărbătoare de pe ulițele copilăriei o găsesc mai degrabă în „Amintirile” lui Ion Creangă.

Și totuși... îmi mai amintesc câteva ierni de când eram mic. Un strop de praf de vise de la Moș Ene și... am din nou vreo trei – patru ani. Locuiesc în Cârlibaba, o comună pitită între munți la capătul județului, vecină cu Maramureșul și foarte aproape de granița cu Ucraina, la casa cu cozoroc. Aici iarna și luna lui Moș Nicolae și Moș Crăciun sunt parcă altfel. Să fie zăpada mare și pufoasă care cade uneori încă de pe la mijlocul lunii octombrie și uită să mai plece până în aprilie anul următor? Ori poate oamenii și obiceiurile locului... Cu toate că geografic face parte din Moldova, Cârlibaba îmbină tradiții de origine germanică și ucraineană – obiceiuri ale huțujilor – cu elemente moldovenești și maramureșene. Pare a fi o combinație ciudată dar sărbătorile de iarnă sunt frumoase în aceste locuri. Până și Moș Nicolae se arată altfel decât în alte locuri de pe lanoi.

Oare ce se-ntâmplă? Dintr-o dată am cinci ani, e ziua dinainte de Sf. Nicolae și eu trag după mine, pe uliță, săniuța. Mă întorc de la derdelușul din grădina lui Alex și chiar dacă nu e decât patru după-amiază, însereașa s-a lăsat peste sat. Dar ce-i cu larma asta? Mă uit în spate și-i văd pe doi dintre tovarășii mei de săniuș că aleargă spre casele lor și în urmă-le un „moșneag” cu sumanul atârnând până la pământ flutură spre ei un mănușchi zdravăn de nuiele. Știam din povestirile mamei că înainte de a vizita casele pentru a lăsa în ghetuțe dulciuri și eventual o nuielușă – după cât a fost de cuminte fiecare – Moșul umblă pe ulițe și-i „fericește” cu câte un „sfânt Nicolai” pe cei mici și mari deopotrivă ca „recompensă” pentru faptul că bat drumurile satului în loc să stea cuminti pe la casele lor, aşa că o iau și eu mai repejor și intru în curte înainte să mă prindă și pe mine.

După ce vine Moșul Nicolae începem pregătirile pentru Crăciun. Pe Cârlibaba Nouă zăpada scârțâie sub călcâie. A venit în sfârșit Ajunul. Împreună cu Alex, David, Andreea, Maria și Ioana mergem să colindăm casele vecinilor de pe uliță. Se înnopteaază. Încep să apară cetele de colindători ale copiilor mai mari, Irodul – o scenetă de Crăciun – și Colindul Rusesc. Un grup de gospodari de bază ai comunității merg din casă în casă cu colinde într-un dialect ucrainean iar gazdele îi servesc cu prăjituri și de-ale gurii și le plătesc colindul cu bani ce sunt folosiți apoi pentru organizarea unui bal în a doua zi de Crăciun. Abia după ce au fost vizitați de Colindul Rusesc încep și adulții să se adune și să umble pe la prietenii ca să se bucure împreună de Seara de Ajun.

Aerul vibrează în toate cele trei zile ale Crăciunului. În a doua seară este balul la care familiile de gospodari merg gătite de sărbătoare și aduc platouri cu mâncare, sticle cu pălincă și afinată iar muzica este plătită din banii strânși de Colindul Rusesc. A treia zi se mută forfota în centrul comunei unde răsună din nou colindul copiilor și cântecul invitaților speciali ai spectacolului organizat de Consiliul Local. Tot atunci cei mici sunt răsplătiți cu dulciuri lăsate de Moș Crăciun pentru această zi.

Tresări și îmi dau seama că am atipit cu capul pe birou... Inima îmi bate cu putere. Parcă și în cameră miroase a iarnă și a cozonaci, a cetină de brad și a cărnați afumați. Este miroșul unei mici părți din copilăria mea de care mi-e foarte dor.

Iustin Negrea
clasa a VI-a B

Retrospectivă bucovineană

În ziua de azi, multă lume respectă tradițiile de sărbători, însă locuitorii cătunelor din zona istorică a Bucovinei sunt păstrători strănișici a obiceiurilor străvechi.

Datinile de Crăciun sunt pregătite cu mult înainte în Mănăstirea Humorului, odată cu Postul Crăciunului, când încep să se constituie cetele de colindători și se învață colindele ce vor fi rostitoare de Ajun. În Bucovina, colindatul este nu numai o datină ci, prin modul de organizare, a devenit o adevărată instituție, cu legi și reguli specifice. Copiii și tinerii se întrunesc, din timp, în grupuri de câte 5-6 persoane, pentru alcătuirea viitoarelor cete, selecția făcându-se în funcție de categoria socială, afinitățile personale, calitățile morale sau gradele de rudenie. Tot din timp se alege și conducătorul cetei, numit vataf, calfă sau turc – ce trebuie să fie un bun organizator, să aibă autoritate asupra tinerilor, să aibă o conduită morală ireproșabilă și să fie un bun dansator.

Colindele rostitoare de Crăciun sunt considerate ca cele mai vechi forme literare, la noi fiind atestate încă din Evul Mediu. Răsplata

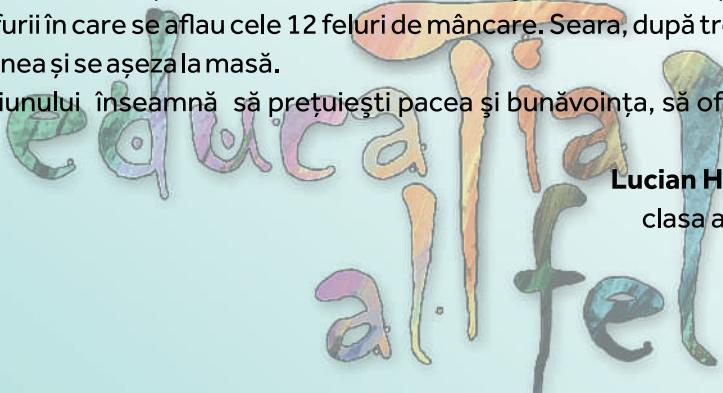
tradicională a micilor colindători constă în mere, pere, nuci și colăcei. Ajunși în curtea gazdelor, fără a rosti vreo formulă de cerere a permisiunii, flăcăii încep să colinde. De la hiperbolizarea casei, a curții și a activității gospodarului, repertoriul colindelor abordează subiecte diferite, care surprind, în mod alegoric, realități cunoscute. Colindele nu folosesc versuri satirice ci numai urări de sănătate și de mult augur. În credința localnicilor, colindele se folosesc pentru a-i îndepărta de diavol.

În ziua de Ajun, femeile obișnuiesc să ascundă fusule de la furca de tors sau să introducă o piatră în cuptor, crezând că astfel, alungă toți șerpii din sat. În dimineața aceleiași zile, acestea mai obișnuiesc să iasă în livadă dimineața cu mâinile pline de aluat, zicând: "Cum sunt mâinile mele pline de aluat, aşa să fie pomii încărcați tot anul ce-o să vină."

Crăciunul este un minunat prilej pentru înfrumusețarea interioarelor țărănești, gospodinele punând, acum, sub stări diverse plante aromate (ochisele, mintă creată, busuioc, măghiran, cimbru), plante ce rămân expuse acolo o lungă perioadă de timp din anul viitor.

Poate cel mai important moment în derularea sărbătorii Crăciunului este seara de Ajun, atunci când se pregătește o masă specială, numită "Masa de Ajun" și încep colindele. Pregătirea mesei începea încă din primele ore ale dimineții, când gospodinele coceau colacii "rotunzi ca Soarele și Luna" și un colac special numit "Creciun", frumos împodobit, împletit în forma cifrei opt, colac ce se păstra până primăvara, pentru a fi folosit în practicile începutului de an agrar. Tot acum erau preparate douăsprezece feluri de mâncare de post, precum și mâncăruri din pește. Bucatele erau aşezate pe masa din "casa cea mare", după ce pe aceasta se aşternea cea mai frumoasă față de masă. Uneori, sub față de masă se punea fân, peste masă se petreceau un fir de strămătură roșie, legat sub formă de cruce, iar pe colțurile mesei se aşezau căciulii de usturoi. În mijlocul mesei se aşeza un colac rotund iar în jurul său se ordonau 12 farfurii în care se aflau cele 12 feluri de mâncare. Seara, după trecerea preotului cu icoana, întreaga familie se primenea și se aşeza la masă.

În Bucovina, adevăratul spirit al Crăciunului, înseamnă să prețuiești pacea și bunăvoiețea, să oferi, din plin, compasiune.

Pe firul timpului

Crăciunul, mare sărbătoare popular creștină este prefațată de ajun. Moș Ajun este un personaj mitologic care pentru tradiția românească este foarte important. Ajunul Crăciunului era presărat cu ani în urmă de o multitudine de datini și obiceiuri, unele din ele fiind păstrate și în ziua de astăzi în zona Gura Humorului.

În noaptea de 24 spre 25 decembrie, noaptea de Ajun, după ce postea întreaga familie, post negru, stăpânul casei se ducea în camera cea mai frumoasă a casei. Aici se afla o masă pe care se punea întâi fân sau spice de grâu (pentru amintirea iesiei în care s-a născut Hristos), peste care se aşeza cea mai frumoasă față de masă care era legată în formă de cruce cu fire de lână roșie. Pe masă erau aşezate blide cu douăsprezece feluri de mâncare de post (sarmale, grâu fierat, fasole și bob fierat, borș de măzăre, hribi fierți, urechiușele babei etc.) după care s-a adăugat peștele ca simbol cristic. Mai târziu se punea un colac "ca soarele și luna", iar pe lângă colac era pusă și o lumânare.

Masa de Ajun care este specifică bucovinenilor simbolizează nașterea Domnului Isus Hristos și momentul de sărbătorire al pământului și al soarelui. În simbolistica românească și cea universală, patrulaterul este forma de reprezentare a pământului, iar cercul este forma de reprezentare a soarelui și a cerului. În noaptea asta, pământul se căsătorește cu cerul și soarele, fiind foarte aproape de sărbătoarea solstițiului de iarnă (21 decembrie). Așadar, pământul care este reprezentat de forma patrulateră a mesei, împreună cu cele 12 feluri de mâncare ale Pământului se unesc cu cifra 12 a soarelui și a colacului, sub formă rotundă întru prosperitatea anului care urmează să înceapă. Prin urmare este o uniune a cerului cu pământul. Această sărbătoare a rămas ca tradiție în comunitățile sătești, de la munte, mai ales din Bucovina.

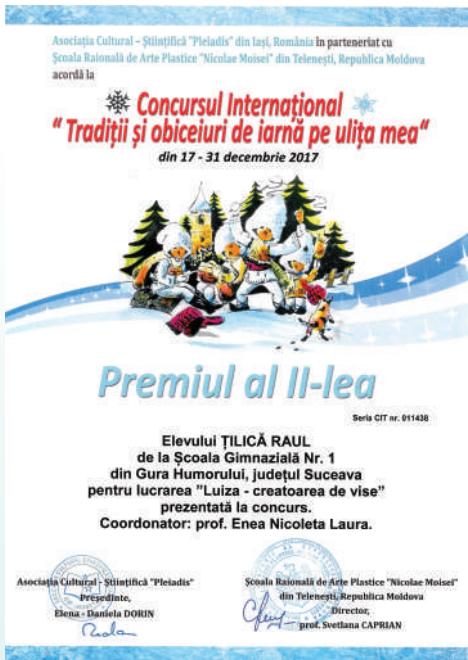
Înainte de a se aşeza la masă, cel mai bătrân membru al familiei (bărbat), punea pe o tablă patrulateră (cu formă de reprezentare a Pământului) câte o lingură din cele 12 feluri de mâncare pregătite, colacul și lumânarea. Ieșea apoi din casă, o înconjura în sensul opozit al mișcării Soarelui pe cer. Practic era un ritual prin care bărbatul înconjura "Pământul" și la fiecare colț al casei se oprea și spunea: "Sfinte Solomoane, poftește de vino cu noi la masă, că de nu vii acum, să nu vii cu ploi multe și grindină la vară". Sfântul Solomon invocat aparține mitologiei române și are puterea să aducă sau să opreasă ploaia. În toate credințele lumii, ploaia este elementul care face să rodească pământul; așadar, era invocat spiritul ploii să vină la timp și cu măsură. Acest ritual era efectuat de trei ori.

După ce a înconjurat casa de trei ori, bătrânul mergea în grajdul vitelor, lăsa cele 12 feluri de mâncare în hrana vitelor, revenea în casă, punea colacul și lumânările pe masă și îi chema pe cei ce muriseră de curând. În tradiția populară, în noaptea 24 spre 25 decembrie, spiritele morților revin pe pământ și rămân aici cu noi până în Ajunul Bobotezei (până în noaptea de 5 spre 6 ianuarie) când se reîntorc în lumea de dincolo.

După ce chema spiritele morților să vină să se așeze la masă, toată familia stătea în genunchi, spunea Tatăl Nostru, îi mulțumea lui Dumnezeu pentru bucuria de a se reîntâlni încă o dată, în Ajunul Nașterii lui Isus Hristos, după care se aşezau la masă. După rugăciune, stăteau la masă și mâncau din cele 12 feluri de mâncare, însă de fiecare dată trebuia să rămână ceva în farfurie. Aceste resturi erau puse într-o singură farfurie care era aşezată în geam, lângă care se mai punea o cană de apă, ca spiritele morților care reveneau pe Pământ în noaptea acesta să mănânce și să bea apă până în Ajunul sărbătorii de Bobotează. Resturile din farfurie și apa erau puse fie în hrana vitelor, fie la rădăcina unui pom fructifer. După ce se strângeau resturile, începea sărbătoarea de Crăciun propriu-zisă.

Rareș Romanic
clasa a VI-a A

Luiza - creatoarea de vise

Luiza, fetiță care știe că răsăritul iernatic din perioada Crăciunului nu aduce decât stagnarea temporară în copilărie, copilul cu ochii mari și triști, puțin cu înclinație conștientă spre cealaltă lume. Mereu ochii-s obosiți, mereu gesturile-i sunt apucate și neliniștite ca și cum ar fi încărcate de spaimă de a nu pierde ceva. Mda, este ultima mea schiță de cuvinte în materie de portrete. L-am înrămat și l-am aşezat în partea de inimă caldă... măcar schița va rămâne mereu!

M-am uitat la ceas: 6.30. Sunt obosit, mă doare gâtul, iar sforăitul celor din jur nu face decât să-mi doresc să nu mă ridic din pat. Ora 16, mă îmbrac în grabă, ies de la serviciu, mă opresc la cofetărie și în 15 minute sunt la Spitalul de Oncologie. Ajung și Luiza, pitică mea, aștepta pe corridor desenând cu piciorul ceva pe pardoseala. "Baaaauuuu", Luiza râde cu poftă și răspunde: "Cucu! cu -cu! häää! haaaa!" râde cu poftă, asemeni fetiței pe care visează să o am. Se cățără în brațe și strigă râzând: "ia-mă în brațe, ia-mă în brațe". George, ce mi-ai adus? " "Nimic!" Mă pupă, oțin strâns, ajungem lângă pat, haina aproape împică de pe mine de atâtea îmbrățișări, pupicuri și cățărări, las totul jos, o pun în patul ei și

începem gădileală. Ne liniștim repede "care-i punga mea?", întreabă cotrobăind în pungile frumos colorate de la hypermarket. Găsește prăjitură și: "mi-ai luat broscuță!" Începe să mănânce, iar eu îi spun "ți-am adus încă ceva" ... și îi dau un pachet frumos împachetat. Ce-i drept mi-a luat vreo 10 minute. Luiza deschide pachetul fără să strice învelișul sau fundița, mă regăsesc în aceste gesturi și simt că o iubesc: "Pijaaammaaa roz!... ca la fetiță din povestea ta?" "Asta ce-i?" Un baaticc rooz! Vaaai, cretă colorată! Cu gesturi bruște se dezbracă, și aruncă pijămăluța cu buline albastre și se îmbracă cu mare grija. Când îi văd trupul micuț, slăbuț, firavă dar cu o paloare pământie... Of, Doamnel... E cel mai frumos copil! Bucuroasă se îndreaptă spre oglindă din sala de joacă. Ourmez fără să o pot ajunge... Bucuria ei îi dădea avântul pe care doar învingătorii îl au. Mă gândesc "e prima dată când se privește în oglindă și își uită poză de când avea păr". Ajung... o privesc, stătea nemîșcată... George, stai în spatele meu și pune-mi și baticul! Niciodată nu-și arată căpușul dezgolit în fața celorlați copii și ei totașa. O ascund, o aranjez, se privește și strigă: "Sunt frumoasă!" Ne îmbrățișăm și ea se desprinde brusc: "Hai să desenăm!" Luiza e rece afară! Tanti Dorina a spus că mă lasă afară"...

Neîmbrăcăm bine, cu cretă în mâna ieșim în curtea din spatele spitalului de oncologie. "Ce desenăm?" "Luiza, hai să facem un soare maaare, unde tu să pui tot ce crezi că-i lipsește soarelui sau cerului acum." Îi fac un cerc mai mare... ea începe. Desenăm amândoi, o ascult ce spune, ce să fac, n-am talent la desen. După o oră, cu degetele mânjite, până și pe față eram amândoi jumătate de cretă, terminăm mâzgăliți micul Picasso, un soare în toate culorile. "Știu că-ți place curcubeul! Ai pus curcubeul în soare!". Luiza fugă lângă gard și vine cu o mână de pământ... "Vrei și pământ pe soare? De ce Luiza?"... "Nu e pământ pe soaaaare, dar atunci când mă uit la soare, iar apoi mă uit în altă parte văd pete negre, e umbra soarelui!" "Umbra soarelui? De unde ai scos asta?" Mă miră și mă bucură imaginația ei, are doar 5 anișori, fetița asta trebuie să trăiască! "Păi n-ai spus tu că nu există oameni răi ci doar oameni cu mai multe umbre?" "Bine Luiza, dar soarele nu-i om cu umbre", voi am să văd ce mai pot scoate de la ea. "Înseamnă că m-ai mințit cu povestea că atunci când ești singur, soarele răsare pentru ține și îți dă speranță! Se încruntă și aruncă involuntar cretă pe jos. "Nu Luiza, nu te-am mințit", "atunci așa e cum zic, soarele are umbră și ne dă speranță, iar lucrurile din jur nu au voie să ne plăcăsească". Oiau în brațe și iar o pup, mi-e drag chipulăsta stins... Era o îmbrățișare nu ca oricare alta, pușeștem înconștient în ea toată disperarea trăirilor imaginante și amâname mereu pentru mai târziu. Tânărul inevitabil! Îi simt căpușul cum se lasă pe umărul meu "Luiza te lasă? Hai să mergem sus!" "Da!" O las din brațe și în clipă aceea Luiza se prăbușește la pământ... Mda, se mai întâmplase acum două săptămâni, însă acum mi-am pierdut stăpânirea. Plâng, încerc să o ridic, o scutur! Plâng, strig, Luiza nimic... Abia o ridic, strigând-o pe asistentă. M-am pierdut, mă uit la Luiza, purta un ciudat roșu în obrajii și pe bărbie. CRETĂ! Nu pot să o car! La etajul 2 mă așez pe scări cu ea în brațe, o strâng, o chem înapoi, o leagăn rugându-mă și cineva urlă: "Dă-te la o parte" Mi-o ia pe Luiza... aaaa, e Dorina! Până în salon nu se oprește! Îmi închide ușa în nas! Iar îi dă ceva? Iese, "poți intra George, doarme Luiza". O privesc neputincios pe micuță, încep să o dezbrac de pijamaua ei cu care a îmbrăcat-o Dorina și î-o dau pe cea roz care i-

a adus atâta bucurie, îi pun și baticutul roz în cap, nu cumva să o zărească cineva fără el. E frumoasă! Mă întind lângă ea și îi simt suflarea apăsată și obosită... o redută bolnavă și obosită. Luiza, suflețelul ce dorea să pară imbatabil, Luiza-un contur, Luiza-ruinare, creatoarea de vise și lume nouă. Care lume nouă? Fluxuri ale plăciselii și ale timpului lui Dumnezeu. Luiza, fetiță care după ce termină de mâncat își lingea degetele. Vreau să dorm și vreau să fac ceva azi, aş merge pe ceva îngust sau aş sări de sus într-un lac ascuns de întuneric numai că eu niciodată nu voi reuși să umblu pe un fir atât de subțire, precum Luiza pe viață, și niciodată nu voi sări de atât de sus la fel că Luiza, să o pot ține de mână.

Mă încasem cu olacrimă fără să-mi dau seama că e ea... mă gândesc la tot ce e Luiza, nu-mi dau seama că timpul trece... eram parcă într-o stare de veghe între somn și trezire, când intră mama Luizei, cu acceptarea ei zgomoatoasă: "N-am putut ieși de la muncă mai repede! Am scos și ceva bani! Mă duc să-i spăl fructele!" O sărută pe frunte, mă retrag lângă perete, începe să plângă și iese din salon, trântind ușa. Mă uit la ceas ora 8. Mă uit la Luiza, îmi ia haina și vreau săies: "George, am visat poezia ce m-ai învățat și mi-o amintesc:

„Colinde, colinde,
Evremea colindelor...
Sebucur copiii... de dragul Mariei...”

Raul Țilică
clasa a VI-a A

și făceau un plan de a umbla pe la case. Prima casă colindată era a preotului din sat pentru a le purta noroc și binecuvântă. Apoi mergeau la colindat prin sat la rudele fiecăruia până în zorii zilei.

Cei tineri făceau așa numita „bere” obicei care se păstrează și astăzi. Berea era un bal, cu muzică populară, unde se adunat atât gospodarii cât și cei tineri. De obicei se ținea într-o casă a unui gospodar care avea o sală mai mare pentru dans. Dintre tinerii participanți se alegeau doi care se numeau vătafi și conduceau berea. Echipa condusă de ei, în seara de Crăciun, mergea la fete de măritat, le colindă și le invita la dansul berii.

De Anul Nou, tinerii care au fost la colindat, se mascau fiecare în: capre, țapi, urși, căluți, țigani, ciobani și mergeau la urat prin sat, atât la fetele tinere cât și la rudele și la gospodarii satului. Întregul alai era însotit de muzicanți, care mai apoi aveau să cânte la berea ce dura două zile de Crăciun, o zi la Anul Nou și una la Bobotează. Tot de Anul Nou se maj făceau și anumite grupuri de mascați, cum ar fi: irozi, banda lui Jianu și bunghierii. Cei mai mititei mergeau și ei cu clopotelul de cu zi, înaintea celor mai mari, mascați. Mama are un unchi, Cornel. Acestea aveau o placere deosebită, ca de sărbători, să se măscheze în urs. În dimineața ajunului anului nou se împletea din paie, făcându-se urs. Toată ziua și toată noaptea Anului Nou umbla cu uratul. Își prindea de paie o mulțime de clopote numite „duble”. Acestea aveau două rânduri de clopote grele care se auzeau în tot satul cum sună.

În dimineața zilei de 1 ianuarie, cei mici mergeau la semănat. Luau din casă grâu, orez și mergeau pe la vecini și rude să-i semene bogăție.

Boboteaza încheie lantul sărbătorilor de iarnă. În seara de ajunul Bobotezei, cei mai mari se mascau în:

Povești la gura sobei

Sărbătorile de iarnă sunt un prilej de bucurie pentru fiecare creștin. În fiecare sat există o tradiție care se păstrează din generație în generație, tocmai din moși, strămoși.

Satul în care locuiesc, Păltinoasa, din județul Suceava, a avut și are cele mai frumoase datini și obiceiuri de iarnă. Aici, sărbătorile de iarnă au debutat întotdeauna cu sosirea moșului Nicolae. În fiecare casă ghetuțele așteptau, frumos lustruite, pentru a fi umplute cu daruri. Îmi aduc aminte când eram mic, priveam pe geam cum înserarea se lasă peste sat iar moșul se lăsa așteptat și niciodată nu reușeam să-l văd venind. Dimineața, când mă trezeam, găseam ghetuțele pline cu daruri și nelipsita nuielușă. Mare era bucuria vederii cizmulițelor pline cu daruri.

Nu mult după sărbătoarea sfântului Nicolae, începeau repetițiile pentru sărbătoarea Crăciunului și a Anului Nou. Bunicii îmi povestea, că atunci se adunau tineri și bătrâni pentru a organiza colindatul și uratul. Înainte de Crăciun, se adunau acasă la un gospodar, în perechi, băiat - fată și învățau colinde moștenite de la părinții lor sau de la bunici. Seară de seară până în ajunul Crăciunului repetau colindele

babe, moșnegi, miri, mirese, doctori, preoți etc. Umblau la colindat încercând prin costumația lor să nu fie recunoscuți. Cântau colinda specifică Bobotezei: "Hai la apa lui lordan". Mama mi-a povestit că într-un an, de Bobotează, s-a mascat în țigancă și împreună cu sora ei și bunicii au mers la colindat. După ce au intrat în casa gazdei, a avut loc o întreagă scenetă. Mama, fiind țigancă ghicea cu ghiocul, în cărti. Sora mamei era doctor și îi făcea bine pe cei care din grupa de colindători, dintr-o dată li se făcea rău. Mama îmi povestea că unchiul ei era făcut o domnișoară drăguță, care după colindă s-a îmbolnăvit foarte rău, din cauza gerului de afară. Se derulau adevărate piese de teatru cu actori fără pregătire în domeniu dar foarte talentați. Aveau un verișor, Ion îl chema. Acestea s-a mascat într-un an în maimuță. Când a intrat, în casă la noi, a început să se scarpine de purici. Își intrase atât de bine în rol încât se apucă să le scăpină și gazdele. Anul trecut mi-a arătat, mama, cum se făcea o mască, o față de babă cu dinti de cartofi. Tăia cartofii felii și îi tăia bucăți în scară. O parte o tăia o parte o lăsa și aşa ieșea niște dinti lipsă.

Tot de Bobotează se încheia și dansul berii. Atunci era momentul potrivit pentru ca cei ce doreau să își unească destinele să "fugă", adică băiatul să o ia acasă pe aleasa sufletului său, fără consimțământul părinților și să fixeze nunta.

În Păltinoasa, timpul are încă răbdare și ulte dintre tradițiile prezентate se păstrează cu sfîrșenie.

Robert Nicuțariu
clasa a VI-a B

pomilor și se retrase de departe, în pădure. Ce putea să facă? N-avea ce să dea oamenilor. Plângea în sufletul său, dar fără să se tângue, fără să se revolte.

Iar bunul Dumnezeu, care le vede pe toate și are grija și de bobul de rouă și de firul de iarbă, auzi râsul răutăcios al pomilor roditori și văzul lacrimile bradului cuminte. Se apropiie atunci de dânsul și-i spuse:

- Nu fi mâhnit, bradule. Tie nu îți-e dat să porți fructe, pentru a sătura lăcomia nemăsurată a oamenilor. Așteaptă și vei vedea că și tie îți port de grija.

Așa trecu vara și toamna. Când veni iarna, pomii își pierduseră nu numai fructele frumoase și ademenitoare, ci și întreaga bogătie a frunzelor. Si stăteau acum cu ramurile goale și triste, în bătaia gerului și a vânturilor, care treceau hăulind și rădeau de săracia lor. Bradul însă rămase verde, păstrându-și întregul veșmânt de cetină, nepăsător de asprimile iernii. Iar după multă vreme, când Fiul lui Dumnezeu luă înfațisare de om, născându-se din trupul neprihănit al Fecioarei Maria, împărații de la răsărit, care veniseră să aducă daruri copilului dumnezeiesc, voind să le împodobească și cu ramuri verzi, fiind iarnă, n-au găsit decât bradul, care își păstrase veșmântul verde. Ei aduseră atunci copilului Isus un brăduț verde, pe care au aninat darurile, aprinzând și lumânări într-însul. De atunci ar fi și la noi, români, obiceiul care este atât de placut copiilor, că vine Moș Ajun și le aduce bradul cu daruri de sfintele sărbători ale Crăciunului.

În tradițiile bucovinenilor din tot anul calendaristic, bradul este considerat un arbore sfânt pentru că

vârful său se îndreaptă spre înaltul cerului dumnezeiesc, iar ramurile sale rămân permanent verzi, amintind de viața veșnică. În prezent, împodobitul bradului este cel mai îndrăgit obicei de Crăciun, datorită simbolurilor care îl se asociază: iubire (pentru că este împodobit de întreaga familie), bucurie și fericire (pentru că sub el sunt puse cadourile), magie (se spune că Moș Crăciun nu vine în casele unde nu e brad), viață, trăinicie și sănătate (pentru că este mereu verde, chiar și când afară e zăpadă). Bradul ce trebuie împodobit înainte de Nașterea Domnului, a fost ales datorită faptului că el rămâne tot timpul verde și îl simbolizează pe Hristos, veșnic viu.

Tradiția împodobirii bradului și a casei cu crenguțe de brad este un obicei preluat pe la jumătatea mileniului trecut de la triburile germanice, bradul simbolizând prin forma sa triunghiulară Sfânta Treime, iar podoabele cu care bradul este împodobit semnificând cunoșterea și bogăția, asemenei pomului sacru din Grădina Edenului, în care se găseau merele - fructele cunoașterii. În vechime, bradul de Crăciun a fost împodobit cu fructe, flori de hârtie, biscuiți, ca mai târziu, să se orneze cu lumânări, beteală strălucitoare și globuri colorate. Există obiceiul ca în vârful bradului de Crăciun să se așeze o stea, simbol al acelei stele care îl călăuzit pe magi până în Betleem.

Bradul era prezent la români în anumite momente importante ale vieții: naștere, căsătorie și moarte, ca pom al vieții. Bradul se consideră că aduce noroc, viață lungă, prosperitate și fericire, motiv pentru care oamenii își împodobesc deseori casa cu crengi de brad. Desprinse parcă din negura vremurilor, făcând parte de secole din viața noastră, multe dintre tradițiile populare bucovinene legate de simbolistica bradului trăiesc și azi, ca un mesaj linișitor de continuitate și stabilitate.

Sergiu Jucan
clasa a VI-a A

Proiect educațional "Cupa Primăverii"

"Orice copil are dreptul la joc, odihnă, recreere și la activități culturale și artistice potrivite vîrstei lui."
(Convenția Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului)

SĂPTĂMÂNA ȘCOALA ALTFEL: SĂ ȘTI MAI MULTE, SĂ FII MAI BUN!, 22 - 24.05.2017

Coordonatori proiect: prof. Mihai Dumitrache, prof. Ionuț Flutur, prof. Nicoleta Laura Enea

TIPUL DE EDUCAȚIE: EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE ȘI STIL DE VIAȚĂ SĂNĂTOS

TIPUL DE PROIECT: LOCAL

ARGUMENT:

În ultimii ani factorii care ne influențează sănătatea sunt din ce în ce mai nocivi și mai agresivi. Dacă poluarea ne afectează sănătatea cu sau fără voia noastră, alimentația nesănătoasă, indiferența față de artă, sedentarismul, țin de noi însine, de educația primită. Am propus acest proiect, deoarece elevii vor părăsi băncile școlii și vor fi puși în situația de a se descurca singuri, de a-și procura bunurile de consum, inclusiv alimentele, de aceea am considerat că este absolut necesar ca ei să cunoască criteriile de selectare a unui produs alimentar, de a-și forma atitudini pozitive față de artă, literatură și de a adopta un comportament sănătos privind mișcarea zilnică susținută. Activitățile propuse vor contribui astfel la formarea unei generații tinere de consumatori, capabilă să adopte un stil de viață sănătos.

SCOPUL:

Formarea deprinderilor de alimentație sănătoasă și dezvoltare armonioasă în rândul tinerilor

OBIECTIVELE:

- promovarea unor comportamente alimentare sănătoase adecvate sănătății fizice și psihice a elevilor;
- stimularea aptitudinilor artistice ale elevilor și cultivarea gustului estetic;
- adoptarea unui comportament sănătos privind mișcarea zilnică susținută;
- dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare între adolescenți-părinți - profesori - comunitatea locală;

GRUP-ȚINTĂ:

Elevii claselor V-VIII, cadre didactice, părinți etc.

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI:

"Suntem ceea ce mâncăm"/ "Minte, suflet și literatură"/ "Cupa primăverii"

Descrierea activităților:

1. **"Suntem ceea ce mâncăm"** - activitate de diseminare și promovare a unui stil de viață sănătos prezentare materiale. prof. Mihai Dumitrache

Activitatea are ca scop formarea/consolidarea deprinderilor de alimentație sănătoasă și este structurată pe trei componente: prezentarea unor materiale (prezentări power point/filmulete) privind importanța alimentației sănătoase și a practicării unui sport; realizarea de către echipele participante la proiect a unor desene/ postere/ colaje/ referate, respectând tematica activității; expoziție culinară – prezentare/concurs – cel mai sănătos/bio preparat culinar.

2. **"Minte, suflet și literatură"** - activitate de conștientizare a rolului pe care îl are literatura în consolidarea vieții spirituale a tinerilor – prof. Nicoleta Laura Enea

Această activitate este o dezbatere care își propune să-i ajute pe elevii din ciclul gimnazial să conștientizeze importanța cărții citite/artei în consolidarea vieții spirituale, în cultivarea gustului estetic.

3. **"Cupa Primăverii"** - campionat de fotbal / prof. Ionuț Flutur

RESURSE MATERIALE:

- Bază materială existentă în școală;
- CD-uri cu prezentări Power Point, videoproiector, Stația radio
- Afise, desene, colaje.

EVALUARE/CALITATE:

Activitățile proiectului vor fi promovate prin intermediul mass-media, pe pagina web a școlii. Diseminarea se va realiza prin articole în presa locală, prin crearea unui panou cu fotografii de la activități, prin realizarea unui raport final.

DIPLOME - pentru participanți

IMPACTUL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI:

- reprezintă o oportunitate de învățare care se concretizează prin implicarea activă a elevilor;
- participarea elevilor cu mintea, inima și mâinile în acest demers reprezintă o experiență de natură să-i facă conștienți față de problemele de sănătate și de datoria lor de a deveni activi, implicați și responsabili încurajează inițiativa și creativitatea;
- formează la elevi un sentiment de împlinire, mândrie, autorespect;
- comunitatea școlară va deveni mai unită prin faptul că realizarea acestui proiect presupune colaborarea membrilor ei;
- școala devine mai flexibilă, elevii putând fi capabili să deruleze activități în folosul comunității;
- creșterea gradului de cunoaștere și respectare a drepturilor consumatorilor;
- conștientizarea elevilor, părinților și cadrelor didactice privind efectele benefice ale practicării mișcării fizice; proiectul oferă grupului întărită șansa modificării mentalității și a consolidării cunoștințelor referitoare la alimentație sănătoasă.

Matematică în Bucovina.
Concursul Județean de Matematică „Memorialul David Hrimiuc”,
ediția a XIV-a, 17 – 19 noiembrie 2017

În perioada 17 – 19 noiembrie 2017 s-a desfășurat la Școala Gimnazială Nr. 1 Gura Humorului, în colaborare cu ISJ Suceava, Societatea de Științe Matematice, Facultatea de Fizică și Matematică din Tiraspol - Chișinău, Facultatea de Informatică Iași, C.C.D. Bucovina și Primăria orașului Gura Humorului, a XIV-a ediție a Concursului Județean de Matematică „Memorialul David Hrimiuc”.

În competiție s-au prezentat un număr de 320 elevi reprezentând 39 de școli din județele Suceava, Neamț, Bacău, Iași, Vrancea, Liceul Orizont din Chișinău precum și din București. S-au acordat un număr total de 23 de premii (8 premii I, 10 premii II și 11 premii III).

Concurenții județului Suceava au avut rezultate deosebit de frumoase obținând 23 de premii dintr-un total de 29 premii acordate. De remarcat că din cele 8 premii I, 5 au revenit județului nostru:

- Florescu Alec și Oargă Darius Valentin, clasa a III-a
- Popa Magda Iuliu, clasa a V-a
- Orza Șerban, clasa a VII-a și Rusu Bogdan, clasa a VIII-a.

Școala noastră se mândrește cu rezultatele obținute de elevii săi și îi felicită totodată pentru munca depusă și pentru ceea ce au realizat. Pe ansamblu, elevii școlii noastre

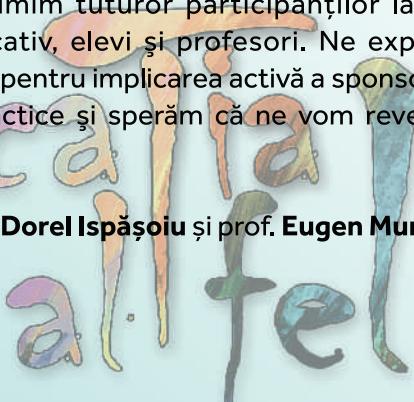
au obținut cele mai bune rezultate: 1 premiu I - Oargă Darius Valentin clasa a III-a, 1 premiu II - Chiribucă Răzvan Mihai clasa a V-a B, patru premii III - Dreliuc Claudia Gabriela, Gemănaru Ionuț Cătălin, Carpiuc Gabriel, Loghin Andrei Șerban și 23 de mențiuni.

Organizatorii concursului prof. Munteanu Eugen și prof. Ispășoiu Dorel s-au străduit să creeze o atmosferă corespunzătoare desfășurării unei competiții cu adevărat remarcabile.

Felicităm toți elevii participanți, indiferent de rezultatul obținut. Toțiau avut de câștigat.

Mulțumim tuturor participanților la acest proiect educativ, elevi și profesori. Ne exprimăm recunoștință pentru implicarea activă a sponsorilor, a cadrelor didactice și sperăm că ne vom revedea la ediția a XV-a.

prof. Dorel Ispășoiu și prof. Eugen Munteanu

Sanitarii pricepuți

"Sanitarii pricepuți" este singurul concurs care se desfășoară în școlile din România începând cu anul 1962. La concurs poate participa benevol orice elev de gimnaziu sau liceu. Concursul pentru sănătate și prim ajutor "Sanitarii pricepuți" este organizat de Societatea Națională de Cruce Roșie din România, împreună cu Ministerul Educației Naționale, Ministerul Sănătății și Ministerul Administrației și Internelor.

Organizarea sa în școli presupune o primă etapă în care elevii se înscriu pentru a participa la activitățile de pregătire a Cercului "Sanitarii pricepuți" din școală noastră. A urmat o perioadă de pregătire în care ne-am întâlnit săptămânal, pentru a ne pregăti împreună cu doamna profesoară de biologie, Irina Bârzu, pentru etapele concursului ce au urmat. Într-o primă etapă, noi echipajul clasei a VII-a A, am reușit să câștigăm etapa pe școală a concursului desfășurată în luna decembrie, căpătând curaj și îndărjire pentru a ne prezenta la etapa următoare a concursului.

excursia anunțată drept premiu pentru ocupanții locului I, la nivel național.

Participarea la acest concurs și pregătirea pentru participarea la etapele lui a însemnat pentru noi o provocare, descoperirea de abilități pe care nu le cunoșteam, dobândirea de cunoștințe medicale atât de necesare în viața de zi cu zi și nu în ultimul rând, cea mai importantă calitate a unui om – aceea de a-ți ajuta aproapele aflat în necesitate. Așteptăm cu nerăbdare noul sezon de concursuri sperând că vom participa și vom obține rezultate și mai bune. Deci nu ezitați să vă înscrieți și să participați, împreună întotdeauna putem fi mai buni!

Etapa pe zonă, desfășurată în luna aprilie a anului 2017, a reprezentat o provocare pentru noi, concurând cu toate celelalte echipașe din oraș. Probele concursului nu au fost grele, dar nici ușoare, din juriul concursului făcând parte cadre medicale cu multă experiență în acordarea îngrijirii medicale de urgență. Oricum rezultatul concursului a fost îmbucurător pentru noi, ocupând cu succes Locul III la faza pe zona Gura Humorului.

Drumul nostru nu s-a încheiat aici, am continuat pregătirea pentru faza județeană, desfășurată în luna mai, unde emoțiile și schimbarea locului și-au spus cuvântul. Am obținut mențiune, încheind aventura noastră și lăsând doar la stadiu de vis, deocamdată, participarea la etapa națională a concursului și

Elev clasa a VII-a A,
Bianca Rădășanu, Șerban Loghin

IMPREUNĂ DESCOPERIM VALORI

ÎMPREUNĂ DESCOPERIM VALORI

Proiect educațional de parteneriat

România-Canada

Prof. Senorica Sinocicu (România)
Prof. Mona Tremblai (Canada)
Prof. Chantale Bouchard (Canada)

COORDONATORI PROIECT:

Perioada derulării:
18 octombrie 2015 – 10 martie 2016

Argument:

În contextul unei societăți care se schimbă, operând modificări de formă și de fond la nivelul tuturor subsistemelor sale, învățământul românesc trebuie să își asume o nouă perspectivă asupra funcționării și evoluției sale. În cadrul acestei perspective inedite, parteneriatul educațional devine o prioritate a strategiilor orientate către dezvoltarea educației românești și a educației mondiale. Pentru transformarea parteneriatului în principiu fundamental al reformei educaționale, au avut influență factorii sociali în susținerea educației, ducând la descentralizare, consecințele educației primite de Tânără generație asupra societății, orientarea copiilor într-un univers informațional dinamic, diversificat și, uneori, contradictoriu.

Parteneriatul educațional urmărește transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educațional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

Colaborarea dintre elevii diferitelor școli, de pe continente diferite, este o activitate organizată, susținută, conștientă, direcționată spre problemele educative ale tinerei generații. Aceste activități întregesc activitatea educativă a școlii, aducând un surplus informațional elevilor și completând condițiile concrete ale educației acestora. Astfel, experiența de învățare non-formală și informală întregește și lărgește experiența de învățare formală.

Elevii devin capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc și să o transforme, să se cunoască pe sine și să se transforme, să recepteze și să transmită mesaje, exprimându-și gândurile și sentimentele prin comunicare verbală și scrisă utilizând un limbaj bogat și nuanțat. Ilustrând realitățile vieții lor cotidiene, activitățile specifice școlii, familiei și comunității din care fac parte, variantele forme de exprimare ale copiilor dobândesc atât rol formator cât și informator. Rezultatul actului lor creator devine astfel, carteia lor de vizită, dar și a școlii în care învăță, respectiv pașaport către Europa și America.

Tipul de proiect: proiect internațional

Aplicantul: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, GURA HUMORULUI, JUD. SUCEAVA

Inițiatorul: L'ECOLE NOTRE-DAME DE ROBERVAL, QUEBEC, CANADA

Descrierea proiectului:

Proiectul își propune completarea unui Jurnal călător cu date despre: elevul care scrie în jurnal, familia sa, localitatea în care trăiește și învăță, pasiunile sale, tradițiile și obiceiurile locului. Această activitate incită sufletul participantului la creație, hănicie, noblețe sufletească, iar pe răsărit la îndrumare și sprijin. Prin astfel de activități descoperim posibile viitoare legate peste ocean...

Scopul proiectului: Să dezvoltăm relații de prietenie între elevi în vederea perfecționării relațiilor interumane.

Grupul țintă:

- Elevi ai claselor a IV-a din cele două țări, România și Canada
- Clasa a IV B - 31 elevi (România)
- Clasa a IV - 29 elevi (Canada)

Rezultate așteptate ca urmare a implementării proiectului

Elevii:

- își vor forma și valorifica competențe în planul creațivității și al relaționării;
- își vor îmbogăți cunoștințele legate de perceperea valorilor culturale și morale;
- se vor adapta la situațiile propuse.

Modalități de monitorizare și evaluare:

- Completarea cu eseuri și compoziții plastice în Jurnalul călător;
- Realizarea unor expoziții tematice cu lucrările participanților;
- Realizarea unei prezentări PPT din timpul desfășurării activităților.

Evaluarea se va realiza la nivelul L'école Notre-Dame de Roberval

Continuitatea/sustenabilitatea proiectului:

Elevii vor continua să comunice prin e-mailuri. Eleva Alexia Maria Beleca va vizita România și orașul Gura Humorului în luna august a acestui an, 2016.

Activitățile de promovare/mediatizare și de diseminare:

- Site-urile celor două școli, revista școlii Millenium nr. 16
- Expoziții în instituția organizatoare și cea parteneră
- Album foto în format electronic cu activitățile desfășurate

Calendarul activităților:

Activitatea nr. 1 ÎMPREUNĂ SPRE CUNOAȘTERE

Data/Perioada de desfășurare: 18 octombrie – 15 noiembrie 2015

Locul desfășurării: L'école Notre-Dame de Roberval, Quebec – Canada și Școala Gimnazială Nr. 1 Gura Humorului – România

Popularizarea și informarea privind proiectul se va desfășura până la 15 noiembrie 2015, prin ședințe de lucru a echipei de proiect și ședințe cu părinții, informarea elevilor, completând acordurile de parteneriat anexate proiectului.

Activitatea nr. 2 PRIETENII NOȘTRI

Data/Perioada de desfășurare: 21 octombrie 2015

Elevii coordonați de către cadrele didactice din unitățile înscrise în proiect studiază despre geografia și istoria celor două țări și dezbat probleme de specialitate din domeniul proiectului educațional.

Activitatea nr. 3 TE UITĂ, CUM NINGE-N DECEMBRIE!

Data/Perioada de desfășurare: 16 - 20 decembrie 2015

Elevii, coordonați de către cadrele didactice din unitățile înscrise în proiect, vor efectua desene, felicitări tematice cu ocazia sărbătorilor de iarnă - Crăciunul și Anul Nou și vor face schimb de felicitări și desene între ei. De asemenea se va iniția și activitatea „Din inimă pentru inimă”, activitate în care copiii, cu ajutorul părinților vor confecționa mici cadouri pentru copiii defavorizați de la Școala Sf. Andrei.

Activitatea nr. 4 UN MĂRTIȘOR PENTRU TINE, PRIETENE

Data/Perioada de desfășurare: 17-21 februarie 2016

Elevii coordonați de către cadrul didactic pregătesc lucrările artistico-plastice și practice – mărtișoare, felicitări pentru a fi dăruite elevilor din școala parteneră, Canada.

Activitatea nr. 5 ÎN VIZITĂ LA M-REA VORONET

Data/Perioada de desfășurare: 7-11 aprilie 2016

Elevii coordonați de către cadrul didactic responsabil vor vizita M-reia Voronet și vor face fotografii. Vor cumpăra pliante care vor fi dăruite elevilor canadieni.

Activitatea nr. 6 ÎN EXCURSIE LA SALINA CACICA

Data/Perioada de desfășurare: 5 noiembrie 2015

Elevii coordonați de către cadrul didactic responsabil, vor merge într-o excursie de o zi la Salina din localitatea Cacica și vor face fotografii.

Activitatea nr. 7 BILANȚ DE ACTIVITATE

Data/Perioada de desfășurare: 1 mai 2016

Comisia de evaluare a activităților, constituită din cadre didactice de la unitățile partenere în proiect vor evalua rezultatul activitatilor din proiect și se va întocmi portofoliu activităților.

Modalități de evaluare: portofoliu Jurnalul călător, album foto în format electronic și portofoliu cu proiectul, rapoartele de activitate și fotografii.

Rezultatele vor fi afișate pe site-ul școlii, pe site-ul www.didactic.ro.

BOICIUC ALBERT

BOTĂ LAURA

BRĂDĂȚAN IOANA

CEPELIUC LUCA

CHIHAIȚA DENISA

CIOCAN IOANA

COCLICI ANCA

DOMINTE PAULA

edu

DUMBRĂVĂ ANTONIA

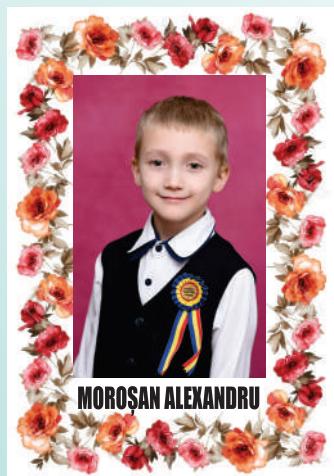

DUMBRĂVĂ MARIA

GENERATIA

2016-2021

PROIECT EDUCATIONAL

Mărțișorul - simbolul speranței pentru copiii defavorizați

Abordare interculturală în predarea materiilor de studiu din trunchiul comun
- ariile curriculare Limbă și comunicare, Om și societate și Arte -

Echipa de proiect

- Profesorul de limba română Enea Nicoleta Laura - coordonatorul proiectului
- Dirigintele clasei/profesor de istorie Căulea Elena
- Profesorul de educație plastică Grozavu Livia

Grup țintă: elevii/părinții clasei a VI-a C

Argument proiect

De multe ori uităm de ei, îi aşezăm undeva, la marginea societății. Sunt mici în ochii noștri, dacă nu chiar invizibili. Refuzăm să credem că au o problemă și, de cele mai multe ori, legătura cu ei e un subiect tabu. Unii dintre cei care au conceput proiecte finanțate din fonduri europene s-au gândit și la acești copii uitați de societate și au scris proiecte care să-i poată integra și să-i poată ajuta pe termen lung. Proiectele pentru ei nu sunt multe în România, poate tocmai pentru că acești copii ajung ai nimănui, dar cele care sunt formează și personal calificat care ar putea gestiona pe termen lung problemele acestor copii.

Care sunt, de fapt, caracteristicile copiilor cu nevoi speciale? Care este modul de a comunica al părinților și profesorilor ce stau lângă ei în fiecare zi? Cum putem noi, comunitatea, să dialogăm cu ei și, de ce nu, să-i ajutăm să-și dezvolte talentele? Cum reușim să reinventăm diversitatea și viziunea unor povești frumoase, în care acești copii au o viață independentă, normală, iar integrarea în societate e reală? Sunt întrebări pe care noi ni le-am pus și am aflat și răspunsurile: sunt minunați, la fel ca oricare alți copii. Mulți dintre ei au un talent fenomenal și sunt îndreptați către partea artistică. Le place să se joace, să alerge și să simtă că aparțin unui grup. Majoritatea ne pot da lecții despre ce înseamnă toleranța și acceptarea, ca să nu mai spunem că majoritatea ne pot da lecții de îndemânare.

Copiii care au beneficiat până acum de acest proiect au avut ocazia de să cunoască deja o altfel de lume, altfel de oameni, cărora le pasă de ei, de problemele și de viitorul lor, lucruri care nu li s-au întâmplat prea des până la participarea la acest proiect. Copiii au învățat să se joace, să comunice, să

danseze, să construiască obiecte și să deseneze, dar, mai ales, să vadă că se poate, că pot gândi ceva care să li se îndeplinească și că ei înseamnă ceva pentru oamenii din jurul lor.

În cadrul proiectului au fost identificate și diseminate bunele practici din activitatea profesională a participanților și au fost dezbatute activitățile de mentorat la nivel părinte - copil, dar și la nivel de instituție de învățământ, cu scopul de a asigura crearea unui grup de profesioniști și dezvoltarea de soluții educaționale alternative.

Obiective generale

1. Ameliorarea calității resurselor umane ale învățământului în scopul creării unui mediu educațional stimulativ pentru copiii defavorizați;
2. Proiectarea ofertei educaționale în scopul promovării interculturalității;
3. Deschiderea școlii către comunitate și diversificarea proiectelor de parteneriat cu actorii de la nivelul comunității.

Obiective specifice

1. Diversificarea ofertei curriculare necesare predării materiilor de studiu destinate copiilor defavorizați;
2. Dezvoltarea abordărilor interculturale în predarea materiilor de studiu din trunchiul comun (din ariile curriculare Limbă și comunicare, Om și societate, Arte);
3. Valorificarea culturii, istoriei și tradițiilor etniei române în curriculum-ulla decizia școlii;
4. Dezvoltarea ofertei de activități extrașcolare - serbări, concursuri, sărbătorirea unor evenimente cu specific intercultural;
5. Stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale adulților/părinților față de școală și conștientizarea rolului și importanței educației;
6. Îmbunătățirea comunicării și cooperării între școală și autoritățile locale în vederea promovării unor programe destinate copiilor defavorizați;

7. Implementarea unui sistem de atragere spre școală prin activități extrașcolare atractive/ monitorizare a fenomenului de absentism/ abandonșcolar.

Scop

- Dezvoltarea capacitatei de valorizare și păstrare a tradițiilor lăsate de înaintași referitoare la mărțișor de mărțișor, contribuind la dezvoltarea experienței practice a elevilor din școala aplicantă, prin implicarea acestora în acțiuni plăcute și constructive;
- Dezvoltarea respectului pentru valorile tradiționale ale creației populare;
- Dezvoltarea simțului artistic și a spiritului practic;
- Stimularea activității în grup;
- Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular, conducând la creșterea numerică și calitativă a acestor activități;
- Conștientizarea afectivității de grup ca suport al prieteniei;
- Identificarea propriilor valori și a grupului/ comunității din care fac parte;
- Stimularea și promovarea capacitaților creative ale elevilor prin organizarea de expoziții.

Obiective

- Culegerea și valorificarea unor informații menite să păstreze și să ducă mai departe tradițiile și obiceurile legate de mărțișor;
- Stimularea inițiativei și creativității;
- Implicarea responsabilă a elevilor în acțiuni de abilități practice;
- Implicarea părinților în acțiuni derulate în cadrul proiectului;
- Stimularea și promovarea capacitaților creative ale elevilor prin organizarea de expoziții;
- Realizarea la nivelul clasei a VI-a C a unor activități culturale-artistice.

Resurse project

Resurse umane:

- Elevii clasei a VI-a C;
- Cadre didactice;
- Părinții elevilor;

Resurse materiale:

- informaționale: cărți, reviste, ilustrații;
- materiale pentru confecționarea mărțișoarelor și felicitărilor – făină, sare, mărgelă, paieți, ată, scoici, pene, aracet, creioane colorate, carioca, acuarele, carton colorat etc.;
- audio-video: casetofon, aparate foto, camere video;
-

Rezultate așteptate

- Formarea unor atitudini responsabile la elevi;
- Dezvoltarea gândirii critice la elevi;
- Implicarea elevilor, cadrelor didactice și a părinților în activitățile organizate;
- Dezvoltarea în școală a programelor educative specifice pentru proprii elevi și pentru comunitate;
- Asumarea unor roluri și responsabilități în derularea activităților de către elevi, dar și de către profesori;
- Folosirea eficientă a timpului pentru a obține succese în activitățile demarate;
- Dovedirea de încredere în sine, în diferite situații.

Locul desfășurării

- sălile de clasă;
- holul școlii Gimnaziale Nr.1 Gura Humorului;
- activități individuale realizate acasă de fiecare elev în parte.

Evaluare

- Numărul și tipul activităților organizate la nivelul unităților de învățământ;
- Calitatea activităților organizate;
- Numărul participanților la diverse activități (elevi, cadre didactice, părinți, reprezentanți ai comunității locale);
- Calitatea participării (prezență activă sau pasivă);
- Produsele finale ale activităților (referate, prezentări power point, desene, afișe, postere);
- Întâlniri săptămânale;
- Chestionare aplicate elevilor, cadrelor didactice și părinților;
- Raport final;
- Diseminare în mass-media.

Activități și modalități de desfășurare

- Constituirea comitetului de acțiune;
- Anunțarea elevilor și a comitetului de părinți despre intenția desfășurării proiectului;
- Masă rotundă cu tema „Simbolurile primăverii”;
- Elevii vor fi implicați în diverse activități pentru evidențierea semnificației zilei de 1 Martie;
- Distribuirea premiilor și diplomelor pentru elevi;
- Organizarea de spectacole și alte programe artistice;
- Realizarea unei expoziții fotografice cu poze din cadrul activității.

Popularizarea proiectului

- În rândul grupului țintă;
- În vederea stabilirii unor colaborări viitoare, verbal prin întâlniri directe cu alte proiecte, parteneri, prin plante prezentate sau expediate celor vizăți;
- Campanii tematice.

PROIECT EDUCATIONAL PARTENERI ÎN CREAȚIE ȘI INFORMARE PRIN REVISTA ȘCOLARĂ "Suflet de copil tivit cu vise senine"

Motto: "Există un timp în care trebuie să trăiești și un timp când trebuie să depui mărturie despre ceea ce trăiești." (Albert Camus)

Domeniul cultural artistic

Coordonatori proiect: Prof. Enea Nicoleta Laura
Prof. Fedorovici Petruța

Număr participanți la proiect:

28 de elevi din clasa a VI-a B

Argument

Mărturia noastră, a protagonistilor din clasa a VI-a B se regăsește permanent în paginile volumului intitulat sugestiv "Suflet de copil tivit cu vise senine", pentru că propria experiență de viață este subiectul volumului, există apărând ființa cuvântului creator și rostul nostru de învățăcei în arta scrisului este în plin proces de derulare/perfecționare. Chiar și în aceste (ano)tempuri abia întredeschise ființei liricului, revista noastră se definește ca spațiu protector al senzorilor și a gândurilor fragil-plutitoare, tivite cu vise senine.

Obiectivele realizării revistei au fost axate pe formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare scrisă și orală. Acest deziderat a necesitat stabilirea unor obiective clare precum: polarizarea unui număr mare de copii în colectivul de redacție; cultivarea respectului pentru cuvântul scris, pentru o exprimare coerentă și corectă în limba română; însușirea tehnicii moderne de redactare, tehnoredactare, documentare, investigare și difuzare a publicației școlare; adaptarea subiectelor și temelor jurnalisticice la tematica copilăriei, preocupările și nevoile grupului receptor (revista se adresează elevilor școlii, părinților și cadrelor didactice); în conținut cu valoare educativă și informativă, un limbaj clar, decent, care determină cititorul claselor I-VIII să găsească o sursă de informare dar și de formare a caracterului și sufletului; o prezentare grafică inventivă, originală, estetică etc.

Impresionând prin fascinații de caleidoscop, unitatea revistei este asigurată îndeosebi prin opțiunea comună pentru tema copilăriei/zece capitole:

Poezia copilăriei - caleidoscopul jocurilor de cuvinte,
Cartea - fereastră spre lume,
Culorile copilăriei - scripirile infinit,
Brainstorming - lumea prin ochi de copil,
Oglinda timpului - cum îmi imaginez că au fost părinții mei la vîrstă copilăriei?,
Suflet de copil tivit cu vise senine,
Flacără copilăriei mele,

Pescara evoluției personale,
Alterego - ce tip de părinte voi fi? și
Din albumul mintirilor de la școală.

Fără tenacitate, răbdare, tact, multă muncă, generozitate, dragoste față de literatură în general, de poezie, la care se adaugă sprijinul financiar din partea părinților și cel intelectual din partea dascălilor Școlii Gimnaziale Nr.1 Gura Humorului, visul numit "Suflet de copil tivit cu vise senine" nu s-ar fi aflat în mâinile dumneavoastră în forma unui volum, plin de lirism, deschis permanent tuturor experiențelor creațoare.

Credem că "Suflet de copil tivit cu vise senine" este mai mult decât o revistă, este un loc în care am pus suflet, experiențe personale, în care cei care visează că pot trăi într-o lume a versului/a speranței o pot face alături de noi, protagonistii clasei a VI-a B și care ne determină să credem că, uneori universul poate fi și repetabil.

Justificarea proiectului:

Elevii clasei a VI-a B de la Școala Gimnazială Nr. 1 Gura Humorului au pornit de la premisa că o revistă a clasei este o CARTE DE VIZITĂ. Experiența căpătată prin apariția numerelor de revistă școlară în anul școlar trecut la care au colaborat au dus la concluzia că s-a făcut o vizibilitate mai bună a școlii în cadrul comunității locale și județene urmate de o vizibilitate mai bună a activității elevilor în cadrul școlii. Pe lângă acestea, elevii au considerat că necesar existența unui mecanism prin care să poată exersa exprimarea opinioilor, argumentarea lor și să poată contribui la informarea colegilor, a părinților și alocuitorilor orașului Gura Humorului.

Scopul proiectului:

Formarea și dezvoltarea comportamentului liberei exprimări, crearea unui spațiu de exprimare și de exersare a înclinațiilor elevilor specifice unei reviste școlare.

Obiective:

1. Crearea unui mecanism de informare a elevilor și comunității cu privire la evenimente și aspecte generale legate de școală și comunitate;
2. Dezvoltarea capacitaților de comunicare publică la nivelul elevilor;
3. Identificarea și dezvoltarea unor aptitudini jurnalistice și literare ale elevilor;
4. Dezvoltarea capacitații de a lucra în echipă;

5. Dezvoltarea spiritului de inițiativă la nivelul elevilor și cadrelor didactice;
6. Dezvoltarea capacitaților de prelucrare a informației, de exprimare scrisă și de argumentare a opiniiilor;
7. Dezvoltarea unei culturi democratice în școală prin participarea elevilor la luarea deciziilor, prin informare și responsabilizare;
8. Asumarea de responsabilități în organizarea unor activități extrașcolare.

Grupul țintă:

- Elevii din clasele I–VIII;
- Cadrele didactice ale școlii;
- Părintii;
- Comunitatea locală.
-

Resurse umane:

- Elevi;
- Cadre didactice.

Resurse materiale:

- calculator, copiator, aparat foto, consumabile etc.

Descrierea activităților:**1. Formarea echipei de proiect și stabilirea responsabilităților pe care le are fiecare membru**

- a. Data/perioada de desfășurare: octombrie
- b. Locul desfășurării: Școala Gimnazială Nr.1 Gura Humorului
- c. Participanți: cadre didactice, elevi, părinti
- d. Descrierea pe scurt a activității:

În cadrul activității se prezintă proiectul propus, insistând asupra scopului și a obiectivelor acestuia. Se stabilește compoziția echipei de proiect și se precizează responsabilitățile fiecărui membru.

2. Plan de activități

Nr	Activitatea
1	Crearea grupului de elevi și de cadre didactice care vor constitui „nucleul” revistei. Stabilirea colectivului de redacție. Delimitarea responsabilităților
2	Întâlnire pregătitoare. Discuții cu realizatorii
3	Elaborarea planului revistei. Structurarea pe domenii și teme. Consultări asupra planului revistei
4	Redactarea articolelor și a materialelor iconografice
5	Selectarea articolelor și a materialelor pe domenii și secțiuni. Ilustrarea revistei
6	Tehnoredactarea și corectarea materialelor. Stabilirea formatului revistei
7	Tipărirea revistei/pregatirea pentru lansare
8	Lansarea revistei
9	Promovarea revistei prin mass-media locale
10	Distribuirea revistei și atragerea de noi colaboratori pentru colectivul de redacție
11	Evaluarea activităților și a revistei

Evaluare:

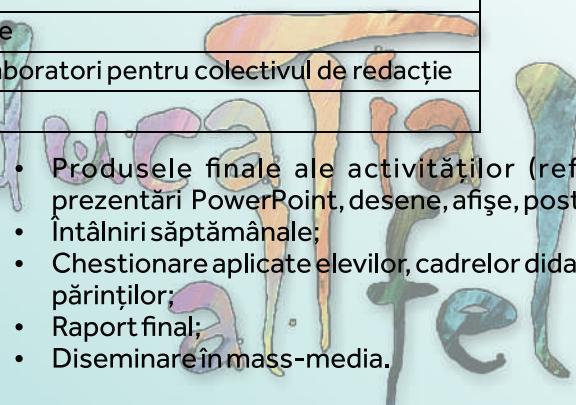
- Numărul și tipul activităților organizate la nivelul unităților de învățământ;
- Calitatea activităților organizate;
- Numărul participanților la diverse activități (elevi, cadre didactice, părinti, reprezentanți ai comunității locale);
- Calitatea participării (prezență activă sau pasivă);

Rezultate așteptate:

- Fiecare număr al revistei tipărit în peste 50 de exemplare;
- Elevi și părinți mai informați despre activitatea școlii și despre educație;
- Spirit de echipă dezvoltat;
- Distribuirea revistei în școală și în afara școlii;
- Mărirea gradului de respect din partea părintilor față de școală;
- Elaborarea de către elevi a unui regulament propriu al consiliului de redacție;
- Depistarea unor talente în jurnalistică și literatură.

Diseminarea informației:

- Mass-media locale Monitorul de Suceava;
- Revista școlii „Millenium”
- Comisii metodice;
- Schimburi de experiență;
- Activități extrașcolare;
- Concursuri ale revistelor școlare.

Suflet de copil tivit cu vise senine, lansare de revistă la Școală Gimnazială Nr. 1 din Gura Humorului

Vineri, 19 februarie 2016, începând cu ora 16,00, a avut loc lansarea volumului de versuri "Suflet de copil tivit cu vise senine", publicat de elevii clasei a VI-a B de la Școală Gimnazială Nr.1 din Gura Humorului.

Impresionând prin fascinații de caleidoscop, unitatea revistei este asigurată îndeosebi prin opțiunea comună pentru tema copilăriei, fiind structurată pe zece capitole: Poezia copilăriei - caleidoscopul jocurilor de cuvinte, Cartea - fereastră spre lume, Culturile copilăriei – sclipiri de infinit, Brainstorming - lumea prin ochi de copil, Oglinda timpului - cum îmi imaginez că au fost părinții mei la vârstă copilăriei, Suflet de copil tivit cu vise senine, Flacără copilăriei mele, Pe scara evoluției personale, Alter ego - ce tip de părinte voi fi? și Din albumul amintirilor de la școală.

Obiectivele realizării revistei au fost axate pe formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare scrisă și orală. Acest deziderat a necesitat stabilirea unor obiective clare precum: polarizarea unui număr mare de copii în colectivul de redacție; cultivarea respectului pentru cuvântul scris; însușirea tehniciilor moderne de redactare, tehnoredactare, documentare, investigare și difuzare a publicației școlare; adaptarea subiectelor și temelor jurnalisticice la tematică copilăriei, la preocupările și nevoile grupului receptor; în conținut cu valoare educativă și informativă, un limbaj clar, decent, care determină cititorul claselor I-VIII să găsească o sursă de informare, dar și de formare.

Fără tenacitate, răbdare, tact, multă muncă, generozitate, dragoste față de literatură în general, de poezie, la care se adaugă sprijinul părinților și al dascăliilor Școlii Gimnaziale Nr.1 Gura Humorului, visul numit "Suflet de copil tivit cu vise senine" nu s-ar fi concretizat sub forma unui volum, plin de lirism, deschis permanent tuturor experiențelor creațoare. Redactorul revistei este doamna Laura Enea - profesor de limba și literatură română, iar tehnoredactarea aparține doamnei profesor

diriginte Petruța Fedorovici și celor 28 de elevi din clasa a VI-a B.

Vitalitate, zâmbete, bucurii mărunte, dar eclatante au fost elementele definitorii pentru programul artistic pregătit de protagonisti pentru lansare, scena a fost într-o continuă mișcare prin recitarea poezilor, muzică și momentele de dans modern, coordonate de elevele Fazekaș Bianca și Beleca Narcisa din clasa a VIII-a B. Semnatarii articolelor din revistă s-au prezentat emoționați în fața publicului, recitând din propriile creații artistice. Evenimentul s-a încheiat cu aplauze la scenă deschisă, felicitările fiindu-le atribuite în special copiilor, care au reușit să publice revista. Mulțumim tuturor celor prezenți, domnului director Eugen Munteanu, profesorilor, părinților, bunicilor, membrilor Asociației Părinților Pro Școală și Consiliului elevilor.

Credem că "Suflet de copil tivit cu vise senine" este mai mult decât o revistă, este un loc în care s-a pus suflet, experiențe personale, în care cei care visează că pot trăi într-o lume a versului/a speranței o pot face alături de protagonistii clasei a VI-a B și care ne determină să credem că, uneori universul creator poate fi și repetabil. Chiar și în aceste (ano)tempuri abia între deschise ființe liricului, această revistă se definește ca spațiu protector al senzorilor și a gândurilor fragil-plutoare, tivite cu vise senine.

Cititul dezvoltă inteligența, imaginația, vocabularul și creativitatea! ZIUA INTERNAȚIONALĂ A CITITULUI ÎMPREUNĂ

Activitate desfășurată în cadrul clubului de lectură ALTER EGO cu elevii clasei a VI-a A,
profesor diriginte **Nicoleta Laura Enea**

În data de 1 februarie 2018, Citim Împreună România (CIR) a celebrat Ziua Internațională a Cititului Împreună (ZICI) în România, un eveniment global marcat de milioane de oameni în peste 100 de țări, organizat de către Lit World.

Dragostea de lectură și de cărți este unul dintre cele mai mari daruri pe care orice adult le poate oferi unui copil. Activitatea s-a derulat la Biblioteca Orășenească sub îndemnul „Haideți să oferim acest dar! Să o facem pentru copiii din România! În ziua de 1 februarie, de ZICI 2018, să oferim pentru cât mai mulți copii șansa de a se îndrăgosti de lectură și de cărți. Să citim împreună cu cât mai mulți copii, să citim cărți frumoase în moduri atractive. Pentru că atunci când facem asta, când citim împreună, schimbăm lumea!”

După cum ne spune dicționarul explicativ al limbii române, cartea este o scriere, cu un anumit subiect, tipărită și legată sau broșată în volum. Oare este această definiție completă? Este ca și cum am spune că omul este alcătuit doar din trup, ei bine, asemeni cărții, este dihotomic. Având un suflet, obligatoriu prezintă și atribute morale, Mircea Sîntimbreanu clasificându-le în „cuminti” și „obraznice”. De asemenea, acestea au două joburi: cel de portar, păzind portalul altei lumi, unde cotidianul și grijile nu există, în schimbul accesului cerându-ne doar dăruire sufletească, atenție și timp. Al doilea și cel mai important job este cel de profesor angajat la Școala Vieții, după cum ne indică Nora Ephron „Cititul mă face să mă simt că am realizat ceva, că am învățat ceva” sau Tudor Chirilă „Orice carte citită, orice lecție învățată se vor așeza sub voi și vă vor ridica deasupra celorlalți”. Pe lângă acestea, „o carte este un companion bun. O carte aleasă potrivit este un prieten pe viață” (Douglas Jerrod). La fel cum un om poate fi judecat după cercul său de prieteni, în același mod poate fi judecat după cărțile pe care le citește, căci „devenim cărțile pe care le citim” (Matthew Kelly).

Iulia Avdei

Iubesc cărțile. Pentru mine sunt ca aerul, ca apa, sunt sufletul meu pereche, sunt universul meu magic în care evadez, iar atunci când citesc, timpul îngheată, iar eu călătoresc, într-o secundă, spre alte lumi. Cărțile ne dăruiesc cunoaștere, înțelepciune,

energie, bucurie și frumos. Iar noi, cititorii, prin atenția ce le-o oferim, prin faptul că le alegem și le ținem în mâini, că trăim zeci de emții cu fiecare rând citit, prin faptul că le închidem cu bucurie și poate pe unele le și îmbrățișăm, le dăruim recunoștință, le dăm o parte din noi, din sufletul nostru, ca să trăiască veșnic. Cărțile există dincolo de timp pentru că, la fel ca și noi, cititorii, au sufletul nepieritor.

Sergiu Jucan

Când citesc o carte descopăr un prieten sau chiar un adevărat profesor. Filele prind viață atunci când o cumplită bătălie, o intriga, un mister sau o poveste de dragoste mă transpun într-o lume plină de mistere, ceașteaptă să fie descoperite. Pe măsură ce citesc, personajele mă captivează și cu mintea chiar le pot auzi. Nu am dormit până nu am aflat misteriosul făptaș al crimelor din "Zece negri mititei". De câte ori aveam ocazia citeam pe nerăsuflare să văd dacă Jadis din "Narnia" va fi învinsă. Consider că și cărțile au suflet doar atunci când sunt citite cu pasiune. și cred că plâng atunci când sunt abandonate într-o bibliotecă fie ea și foarte lustruită, sufletul lor, bine ascuns între pagini aşteaptă răbdător să fie descoperit.

Rareș Persic

Eu cred că întotdeauna cărțile ne vor fi prietene. Căti dintre voi ați citit o carte de orice fel, vara, afară întins pe un cearșaf? Căti dintre voi nu v-ați ascuns într-o carte când nu ați fi acceptat realitatea? Să-l visezi toată noaptea pe Făt-Frumos cum doboară zmei sau pe D' Artagnan și cei trei muschetari, luptându-se cu gărzile cardinalului.

Cosmin Herbert Onoiu

Cărțile aduc un plus consistent în cultura generală, îmbogățesc vocabularul, te fac să visezi, să te rupi de realitate.

Bogdan Gabriel Coperza

În opinia mea, cărțile nu doar au suflet, ci ne oferă un suflet. Cărțile îți creează o iluzie de a crede că te afli la locul întâmplării. Cărțile îți schimbă limbajul, comportamentul și personalitatea, în funcție de autor și/sau întâmplare.

Simeria Naomi

Din punctul meu de vedere, cărțile pot fi citite, fără nicio reținere, în orice moment al zilei și la orice vârstă, pentru că adevărata frumusețe nu are limite, bariere sau obstacole. De mici copii, începem să învățăm și avem parte de noi experiențe de viață, cu lectii durerioase pe tot parcursul existenței noastre. Dar putem realiza multe lucruri în momentul în care începem să citim o carte de la cap la coadă, când ne pierdem printre rânduri, visând la meleagurile îndepărtate descrise cu atât de multe detalii și rafinament. Începem să cunoaștem dinainte lectiile de viață pe care viața le are pregătite pentru noi și învățăm să fim mai puternici. Experiențele nu vor mai fi la fel de durerioase, iar în viața noastră se deschid multe orizonturi care la început nu existau. Orizonturi largi deschide, idei și opinii despre propriul nostru viitor. Aceasta este cel mai frumos dar al unei cărți.

Alesia Simeria

Cărțile au suflet și nu doar atât, ne sunt prietene! Atunci când ești deprimat, poți oricând să citești o carte haioasă care să-ți ridice moralul; când nu știi ce să faci, citind o carte poți găsi răspunsul pe care îl cauți; atunci când ești plăcăsit, prietenii tăi, personajele cărții preferate îți vor povesti cele mai nebunești și fantastice aventuri prin care au trecut. Așadar, cartea este cel mai bun prieten al omului, care îți cere un singur lucru: să-i acorzi atenție și să o citești.

Rareș Romaniuc

Cărțile sunt adevărate comori... Ele sunt pregătite să primească bunătatea ta și sunt în așteptare să îți dăruiască învățătură, generozitate și devotament... Ele au o misiune: să treacă prin anul nostru școlar, luminând și să lase în urmă ceea ce va rodi odată și ceea ce o să ne aducă aminte cu drag de copilărie. În cărțile pe care le ai acum, vei găsi o lume minunată în care orice vis poate deveni realitate. Vei învăța că visul tău se poate îndeplini dacă dorești cu adevărat, dacă muncești, pentru el și dacă nu renunți la el niciodată. Aș vrea să existe o zi în care să pot respira aerul pe care îl respiră cărțile. Oare cei care rup cărțile și nu le pun coperta cum să simți dacă și noi le-am rupe părul, dacă i-am dezbrăca sau dacă i-am trântit așa cum fac ei cu cărțile? Sincer mădezamăgește faptul că pentru unii, cartea nu înseamnă nimic. Oare ei de ce nu văd pasiunea, povestea, finalele fericite, lumile fascinante, pline cu peripeții? De ce pentru ei toate aceste minunății sunt invizibile? Mi-aș dori pentru o zi să fiu o carte, dar asta e doar în capul meu. Mi-aș dori să fiu o carte pentru a simți cum mă gâdilă fiecare literă din carte și cum bate o inimă pentru fiecare moment bun sau rău.

Denisa Moroșanu

O carte pentru mine înseamnă o poveste neterminată. Cărțile pentru mine au suflet deoarece când deschid o carte intru într-o poveste din care nu mai vreau să ies. Cărțile pot sta într-o bibliotecă plină cu praf și praful acela se aşează pe ele. Acel praf semnifică vechimea și așteaptă să fie deschise. De fiecare dată când îmi cumpăr o carte îmi place să mă uit pe copertele cărții la rezumat. O carte este un dar pe care îl poți citii iar și iar!

Irina Luțac

Eu consider că științific vorbind, cărțile nu au suflet. Pe de altă parte ce este în interiorul lor contează și de aici vine și proverbul "Nu judeca o carte după copertă". Cărțile au suflet numai dacă știi să le citești și ai măcar un pic de imaginație vei găsi o lume de neuitat. Atunci când o găsești nu mai poți lăsa cartea din mâna. Eu am pătit lucrul acesta de multe ori, dacă și tu ai pătit asta înseamnă că ai imaginație și știi să citești cu sufletul. În concluzie, cărțile au suflet dacă știi să le citești.

Diana Oniceag

Cărțile sunt niște comori care așteaptă să le descoperi și să îți ofere în schimb informații. Mădezamăgește că pentru unii oameni, cartea este un simplu obiect de care nu au grija. Oare ei nu simt emoții când ajung la punctul culminant sau la deznodământ, nu văd finalul și luptele dintre bine și rău? De ce pentru ei aceste lucruri sunt inexistente? Cărțile au suflet și înimă la fel ca și noi. Cărțile au suflet și înimă la fel ca și noi. Nule mai faceți rău!

Anastasia Buzilă

O bibliotecă nu e pur și simplu un loc de depozitare a câtorva mii de volume, ci și un lucru viu, cald și familiar. Nu te simți niciodată singur printre cărți. Nu există prezente mai prietenoase, lucruri mai în stare să-ți ţină tovărăsie, și nu un ceas de călătorie, ci o întreagă viață. Nu ne pretind în schimb decât să ne facem, la rândul nostru, timp pentru ele. O bibliotecă frecventată zilnic este cu totul altceva. Fiecare volum pare treaz și în așteptare. Sunt, în rafturi, cărți necitite demult, dar care nu se plăcătă să fie ascunsă, căci știi că o mână expertă le va adăposti într-un târziu, le va răsfoi sau le va muta pe noptieră.

Delia Cozma

Unele cărți gândesc cu sufletul autorului. Acestea colorează viața omului. Din cărți ne informăm despre toate subiectele din trecut, dar și din prezent. Prin intermediul cărților, cititorul are avantajul de a fi supus unui vocabular mai complex. Cu alte cuvinte, cititorul își dezvoltă un vocabular mult mai amplu. Totodată cărțile pe tema basmului, a poeziei sau a pieselor de teatru dezvoltă implicit, cititorului, un spirit ludic, respectiv spirit creativ. În

concluzie, cărțile au o influență pozitivă în viață prin stările de spirit, emoțiile și trăirile pe care acestea le transmit.

Rebeca Meslec

Din punctul meu de vedere, cărțile au suflet. Când mă gândesc la obiecte neînsuflețite, primul lucru care îmi vine în gând sunt cărțile. Deși într-adevăr, acestea sunt lucruri lipsite de viață, pot vorbi. Vorbesc sensibil, într-o limbă aparte. Citind ne putem crea lumea noastră. Poate fi în mii și mii de culori sau alb-negru. Putem reproduce o acțiune aşa cum ne dorim fără să fim corectați de cineva. De ce? Pentru că fiecare om are imaginația lui. Iar acest lucru este specific cărților... o simplă poveste poate fi interpretată în mii de feluri.

Lorena Veliș

Zilnic citim câte ceva, fie o pagină din manual, fie un articol de ziar sau un citat de pe site-urile de socializare. Dar atunci când luăm o carte în mâna, ar trebui să nu o tratăm ca pe o simplă adunătură de foi pe care cineva a încercat să-și aștearnă gândurile. De asemenea, în acel moment ar trebui să ne amintim de cuvintele lui Terentianus Maurus „Habent sua fata libelli” (cărțile își au destinul lor) pentru că de-a lungul anilor ne vom da seama că, pe lângă soartă, cărțile au și suflet. Și putem afirma acest lucru deoarece atunci când intrăm într-o bibliotecă simțim că acel loc nu este pur și simplu un loc de depozitare, rece și neprimitoare unde „cărțile sunt prieteni reci, dar siguri” (V.Hugo), ci un loc viu, cald și familiar care te ajută să te relaxezi și să-ți luminezi mintea. De aceea putem afirma fără ezitare că ele au suflet, fiind o adevărată comoară care ne poate lumeni pașii spre cunoaștere.

Alexandra Viviana Rusu

"O cameră fără cărți e ca un corp fără suflet." (Cicero). Fiecare carte pare că se deschide ca un prieten bun. În acest text N. Manolescu povestește o întâmplare de care avem și noi parte, cei care trăim zilnic printre cărți căutându-le, citindu-le și apoi recăutându-le. Avea nevoie de un text pentru a scrie un articol. Știa că avea o carte potrivită în care avea scris un astfel de articol. El știa perfect locul unde o lăsase dar nu a găsit-o. După lungi căutări nu a găsit-o. Așa că a scris despre altceva. După ce a făcut articolul și l-a publicat a găsit cartea fix acolo unde a știut că a pus-o și nu a găsit-o. Așa și-a dat seama că, acestea au suflet. Cărțile sunt purtători ai civilizației. Fără cărți, istoria este tăcută, literatura toantă, știința schilodă, gândurile și imaginația în repaus.

Emanuel Pisancu

A citi înseamnă a descoperi calea de acces la sufletul cărților. Uneori ai impresia că ele te citesc pe tine mult mai bine decât le poți citi tu pe ele.

Ioan Ștefan Boca

Oare cărțile au suflet? Astă-i întrebarea, însă, da, din punctul meu de vedere cărțile au și ele un mic sufleț ascuns undeva în capitoare. Când atingi cu buricul degetelor finețea filelor și când îți arunci privirea peste nemărginile rânduri, iar în mintea ta se produce un întreg scenariu atunci poți simți cum cartea se trezește și cum parurge în mintea ta făcându-te să faci parte dintre-un univers plăsmuit de autor. Cărțile ne fac mai bucuroși, prin faptul că ne despart de lumea astă care poate ne supără și ne introduc în lumea fictivă unde toate lucrurile sunt parcă de neimaginat.

Alexandra Tanasă

Multe cărți sunt necitite, și așteaptă să le deschidă cineva și să le descopere povestea. Mai tot timpul stau în bibliotecă și așteaptă. Cum avem noi o casă aşa au și ele una, biblioteca. Orice carte cât de mică poate avea un suflet mare și ne va ajuta să descoperim o lume nouă.

Bianca Ursu

Când citești o carte, nu trebuie să te gândești la asta ca fiind o obligație, trebuie să te gândești că prin intermediul ei ajungi într-o lume nouă ce există doar înimina ta. Cartea nu este un obiect ce umple un spațiu gol dintr-o bibliotecă, cartea este pentru a umple un spațiu gol din inima cititorului. Cartea este făcută pentru a ne face să trăim în povești alături de personaje și să simțim cu adevărat toate sentimentele ce încearcă să ni le transmită.

Ioana-Teodora Moroșan

Cărțile au suflet deoarece atunci când te plăcășești poți citi o carte și când o citești crezi că ești tu personajul principal. Cărțile ar trebui să treacă prin anul nostru școlar pentru a ne ridica mai mult în viață.

Cosmin Catargiu

Sufletul cărților stă ascuns între paginile acestora; atunci când răsfoim curioși pagini, sufletul cărții se întrepătrunde cu sufletul nostru și suntem duși, pentru o mică perioadă de timp în altă dimensiune, cea a cărții din mâinile noastre. Este o magie ceea ce se întâmplă atunci, o magie și o minune pe care noi o facem posibilă.

Andrei Șomîtcă

Rafturile îmi ies în cale. Le știu de ceva vreme ordonate, cuminti la locul lor, încărcate de cărțile adunate de-a lungul anilor. Copertile stau mute, nemîscăte, doar praful dându-le din când în când altă culoare. Stau privind fără a îndrăzni a deranja pacea din templu, mă întind și le ating ușor, ușor cu degetele temându-mă în sinea mea să nu le deranjeze spiritele. Un cavou în care sufletele se ascund între copertile cu forme și culori ce îmi spun parcă fiecare câte ceva din ceea ce se ascunde dincolo. Pare o invitație. O invitație la dans pe muzica sufletelor inviate de ochii și mintea cititorului, dans și poveste, la orele în care sufletul meu cere compania celor ce știu să dea viață colilor adunate între diamantele pe rafturi înșirate.

Bianca Elena Pintilescu

Consider că minunatele cărți au suflet deoarece acestea conțin o poveste de viață. Sufletul cărților diferă în funcție de povestea pe care acestea o conțin. Există milioane de tipuri de povești deci și milioane de tipuri de suflete. O carte poate aștepta mult timp pentru ca aceasta să fie citită, fără să se plăcăsească, deoarece știe că va ajunge în mâna unui expert care își va dori neapărat să îi afle povestea.

Andrada Corneanu

"Cărțile își au destinul lor", după cum spune dictonul clasic al lui Terentianus Maurus. O bibliotecă nu este pur și simplu un loc unde depozităm volume, ci un spațiu viu, cald și primitor, un univers aparte. Personal, atunci când privesc rafturile unei biblioteci, pur și simplu simt emanațiile binefăcătoare ale cărților asupra sufletului meu, simt o fericire aparte atunci când autorul îmi încredințează gândurile și trăirile lui. Cărțile sunt prietenii noștri cei mai siguri, care niciodată nu ne vor dezamăgi. Nu ne pretind, în schimb, decât atenția noastră, să ne facem puțin timp pentru ele. A citi înseamnă a descoperi drumul către sufletul fiecărei cărți, o cale delicată și, uneori, surprinzătoare. Câteodată te ademenesc cu frumosul lor, câteodată

te resping cu secretele lor de nepătruns. Uneori ai impresia că încearcă să se joace cu tine. Cum să nu tragem concluzia că și ele au suflet?

Lucian Hojbotă

Cu siguranță cărțile au suflet! Orice personaj născut din mintea unui autor prinde viață pe parcursul poveștii. Când citești o carte te transpui în pielea personajului și astfel, simți toate trăirile acestuia.

Vlad Botușan

Au suflet cărțile? Răspunsul meu la această întrebare este da. Cărțile au suflet și o soartă a lor, la fel ca și oamenii. Unele sunt savurate, altele adorate, altele lăsate ani la rând să stea necitite în rafturile prăfuite de vreme. Cărțile îți risipesc singurătatea și devin colegele tale de cameră, apoi adevăratele prietene, care, dacă știi să le citești și să le simți, te pot învăța cum să trăiești, cum să iubești, cum să primești binele și cum să înfrunți răul. Sufletul cărții este între copertele sale cartonate, acolo unde găsim întâmplările, personajele, sentimentele, enigmele, acolo unde intrăm și noi, ca într-un refugiu, pentru a ne ascunde de realitate.

Adela Rusan

"ZICI 2018 - Azi citim împreună... în tren!"

Era o zi frumoasă de iarnă. Fulgii de nea zburdau ca niște fluturi printre flori. Doamna învățătoare ne-a propus că de "Ziua Internațională a Cititului împreună" să mergem cu trenul până la Vatra Dornei și să citim în tren. M-am bucurat nespus și eram nerăbdătoare să călătoresc cu trenul deoarece era prima mea experiență. În gară doamna a format grupurile de călători, câte 8 în fiecare compartiment. A sosit trenul, am urcat cu ajutorul părintilor și ne-am așezat cuminți la locurile noastre. Am admirat priveliștea de la geam, apoi sora mea, Dănuța, elevă în clasa a IX-a, ne-a citit lectura "D-I Goe". Am fost fascinată de excursia noastră și aştept cu nerăbdare următoarea peripecie!

Iustina Gemănar, clasa a III-a A

Trenul a oprit în mai multe stații până am ajuns la destinația finală: Vatra Dornei. Ajunși acolo, am mers mai întâi în Parcul Central al stațiunii, parc renomit pentru veverițele care trăiesc acolo. Le-am ademenit cu nuci și le-am admirat cum săreau de pe o creangă pe alta a copacilor. Ne-am jucat în parc și, pentru că era frig, doamna învățătoare și mămicile care ne însoțeau ne-au servit ceai fierbinte și aromat. La întoarcere, în tren, a fost rândul nostru, al copiilor, să citim pentru a sărbători "Ziua Internațională a Cititului împreună". A fost o zi minunată, mai ales pentru că unii dintre copii au mers pentru prima dată cu trenul.

Darius Duca, clasa a III-a A

Doamna învățătoare ne-a făcut o mare bucurie în penultima zi de școală din semestrul I: am mers cu trenul până la Vatra Dornei. În fiecare compartiment adulții care ne însoțeau ne-au citit "D-I Goe". La întoarcere am citit și noi, copiii, din cărțile noastre de lectură, pentru că am sărbătorit "Ziua Cititului împreună". Aveam cu noi afișe și ecusoane pentru a arăta ce activitate aveam. Am avut o zi minunată și multe amintiri plăcute!

Melisa Cotoc, clasa a III-a A

În acea zi de joi toți copiii eram emoționați pentru că vom merge cu trenul. Am purtat în piept ecusoane pe care scria "Azi citim împreună", iar în compartimente am avut afișe pentru "Ziua Internațională a Cititului împreună". Ne-a remarcat și alții călători și au apreciat faptul că citim în tren. După o zi încărcată de experiențe plăcute ne-am

întors acasă cu amintiri de neuitat pe care le-am surprins în pozele noastre. Pe chipurile noastre se putea citi o singură trăire: fericirea.

Elisabeta Gemănaru, clasa a III-a A

"Ziua Internațională a Cititului împreună" a fost o zi specială pentru mine și colegii mei pentru că am călătorit cu trenul până la Vatra Dornei și am citit în timpul călătoriei. La dus am avut bilete în compartimente cu 8 locuri, iar la întoarcere ne-am îmbarcat într-un wagon comun, fără compartimente. Cel mai mult mi-a plăcut atunci când trenul a trecut prin tunel. A fost grozav și aș fi vrut să nu se mai termine. Să citim în tren a fost o activitate extraordinară și ne-am întors acasă cu amintiri plăcute!

Fabian Ciocan, clasa a III-a A

În ziua excursiei m-am trezit de dimineață dornic de aventură. Doamna învățătoare ne-a provocat să citim împreună în tren de "Ziua Cititului împreună". Împreună cu sora mea am ajuns la gară unde ne-am întâlnit cu toții. Timpul petrecut în tren a fost foarte frumos. Cătălina ne-a citit schița "DI Goe" și am conversat cu ceilalți colegi. După ce am ajuns la destinație, am fost în parc cu veverițe. Am încercat să le hrănim cu nuci, dar ele erau speriate și fugneau de noi. Am băut ceai, apoi am mers la o pizzerie și am mâncat o pizza delicioasă. A fost pentru mine o excursie pe care aş repeat-o în aceeași formulă.

Ştefan Ungureanaşu, clasa a III-a A

După ce am ajuns în Dorna, ne-am dus în parc să vedem veverițele. Toți băteam din nuci în speranță că vreo veveriță va auzi și va veni să-și primească premiul. Și chiar aşa a fost, însă s-a speriat de noi și a sărit din creangă în creangă până să a făcut nevăzută. Ne-am consolat cu un delicios și fierbinte ceai servit din termosuri de mămicile și surorile mai mari care ne-au însoțit. La întoarcere am citit fiecare din cărțile noastre, că aşa se procedeaază în tren, pentru o călătorie mai plăcută.

Irina Boca, clasa a III-a A

Excursia cu trenul la Vatra Dornei nu o voi uită niciodată. Am călătorit în compartiment cu doamna învățătoare și ne-a citit lectura "D-I Goe". Unul din cele mai apreciate locuri din Vatra Dornei a fost Parcul veverițelor, care este o atracție atât pentru copii, cât și pentru adulți pentru veverițele prietenoase de acolo. Și noi, cu buzunarele pline și plini de veselie, nu oboseam să chemăm veverițele la nuci și alune. La întoarcere am citit în tren din cartea pe care o aveam fiecare copil de acasă. Voi spune și prietenilor mei să meargă cu trenul pentru că e grozav.

Marius Plai, clasa a III-a A

După ce am coborât din tren am mers în parcul cu veverițe. Mi-am scos din rucsac nucile și am început să le bat una de alta. Am bătut și am tot bătut, dar veverițele nu apăreau. Mă gândeam că poate nu le era foame. Deodată, am auzit un foșnet prin copaci. Era o veveriță. Am început să bat nucile mai tare. Veverița a coborât din copac, s-a apropiat de mine, a miroșit nucile și apoi a fugit. I-am lăsat nucile în căsuțele pregătite special pentru asta.

Ana Maria Ilisei, clasa a III-a A

Am ajuns în parc și am început să chemăm veverițele ciocnind nucile una de alta. Planul nu a funcționat și am început să ne jucăm ca să ne mai încălzim. La întoarcere, în tren, fiecare dintre noi am scos din rucsace cărțile pe care le aveam cu noi și am citit împreună. Eu am citit din cartea mea, "Aventurile lui Huckleberry Finn". Plimbarea cu trenul și cititul împreună a fost o activitate despre care am povestit mult.

Andrei Piticaru, clasa a III-a A

Unii dintre noi aveam mari emotii pentru că era o călătorie pe care n-o mai făcusem niciodată. După ce ne-am ocupat locurile în compartimente, am jucat diferite jocuri, ne-am distrat și am citit împreună deoarece sărbătoream "Ziua Cititului Împreună". Totul a fost minunat, dar mie cel mai mult

mi-a plăcut trecerea prin tunel. După o călătorie de aproape 2 ore am ajuns în gara Vatra Dornei. Aici am vizitat parcul cu veverițe și ne-am cumpărat suveniruri. Cu toții ne-am distrat în călătoria cu trenul și a fost grozav.

David Dominte, clasa a III-a A

După ce ne-am întâlnit cu toții la gară, doamna învățătoare ne-a dat indicații în ce vagon să urcăm și ce locuri avem. După ce am auzit fluierul de plecare, ne-am acomodat cu condițiile unei călătorii cu trenul și am început să citim împreună. De fapt ne-au citit adulții care ne însoțeau "D-I Goe", o lectură amuzantă despre un copil neascultător care călătorea cu trenul. După câteva stații doamna învățătoarea ne-a spus că de acum putem să mâncăm. După câteva ore petrecute în Vatra Dornei ne-am întors spre casă tot cu trenul și am citit din nou.

Robert Beleca, clasa a III-a A

Pe 1 februarie, am sărbătorit "Ziua Internațională a Cititului Împreună" mai altfel: am citit în tren. Pentru mine a fost pentru prima dată când am mers cu trenul. La ora 9,09 am urcat în tren, ne-am așezat în compartimente, iar mama Antoniei ne-a citit lectura "D-I Goe". Doamna învățătoare ne pregătise și ecusoane pe care scria "Azi citim împreună". Am ajuns la Vatra Dornei, am vizitat parcul cu veverițe și am văzut statuile lui Mihai Eminescu și al lui Ion Luca Caragiale. La ora 13,45 am urcat din nou în tren, iar de data aceasta am stat cu toții într-un wagon comun. Fiecare copil a citit din cartea pe care și-o luase de acasă. A fost o zi plină de aventură și mi-aș dori să repet această experiență.

Maia Kuczak, clasa a III-a A

Într-o zi de iarnă am fost într-o excursie grozavă cu trenul. Am urcat în tren în grupe de câte 8 persoane pentru că atâtea locuri sunt într-un compartiment. Câteva mămici ne-au însotit și ne-au citit în tren lectura lui Caragiale, "D-I Goe". În Vatra Dornei am fost în parcul cu veverițe și eu chiar am văzut una de aproape și am filmat-o. Apoi ne-am încălziț cu un ceai fierbinte servit de mămicile grijului și ne-am jucat. La întoarcere am citit din nou în tren, fiecare din cărțile noastre de lectură. A fost cea mai făinăzi din acest an școlar.

Ruth Ciocan, clasa a III-a A

Wow! Vom merge în excursie cu trenul la Vatra Dornei! Ce veste grozavă ne-a dat doamna învățătoare! Vom călători și vom citi împreună în tren pentru că este "Ziua Cititului Împreună". După ce am urcat în tren am constatat că în același compartiment cu noi călătorea și un domn, pe nume Mircea. Acesta a apreciat faptul că mama lui Darius ne-a citit "D-I Goe" și că noi am ascultat cu atenție și am răspuns la întrebări. Nu, nu ne asemănam cu Goe. La întoarcere am citit fiecare din cărțile noastre și am băut câte un ceai. Pentru că trenul avea acum compartimente comune, am stat împreună cu alți călători care erau impresionați de activitatea noastră.

Claudiu Slevoacă, clasa a III-a A

În fiecare compartiment eram câte 7 copii și un adult, iar în grupul meu erau și mama și sora mea. După câțiva timp, după ce ne-am acomodat cu călătoria, mama ne-a citit cu voce tare povestirea "D-I Goe" de I.L. Caragiale, o lectură care se potrivea perfect pentru călătoria noastră. Ne-am distrat mult pentru că foloseau cuvinte caraghioase, dar am învățat și o lecție, aceea de a nu ne comporta ca Goe în tren.

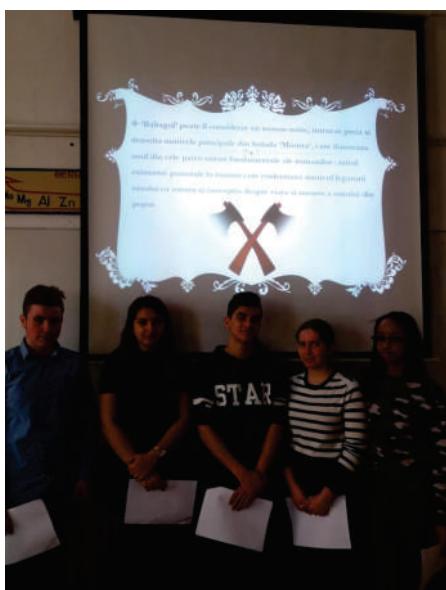
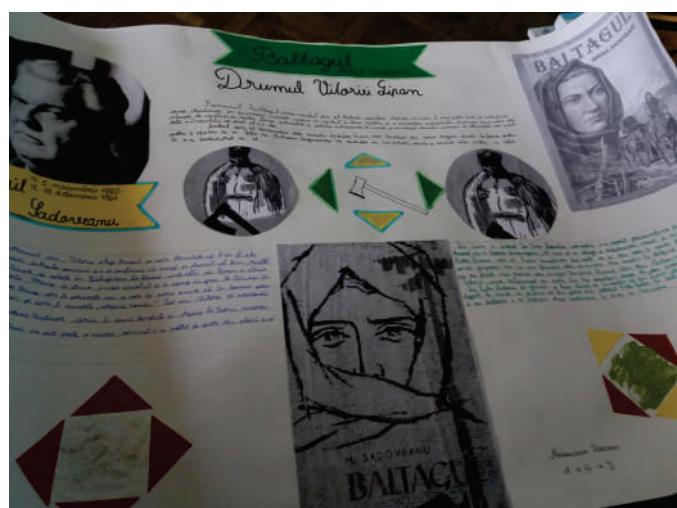
Sergio Gorcea, clasa a III-a A

Să citim împreună în tren a fost de fapt motivul principal pentru a merge în excursie cu trenul până la Vatra Dornei. Doamna învățătoare a luat și câteva ajutoare cu noi: 3 mămici și 4 surori mai mari. Mama mea ne-a citit lectura "D-I Goe" și a fost fotograful grupului. La Vatra Dornei am fost în parcul cu veverițe, ne-am jucat și ne-am încălziț cu un ceai fierbinte. Apoi am fost la o pizzeria și am mâncat o pizza excelentă. Când s-a apropiat ora de plecare a trenului înapoi spre Gura Humorului ne-am dus din nou la gară. Urcați în tren am citit din nou, de data aceasta fiecare din cartea lui pe care o aveam în rucsac. Mi-a plăcut grozav când am trecut prin tunel. Ajunși acasă am avut ca temă pe vacanță să scriem o compunere despre această excursie interesantă.

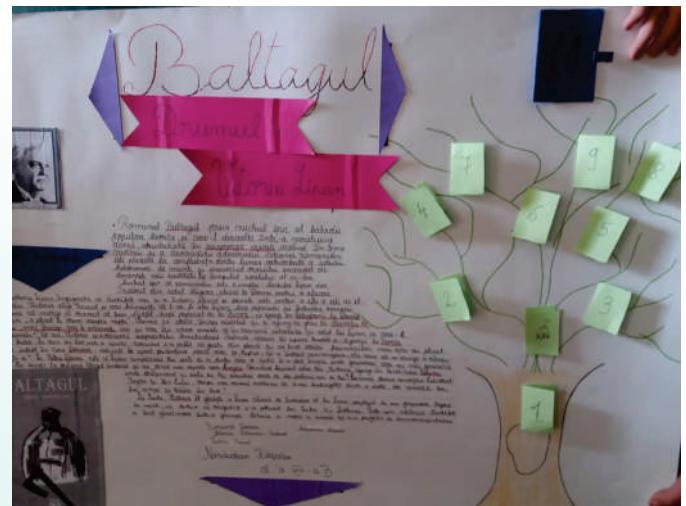
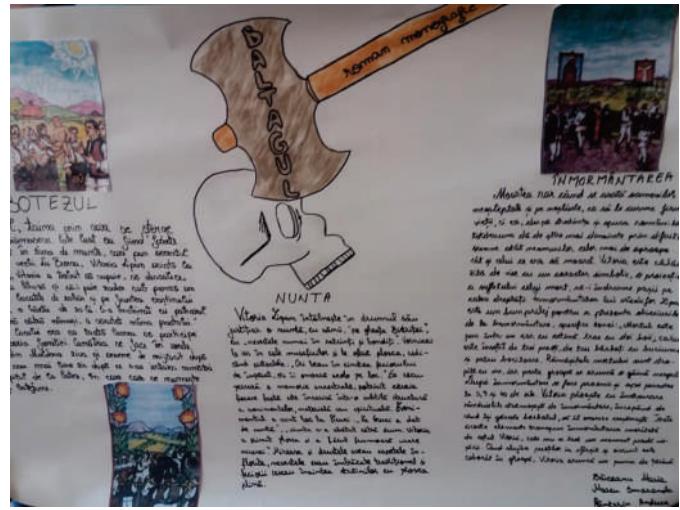
Darius Oargă, clasa a III-a A

ZICI 2018 - clasa a VIII-a A

ZICI 2018 - clasa a VIII-a B

Capitolul 6 - ȘCOALA DE VARĂ HUMOREANĂ

ediția a III-a, 3 - 7 iulie 2017

COORDONATORI PROIECT: Prof.înv.primar **Spinosu Dorina**
Prof.înv.primar **Cojocaru Crina**
Prof.înv.primar **Zaiți Nicoleta**

Școala Gimnazială Nr. 1 Gura Humorului și-a deschis porțile pentru elevii care vor să petreacă o parte din vacanța de vară în mod plăcut, creativ, recreativ și de calitate în vacanța de vară, în perioada 3–7 iulie 2017. Proiectul educațional "Școala de vară Humoreană" ediția a III-a a propus un program diversificat, complex și atractiv, care împletește armonios activitatea de tipul atelierelor cu activitățile sportive și de relaxare, bazate pe învățarea prin acțiune directă, ce contribuie la dezvoltarea creativității, a motivației și a încrederii în sine, a oferit copiilor o educație nonformală și informală de calitate, o educație diferențiată, axată pe descoperirea și dezvoltarea potențialului copilului. Noi promovăm copilul creativ, copilul care are curajul de a privi până dincolo... și mai departe. Aici a fost locul potrivit de a petrece o parte din vacanța cea mare, într-un mediu atractiv și un cadru favorabil dezvoltării aptitudinilor, creativității, imaginației, gândirii critice. Copiii au avut ocazia să își dezvolte abilitățile de comunicare, de învățare și de relaționare prin jocuri și activități educative în aer liber. Copiii au avut șansa de a se dezvolta pe plan personal și profesional, într-un decor natural și mediu sigur. Copiii au acumulat informații și s-au familiarizat cu activități ce se pot practica în aer liber, nu s-au plăcuit niciodată, au interacționat și au câștigat experiențe amuzante și prietene noi.

„Școala de Vară Humoreană” este un proiect care se înscrie în aria proiectelor personalizate care s-au desfășurat în școală noastră, iar termenul de „humorean” este cel care impune caracterul de unitate și unicitate. Înând cont de specificul local al comunității, care se regăsește în profilul elevului școlii noastre, bazându-ne pe entuziasmul curiozității caracteristic vârstei școlarilor mici, luând în considerare propunerile și așteptările formulate de copii, am propus, prin acest proiect, activități prin intermediul căror s-a urmărit ca participanții să își perfecționeze competențele dobândite și să-i înțină aproape de școală, să le ofere o alternativă valoroasă în petrecerea plăcută și instructivă a vacanței.

Toți copiii au fost călăuziți cu grijă și competență de o echipă de cadre didactice înarmate cu experiență, profesionalism, entuziasm și pasiune, dorințe de a-i introduce într-o atmosferă creativă, plăcută și relaxantă de petrecere a timpului liber.

Elevii au avut șansa să descopere ce le place!

Să tejoci în seamnă să descoperi. Să descoperi în seamnă să înveți!

Învață ceva din orice, de la fiecare. Împărtășește cu ceilalți!

Orice experiență aduce ceva nou și este valoroasă!

Aplică ceea ce ai învățat și învață-i și pe alții!

Ce faci, fă cu drag și cu plăcere!

Descrierea activităților, programul de activitate al școlii de vară:

- Programe educaționale variate menite să dezvolte abilitățile cognitive și practice ale copiilor prin stimularea curiozității și a acțiunii directe a copilului cu diverse materiale, obiecte, fructe, legume în cadrul atelierelor de gastronomie, artistico-creative, sportive;
- Drumeție pe trasee montane, orientare turistică și cercetășie;
- Lectii interactive de engleză predate prin metode alternative ce au ca scop stimularea abilității de

comunicare și îmbogățirea vocabularului;

ENGLISH IS FUN! – exersăm într-un mod inedit limba engleză, prin activități atractive: jocuri, misiuni captivante pentru copiii inteligenți și capabili să transforme această limbă într-un veritabil pașaport al integrării în contexte culturale diferite.

HAPPY SCIENCE – realizăm experimente incitante, stimulând curiozitatea și explicând diferite fenomene științifice. Haideți să descoperim: "Vulcanul", "Oul plutitor", "Popcornul dansator", "Ploaia din pahar" ...

ARMONIA EMOȚIILOR – Atelier de dezvoltare personală în care ne propunem să călătorim cu trenulețul autocunoașterii, să explorăm recunoașterea și exprimarea liberă a emoțiilor, să descoperim rețeta prieteniei și a bunei-dispoziții, căci stă în puterea noastră să fim fericiți!

ATELIER DE GASTRONOMIE – PETIT CHEF – ne amuzăm cu prietenii și preparăm cele mai ingenioase, gustoase și sănătoase rețete culinare: tort cu cremă și fructe, deserturi parfumate, tartine și salate complicate, cu multă artă ornate!

MULTISPORT – fiindcă e vacanța mare... e nevoie de mișcare: role, biciclete, trotinete... întreceri de băieți și fete... ștafete, escaladă prin copaci din "Aventura Park", tir cu arcul, paintball, fotbal, tenis – chiar înot... pentru copiii care pot! Și fiindcă vrem din toate – Multisport!

DRUMEȚIE PE TRASEE MONTANE – urcăm, coborâm, ne orientăm, sădurea o admirăm, devenim cercetași pe traseul "Piatra Șoimului".

VACANȚA DE VARĂ ÎN CULORI – este atelierul de pictură, prin care dezvoltăm creativitatea, încurajăm exprimarea artistică liberă, ne bucurăm de culori, transformăm materiale din natură în obiecte decorative, realizăm postere și organizăm expoziții.

Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului:

- Participarea unui număr de 106 copii din cadrul școlii noastre la programul Școlii de vară Humorene;
- Realizarea a 2 torturi, 30 de tartine, o salată de legume, o salată de fructe;
- Realizarea a 25 de postere / desene collective;
- Realizarea unui jurnal al Școlii de vară Humorene;
- Parcurserea unui traseu montan de către 60 de copii;
- Convingerea părinților asupra importanței educării timpului liber la copiii lor;
- Participarea părinților la activități, prin contribuții oricât de mici ar fi acestea – realizându-se astfel un parteneriat voluntar pentru școală;
- Realizarea unor activități și produse deosebite ale elevilor, prin care aceștia să se regăsească, în special, ca individualitate aparținând unei colectivități sociale.

Impactul ediției precedente:

Având în vedere impactul deosebit al edițiilor precedente, organizatorii au dezvoltat acest proiect sub impulsul feedback-ului pozitiv al edițiilor anterioare. Numărul elevilor a crescut de la 57 în prima ediție la 91 de elevi la ediția a II-a, respectiv 106 elevi la ediția din acest an. Această creștere denotă nivelul de satisfacție a beneficiarilor direcți și indirecți privind satisfacerea unor așteptări. Am ales și în această vară să oferim copiilor o alternativă de petrecere a timpului liber, îmbinând într-un mod recreativ activitățile de învățare cu activități diverse indoor și out-door.

PROGRAMUL DE ACTIVITATE

Ziua	Clasa / grupa	Denumirea activității
Luni – 3 iulie 2017	Pregătitoare + clasa I	Deschiderea "Scolii de vară" (curtea scolii) Activități recreative la Piscina Arinis. Atelier de dezvoltare personală Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa I	Deschiderea "Scolii de vară" (curtea scolii) Experimente buclucase pentru copii Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa a II-a	Deschiderea "Scolii de vară" (curtea scolii) "Let's play!" - Activități distractive în limba engleză (sala de clasă) Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa a III-a	Deschiderea "Scolii de vară" (curtea scolii) Activități recreative la Piscina Arinis. Atelier de dezvoltare personal Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa a IV-a	Deschiderea "Scolii de vară" (curtea scolii) Jocuri de echipă (curtea scolii) Atelier de dezvoltare personal Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasele a V-a, a VI-a, a VII-a	Deschiderea "Scolii de vară" (curtea scolii) "English is fun" - Activități în limba engleză (sala de clasă) Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
Marti – 4 iulie 2017	Pregătitoare + clasa I	Activități sportive – recreative în Parcul Arinis (role, biciclete, trotinete, jocuri) Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa I	Distractie... în Clubul de limbă engleză Atelier de dezvoltare personal Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa a II-a	"Micii patiseri în atelierul Petit chef" – atelier de gastronomie Tort răcoros cu fructe" (sala de clasă) Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa a III-a	Jocuri în natură "În copaci la Aventura Park" Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasele a IV-a, a V-a, a VI-a, a VII-a	Traseu montan "Piatra Soimului" (Pârtia Soimul – Parcul Arinis) Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
Miercuri – 5 iulie 2017	Pregătitoare + clasa I	"Ornăm, decorăm, aranjăm, de masă ne bucurăm!" – design culinar. Pregătire și decorare tartine și salată de fructe. (Sala de clasă) Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa I	Jocuri în natură "În copaci la Aventura Park" Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa a II-a	Activități recreative la Piscina Arinis. Atelier de dezvoltare personal Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasa a III-a	Jocuri în natură: Paintball, Tir cu arcul Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
	Clasele a IV-a, a V-a, a VI-a, a VII-a	Activități recreative la Piscina Arinis. Atelier de dezvoltare personal Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității
Joi – 6 iulie 2017	Toate clasele/ grupele	Atelierul de pictură "Vacanță de vară în culori" (Parcul Central) Ce a fost azi deosebit? – feed-back-ul activității

Parteneri implicați în proiect, descrierea parteneriatului (roluri și responsabilități în proiect)

Parteneri	Roluri și responsabilități în proiect
Inspectoratul Școlar Județean Suceava	Studiază și aproba derularea <i>Proiectului educational Școala de vară Humoreană</i> în perioada 3 – 7 iulie 2017.
Primăria orașului Gura Humorului	Asigură intrarea elevilor la Complexul de agrement Ariniș (terenuri de sport, bazinul de înot acoperit, bazine de înot în aer liber).
Parcul de Aventură Ariniș	Asigură supravegherea elevilor cu personal specializat.
Asociația Pro Școala a părinților de la Școala Gimnazială Nr. 1 Gura Humorului	Participarea unor părinți voluntari care să ajute cadrele didactice în organizarea și desfășurarea activităților recreative din cele două săptămâni.
Parteneri MEDIA: Monitorul, Alianța sindicatelor, Clubul de lectură Arthur	Publică articolele editate din <i>Școala de vară Humoreană</i>
Cadre didactice - echipa de proiect	<p>1. Prof. Spinosu Dorina – coordonator 2. Prof. Cojocaru Crina – coordonator 3. Prof. Zaiți Nicoleta – coordonator 4. Prof. Singeorgzan Daniela- coordonator 5. Prof. Cardasim Paraschiva– coordonator 6. Prof. Brădătan Felicia – membru colaborator 7. Prof. Nicuțariu Simona – membru colaborator 8. Prof. Cioban Daniela– coordonator 9. Prof. Rusu Eugenia - coordonator 10. Prof. Flutur Ionuț- coordonator 11. Prof. Ispășoiu Dorel – membru colaborator 12. Prof. Dumitrache Mihai - membru colaborator 13. Prof. Feckte Antoaneta – membru colaborator 14. Prof. Lucaciuc Andrei –membru colaborator 15. Prof. Enea Laura - membru colaborator 16. Prof. Sinocicu Seniorica - membru colaborator</p> <ul style="list-style-type: none"> - să proiecteze, să organizeze și să deruleze activitățile în acord cu proiectul educativ și cu specificul atelierelor; - să asigure respectarea programului stabilit pentru activități; - să urmărească respectarea regulilor privind conduită participantilor; - să asigure securitatea copiilor pe parcursul timpului petrecut în școală; - să creeze o atmosferă plăcută, un mediu atractiv și un cadru favorabil petrecerii timpului liber.

Povestea lemnului

„Povestea lemnului începe la fel ca orice poveste cu „A fost odată...” Într-un sfârșit de august din anul 2016 a fost un grup de copii înimoși din clasele II-VI de la Școala Gimnazială Numărul 1 din Gura Humorului care s-au înscris la Clubul de sculptură Povestea lemnului din cadrul Școlii de vară humorene. Ei au pornit într-o călătorie minunată conduși de doamna profesor învățământ primar Boca Vasilica Angela, inițiatorea clubului.

Timp de o săptămână, elevii au schimbat stiloul, pixul, telefonul mobil, tableta, cu dalta și ciocanul. Încet, încet, copiii au deprins tainele sculpturii, făcând astfel primii pași spre a obține o formă dintr-o bucătă de lemn de tei. Cu răbdare și migală, lemnul a început să prindă viață sub mâinile micilor artiști. Cei mai mulți au dorit să sculpteze simboluri creștine: crucea și peștele.

Copiii au fost încântați de activitățile propuse. Ei și-au manifestat interesul să participe și la alte activități în afara orelor de școală sau să-și petreacă timpul folosind telefonul mobil.

Micii sculptori au dat dovadă de creativitate, colaborare, spirit de echipă, mai ales în realizarea lucrării colective. Fiecare copil are un potențial creativ. Trebuie doar ca adulții din jurul lui să-l descopere și să-l pună în valoare. De aceea, motto-ul Clubului de sculptură a fost: Credeti în visele voastre, iar ele se vor adeveri!

Sperăm că povestea noastră să continue și pe parcursul altor ediții ale Școlii de vară, fiindcă cel mai mare câștig al timpului petrecut împreună a fost prietenia care s-a legat între noi prin jocul De-a sculptorii.

prof. înv. primar **Vasilica Boca**

Capitolul 7 - SCRISUL DUBLEAZĂ PLĂCEREA CĂLĂTORIEI Hai la drum, prieteni!

Activitate extrașcolară desfășurată cu elevii claselor a V-a A și B, iunie 2017

Nu credeam că mă voi distra atât de tare în nopțile acelea! A fost frumos și ne-am distrat la petrecerea din a doua noapte.

Daria Bordian, clasa a VI-a B

În opinia mea excursia a fost foarte interesantă. Chiar am fost impresionat de tot, dar în special de castelele pe care le-am vizitat! Nici nu m-aș fi gândit că m-aș putea distra aşa de tare!

Mario Măcărescu, clasa a VI-a B

Pentru mine, a fost cea mai frumoasă excursie pe care am avut-o. M-am distrat foarte mult alături de colegi, am râs, am cântat și ne-am distrat toată noaptea. Mă bucur că am descoperit cât de frumos este în Brașov și că am învățat lucruri noi din această excursie. Sper să mai facem încă o excursie, la fel de frumoasă.

Ilinca Brădătan, clasa a VI-a B

A fost cea mai frumoasă excursie! Nu voi uitata niciodată momentele petrecute, toate de neuitat pentru mine și pentru toți copiii și profesorii care au fost în această excursie. Au fost momente și

momente în care ne-am distrat, am cântat, am râs și multe alte amintiri minunate pe care nu le voi uita niciodată!

Ana Gemănaru, clasa a VI-a B

Excursia... A fost foarte plăcută, dar cel mai mult mi-a plăcut Sighișoara. Încă îmi aduc aminte cum după ce am urcat Scara Școlilor am fost întâmpinăti de un domn cu o sa chitară, cântând melodii de la Metallica și AC/DC. Dar m-a impresionat plăcut și Brașovul, centrul vechi fiind uimitor.

Iustin Negrea, clasa a VI-a B

În opinia mea, această excursie a fost foarte frumoasă. Pe mine m-a impresionat castelul Peleș. Nu l-am mai vizitat niciodată și când l-am văzut mi-a plăcut foarte mult.

Nicole Băiceanu, clasa a VI-a B

Impresii din vacanță/excursii

Vacanța de 1 decembrie petrecută la Viena va rămâne veșnic vie în amintirile și în sufletul meu. Una dintre cele mai elegante capitale ale lumii, ce impresionează prin arhitectura spectaculoasă, este locul unde m-aș întoarce în orice anotimp. Capitala Austriei abundă în obiective turistice, iar printre cele care pe mine m-au impresionat în mod deosebit se regăsesc Palatul Schönbrunn și Catedrala Sf. Ștefan. Indiferent dacă vizitezi Viena în toiu verii pentru a-i explora parcurile multicolore și palatele ce sclipesc în soare sau în sezonul rece pentru a te bucura de spiritul sărbătorilor în faimoasele sale târguri de Crăciun (aşa cum am avut eu privilegiul), capitala Austriei este oricând o destinație de vacanță inspirată.

Sergiu Jucan, clasa a VI-a A

Excursia de anul trecut a fost memorabilă. A reprezentat un moment plin de armonie și voie bună. Locurile vizitate m-au impresionat și vor ocupa un loc special în amintirea mea, în ciuda anilor ce vor urma.

Laurențiu Căliman, clasa a VI-a A

Savona este un oraș minunat. Prezintă o cetate care datează din 1542 și o galerie de artă înființată în a doua parte a secolului al XVI. Principalele atracții turistice sunt o plajă care se află la capătul orașului, un mic port și un bazin olimpic.

Cosmin Herbert Onoiu, clasa a VI-a A

Am avut o vacanță minunată. Am fost la ski în Austria, în micul orașel Haus im Ennstal, în marele domeniu de ski Schladming. Pârtiile erau foarte bune, iar priveliștea era mirifică, oriunde te uitai vedea doar munte și păduri pline de zăpadă. Liniștea și relaxarea au fost elementele cheie din această vacanță de iarnă.

Adela Rusan, clasa a VI-a A

Fiecare călătorie are farmecul ei, lăsând amintiri frumoase în mintea mea. Vacanța de anul trecut din Italia (Cinque Terre) reprezintă un colaj de amintiri colorate, o salbă de imagini a celor cinci localități cocoțate pe versanți deaspura valurilor albastre ale Mediteranei care mi-au oferit o vacanță de neuitat. Acest loc va rămâne mereu una dintre destinațiile mele preferate de vacanță.

Alexandra Viviana Rusu, clasa a VI-a A

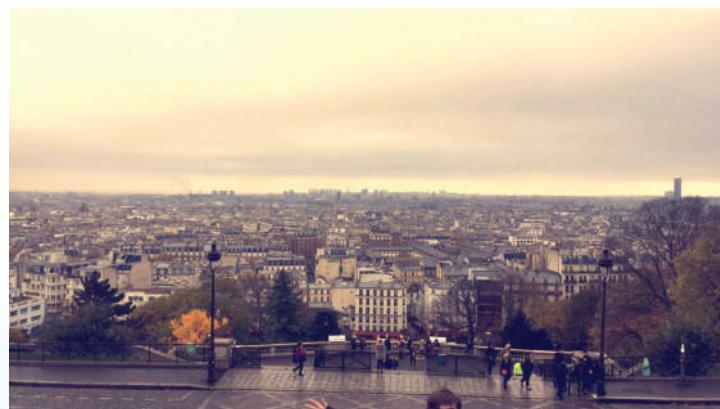
Anul trecut am fost într-o excursie cu părinții mei la București. Acolo am vizitat muzeul Antipa. Cel mai mult m-au impresionat fosilele dinozaurilor, prin mărimea și frumusețea lor. Am descoperit o lume în care mi-ar fi plăcut să trăiesc.

Vlad Botușan, clasa a VI-a A

Părinții sunt cei care mi-au insuflat pasiunea pentru călătorii, însă pasiunea pentru Franța am dezvoltat-o odată cu descoperirea cărților lui Jules Verne încercând să mă transpun în locurile descrise de acesta prin desen. Am sperat mereu să vizitez Parisul, iar anul 2017 mi-

a pregătit o surpriză prin câștigarea unei excursii organizate de Asociația Umanitară FAM. Proiectul s-a numit „O zi din viața mea trăită sau imaginată în Europa anului 2017” desfășurată în perioada 23-26 Noiembrie 2017. De la Versailles, pe podul Alexandru al III-lea, la mormântul lui Napoleon - muzeul armelor, slalomul a continuat la turnul Eiffel, la catedrala Sacre Coeur, catedrala Notre Dame, La Sainte Chapelle, muzeul Orsey, cu vaporășul pe Sena, la Louvre pentru a o admira pe Gioconda și cu o plimbare pe Champs Elysee, la Arcul de triumf. Călătoria s-a încheiat cu Geoda și la Villette - cetatea științei și tehnicii.

Smaranda Mereuță, clasa a VIII-a A

Capitolul 8 - DESCHIDERI SPIRITUALE Universul credinței

Moto: „Matematica e adevărată, ca și dreptatea, ordinea, mecanica sferelor. Dar pe o porțiune. Sus de tot e altceva” (N. Steinhardt, Jurnalul fericirii)

Știați că:

Sfântul Graal reprezintă Potirul care ar fi fost folosit de Domnul Iisus Hristos la Cina cea de Taină și care ar fi fost folosit la strângerea Sângelui lui Hristos când a fost străpuns cu suliță în coaste?

Legenda spune că Potirul ar fi fost cioplit din smaraldul uriaș căzut de pe fruntea arhanghelului răzvrătit, Lucifer cu ocazia prăbușirii sale. A fost ascuns cu atâta grijă încât astăzi au rămas doar multe căutări, ipoteze și mai multe legende. Cea mai plauzibilă interpretare este aceea că Graalul reprezintă căutarea spirituală a Adevarului, Hristos, Care este „Calea, Adevarul și Viața” (Ioan 14,6)

Călin Rusu, clasa a VIII-a A

Opera lui Brâncuși de la Târgu Jiu nu este cunoscută sub adevăratul ei nume?

Coloana Infinitului se numea **Coloana Recunoștinței fără de sfârșit**, făcând trimitere la ostașii care au căzut pe câmpul de luptă pentru întregirea Neamului și slava Sfintei noastre Biserici. Monumentul a fost comandat de Liga Națională a Femeilor Gorjene la cererea văduvelor ostașilor căzuți în Primul Război Mondial, care doreau să-i

comemoreze printr-un monument.

Masa Tăcerii s-a numit **Masa Apostolilor Neamului**, înconjurată de 12 scaune, avându-L în mijloc pe Mântuitorul Iisus Hristos.

Poarta Sărutului s-a numit **Monumentul întregirii neamului**.

Comuniștii au modificat aceste nume cu scopul anihilării naționalismului și creștinismului românesc, existând și tentative (în 1951 și în 1953) de a demola Coloana.

Iulia Popa, clasa a VIII-a A

S-a atestat că, **Sfântul NICODIM**, întemeietorul Mănăstirii Tismana, umbla pe ape (a trecut Dunărea plutind, când a venit în Țara Românească și mergea prin foc fără vătămare?)

Împăratul Sigismund al Ungariei (sec. XIV) i-a spus: „Părinte, arată-ne puterea lui Dumnezeu. De vei intra în foc și nu te vei vătăma, atunci cu adevărat învățătura ta este dreaptă și eu voi primi legea ta cea sfântă.” Nicodim poruncește să fie aprins un foc mare și cu Evanghelia la piept și Crucea în mâna însotit de diaconul său și păsit pe jăratic, unde a stat

mult timp fără ca focul să se atingă de ei.

Împăratul a rămas copleșit de această dovdă de sfințenie și de măreția ortodoxiei.

S-a apreciat că într-un secol, pe planetă există doar trei oameni care au atins desăvârșirea. Sfântul Nicodim ar putea fi unul dintre ei, având și alte daruri (citea gândurile oricui; tămăduia orice boală; alunga răul din persoane demonizate etc.) atestate de martori precum voievozii de atunci Mircea cel Bătrân și Sigismund al Ungariei care aveau scribi și cronicari cu ei.

Smaranda Mereuță, clasa a VIII-a A

Flori alese din grădina sufletului nostru

Mulțumire

Tie, Doamne, ne rugăm
Și genunchii ni-i plecăm,
Pe pământ Tu ai venit,
Pentru noi Te-ai răstignit.

Iubirea Ta-i nemărginită
Pentru lumea făurită,
Tu le împlinești pe toate,
Îți mulțumesc, Împărate!

Tu al nostru Tată ești
Și pe noi ne miluiești.
Îți mulțumesc pentru toate:
Mamă, tată, soare, carte,
Îți mulțumesc, Împărate!

Miruna Cojocaru, clasa a VII-a A

Chemarea...

De câte ori trecem grăbiți pe lângă ea!

Uneori nici nu o vedem, alteori doar o zărim, cuminte, sființnică în mijlocul cetății. Dar ea, răbdătoare, ne aşteaptă, ne dorește căci ne consideră podoaba ei cea mai de preț. Există însă o zi

când glasulei ne cheamă la ea, unde vine și El, Mirele, la un Ospăț duhovnicesc.

Cred că v-ați dat seama: e vorba despre Biserică, Clopot, Iisus, Liturghie, Potir, IUBIRE...

Claudia Danilevici, clasa a VII-a A

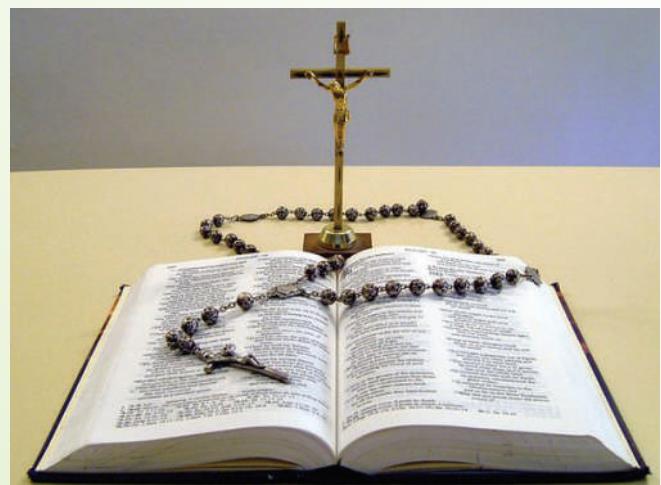
Rugăciunea

Rugăciunea e vorbire
Izvorâtă din iubire,
Cu Dumnezeu și Maica Sa
Prin care noi cerem ceva.

Cerem ceva sau preamărim,
Preamărim sau mulțumim
Pentru pace, sănătate,
Pentru viață, libertate.

Prin ea ne întărim credința
Și devenim mai milostivi,
Ne îndreptăm pe calea bună viață,
Prin rugăciune noi ne mântuim.

Antonia Buzilă, clasa a VII-a A

Ora pentru suflet

Din punctul meu de vedere, ora de religie este mai importantă decât celelalte. Dacă ne gândim mai profund la scopul vieții pe acest pământ, vedem că toate au un sfârșit. Când nu vom mai fi aici, la Judecată nu vom fi întrebați despre Mihai Eminescu, ce este pronumele sau cât fac doi plus doi. Vom fi întrebați dacă am crezut în El, dacă am ajutat aproapele sau dacă ne-am plâns păcatele.

Delia Coclici, clasa a VII-a A

Pentru mine ora de religie este un timp în care intrăm în lumea lui Hristos și El intră în lumea noastră. Când vorbim sau ni se vorbește de Mântuitorul – Iubirea Răstignită mă simt purtat parcă de aripile îngerilor între Cer și pământ. Religia este ora mea preferată!

Theodor Turcă, clasa a VII-a A

Sfânta Cruce

Ne oferă cea mai importantă lecție pentru viață. Iubire necondiționată pentru toți, milă și iertare pentru dușmani, jertfa pentru aproapele, răbdare în suferință, ascultare de părinți și de Dumnezeu.

Sfânta Cruce e sfîntitoare, izbăvitoare, mijlocitoare, apărătoare, purtătoare în brațele sale pe Împăratul Vieții.

Ștefan Gavrilean, clasa a VII-a A

Mărtisor duhovnicesc pentru Maica Domnului Trandafir înmiresmat

Maică Sfântă, Preacurată,
Scară peste ceruri dată,
L-ai adus pe Domnul Jos
Să ne fie de folos.

Trandafir înmiresmat
Crucea-n suflet ai purtat,
Noi vedem doar frumusețea,
Tu ne porți toată tristețea.

Irina Chirilă, clasa a VIII-a A

MAICA DOMNULUI

Maica Domnului Hristos,
Ține cerul luminos
Și pământul ocrotește
Pe toți ne miluiește.

Lumină-n lumea noastră,
Lumină-n casa noastră,
Tu ne-aduci, Maică, mereu
Când îl rogi pe Dumnezeu.

Nicoleta Stiglet, clasa a VIII-a A

Scrisoare pentru mama

Cea mai curată dintre pământenii de ieri, de azi și din totdeauna. Cea plină de har și mireasmă, asemănătoare unei flori...

De ziua ta aş vrea să-ți aşez la picioare un buchet de flori, dar niciuna n-am găsit-o destul de frumoasă pentru Tine.

M-am gândit apoi să-ți spun prin cuvânt, cât te iubesc, dar nici printre ele nu am găsit ceva potrivit pentru Tine.

Şi atunci îngerii mi-au şoptit că doar inimioara mea curată de copilar fi cel mai frumos dar.

Primeşte-o Măicuță, e plină de iubire...

Eliza Persic, clasa a VIII-a A

Îndemnul Tânărului

Maica mea din cerul sfânt
Tu privești pe-acest pământ.
Ne îndemni la ce-i mai bun,
Ne îndrepți pe-al vieții drum,
Șine spui mereu, mereu,
Arătând spre Fiul Tânăr:
„Aculați ce vă va spune
Împlinind de azi, nu mâine.”

Smaranda Mereuță, clasa a VIII-a A

Creștinismul la români

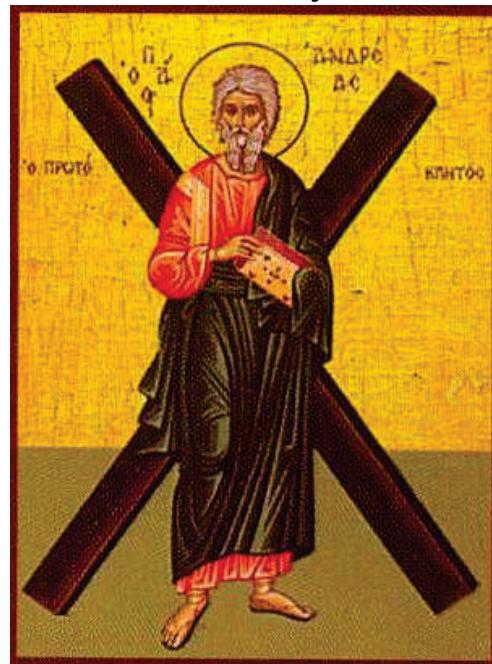
Lumina credinței în Hristos, aprinsă de Sfântul Apostol Andrei în sufletul poporului român s-a făcut rug aprins de-a lungul istoriei. Biserica și Evanghelia ne-au adus pe lângă darul mântuirii și daruri culturale. Astfel:

- Primele cărți în limba română au fost cărți sfinte: „Psaltirea scheiană” și „Codicele voronețean” (sec.XV);
- Cel dintâi tipar l-am avut de la călugărul Macarie (sec.XVI);
- Cea dintâi carte tipărită a fost un „Catehism” (sec.XVI);
- Prima carte în versuri a fost „Psaltirea lui Dosoftei”;
- Primele școli au fost înființate din inițiativa Bisericii;
- Primii dascăli au fost preoții și călugării;
- Cele mai vechi centre de cultură au fost și sunt mănăstirile: Moldovița, Putna, Voronet, Tismana, Cozia, Snagov etc.;
- Ștefan cel Mare și Sfânt cu o armată de țărani a învins puternica și instruita armată otomană cu ajutorul lui Dumnezeu, Căruia îl mulțumea ridicând câte o mănăstire;
- Constantin Brâncoveanu, voievodul creștin a preferat moartea martirică, a lui și a fiilor săi, decât să trădeze credința creștină;
- Mihai Eminescu spunea despre Biserică că este "mama neamului românesc" și „cine o combată pe ea și ritualele ei, poate fi cosmopolit, socialist, nihilist, republican, universal și ce i-o veni în minte, dar numai român nu e.”

- Marele istoric al credințelor și ideilor religioase, Mircea Eliade, spunea că „orice drum ar apuca, o conștiință contemporană ajunge la creștinismul ortodox”.

Mesajul istoriei, scris cu sânge de eroi și martiri, pe care nu ar trebui să-l uităm este „Nihil Sine Deo”.

Sebastian Șincari, clasa a VII-a A

Întâlnire cu Patriarhului României, Preafericitul Părinte Daniel

În viață avem parte de multe întâlniri. Dintre ele, doar unele rămân de neuitat.

Pentru mine o astfel de întâlnire a fost în clasa a VI-a, când am primit din mâna Patriarhului României, Preafericitul Părinte Daniel, Diploma Omagială cu ocazia câștigării Concursului Național „Biserica și școala din sufletul meu” alături de alți doi colegi din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților.

Bucuria și emoția momentului nu se pot descrie în cuvinte...

Maria-Patricia Băiceanu
clasa a VIII-a B

Parteneriat de suflet

Elevii Şcolii Gimnaziale Nr. 1 din oraşul Gura Humorului, judeţul Suceava s-au împărtăşit din învățările Sfintei Scripturi prin cuvântul părintelui paroh Nuțu Mircea, în cadrul proiectului „Lăsați copiii să vină la mine...”, desfăşurat în perioada 15 decembrie 2015 și până în prezent.

Proiectul a fost iniţiat cu ocazia „Anului omagial al educaţiei religioase a tineretului creştin ortodox” şi se înscrie în Programul catehetic „Hristos împărtăşit copiilor”. Astfel şcoala şi biserică au fost pe rând gazdele întâlnirilor dintre elevii şcolii şi părintele duhovnic, iar catehezele au avut ca temă „Rolul Bisericii şi al şcolii în educaţia tinerei generaţii - între deziderat şi realitate”.

Mentionăm că activităţile prezentului proiect nu sunt singulare. Şcoala Gimnazială Nr. 1 şi parohia Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, reprezentată de preot paroh Nuțu Mircea au încheiat un Protocol de colaborare încă din anul 2007, în virtutea căruia (cu sau fără dovezi scrise sau filmate) părintele este o prezenţă constantă în viaţa şcolii pe tot parcursul anului școlar, fiind lăsatul activităţilor catehetice, culturale sau filantropice. La rândul lor, elevii s-au implicat în viaţa Bisericii cântând an de an colinde de Crăciun, Prohodul Domnului din Vinerea Mare sau participând la Sfintele Liturghii. În aceşti ani elevii defavorizaţi au beneficiat de trei excursii tematice, ultima fiind în iunie 2015, sponsorizate de parohie ca urmare a parteneriatului încheiat.

Religia, o esenţă a vieţii

Religia este o formă a conştiinţei sociale caracterizată prin credinţă într-o divinitate, într-o fiinţă supranaturală, creaţoare şi guvernatoare a cosmosului şi prin oficierea unui cult.

Religia de bază în țara noastră este cea creştin-ortodoxă.

În cadrul orelor de religie, pe lângă insușirea principalelor învățături de credință, reguli, tradiții și evenimente religioase ale Bisericii Ortodoxe, elevii dobândesc și deprinderi, obișnuințe spirituale, care îi înalță, îi fac mai buni, mai responsabili.

În primul rând, cel mai bun mijloc de a cunoaște creația lui Dumnezeu, lumea în care trăim, este școala, predarea religiei în școală fiind considerată o adevarată punte spre împlinirea menirii de om, pe calea mântuirii. Ora de religie conduce pe om la scopul suprem al existenței: trăirea

comuniunii cu Dumnezeu.

Vârsta copilăriei este cea mai importantă, deoarece reprezintă terenul cel mai bun pentru a semăna cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă este un teren curat.

Religia are un rol în disciplina oamenii, de a-i face mai vredni și mai buni.

Pă de altă parte, respectarea obiceiurilor religioase este importantă atât pentru fizicul, cât și pentru psihicul omului, exemplul cel mai elocvent fiind ținerea posturilor de peste anul bisericesc.

Religia este importantă și atunci când trebuie să trecem peste perioade mai dificile ale vieții noastre, credința în Dumnezeu dându-ne putere să trecem peste acele greutăți.

Concluzionând cele de mai sus, putem spune că tărie faptul că religia este foarte importantă pe tot parcursul vieții noastre.

Narcis Popa, clasa a VII-a A

Ziua cu folos

Odată pe semestru, în fiecare post al Crăciunului sau al Paștelui, împreună cu doamna profesoară de religie mergem la Catedrala "Adormirea Maicii Domnului", pentru a ne spovedi și împărtăși.

Această zi în care primim taina sfintei împărtășanii este cea mai cu folos zi, pentru că ținem post, ne lepădăm de păcate prin mărturisirea acestora, preotului și devenim mai buni și mai curați. Eu mă bucur că avem acest prilej pentru că astfel mergem pe un drum drept al mântuirii și sper ca toată lumea să aleagă această cale pentru că e singura care

poate face să ne întâlnim în Rai.

Atmosfera din biserică din "ziua cu folos" este una de sărbătoare, în care toți copiii sunt sfioși și mai cuminți decât de obicei. Ei știu că singurul dătător de pace, sănătate, înțelepciune și bucurii în viață este Dumnezeu. Cu toții ne dorim să nu-l supărăm ca să ne poată ajuta mereu.

Doamna profesoară de religie mereu ne învață și ne povătuiește de bine, o iubim și o respectăm pentru toate "zilele cu folos" în care avem ora de religie. Sper să ne fie profesoară și în clasele gimnaziale ca și până acum.

Antonia Atudosiei, clasa a IV-a A

Capitolul 9 - VOLUNTARIATUL Implică-te! Fii voluntar!

Educația non-formală însotește cu succes formarea educațională a tinerilor și rămâne una dintre variantele optime pentru susținerea plăcerii de cunoaștere și de afirmare profesională. Educația non-formală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerealor în practică. Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea a cunoaște și de a te dezvolta.

Fiecare ființă umană învață în cele mai diferite contexte - la școală, acasă, în grupul de prieteni, prin joc, la locul de muncă, prin interacțiunea cu ceilalți etc. Altfel spus, putem învăța în orice context, în orice situație, în orice moment activ.

Educația non-formală se împarte în 2 tipuri principale, variind în funcție de activitățile specifice:

- activități extradidactice: cercuri de discipline, ansambluri sportive și artistice, concursuri, olimpiade;
- activități extrașcolare: proiecte de ecologie și formare civică, excursii, acțiuni social-culturale (în clubul elevilor, la muzeu, la teatru, în biblioteci etc.)

Competențele și atitudinile dezvoltate elevilor în cadrul învățării nonformale includ:

- competențe interpersonale;
- capacitatea de lucru în echipă;
- încrederea în sine;
- disciplina;
- responsabilitatea;
- capacitatea de planificare;
- coordonare și organizare/competențe de gestionare a proiectelor;
- capacitatea de a rezolva probleme practice etc.

Elevii școlii noastre au participat la diferite activități extracurriculare cu scop caritabil, cultural artistice, de ecologizare etc.

La acțiunea de ecologizare din 2017, din Proiectul "Let's go" România au participat aproximativ două sute de elevi din ciclul primar și gimnazial împreună cu cadre didactice care i-au însoțit, supravegheat și îndrumat, astfel încât la final, în poza de grup se poate observa rezultatul muncii noastre.

Elevii clasei a VI-a C s-au numărat printre participanții la această acțiune, cu o prezență de 100%, dând dovadă de hărnicie, responsabilitate,

spirit de întrajutorare, dorind să vă împărtășească câteva impresii.

Ziua în care am fost la acțiunea de ecologizare a fost superbă! Au fost toate școlile din oraș. Am primit saci, mănuși, greble și mături. Am muncit, ne-am distrat, am discutat ce se mai întâmplă la școală. Drept răsplătă, am primit câte o ciocolată și am petrecut împreună cu colegii câteva ore în aer liber.

Oana Apetrei

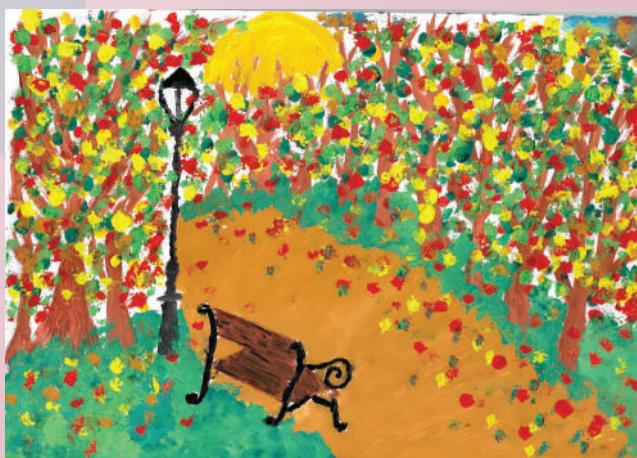

Am făcut mișcare în aer liber, a fost ca o drumeție pentru că am mers pe jos până la parc. Finalul activității noastre a fost... dulce!

Georgiana Baboi

Am participat la acțiunea de ecologizare alături de elevii clasei a VI-C, dar și ai școlii noastre. Am îmbinat munca cu plimbarea în parc, cu discuții, glume și... un suc!

Anamaria Chibac

Suntem bucuroși că am curățat o parte din natură. Și nouă ne place să ne plimbăm pe aleile curate ale parcului!

Alexandra Zuz

A fost pentru mine o aventură frumoasă la care a participat toată clasa!

Diana Dascălu

Mi s-a părut foarte ușor, relaxant, distractiv chiar dacă am muncit! Se vede și în poze!

Andrei Zuz

Am muncit mai cu spor atunci când doamna dirigintă ne-a promis că mergem și la "Aventura Parc"!

Iulius Roman

Ecologizarea – un eveniment plăcut! Am râs, am glumit, ne-am și jucat dar, am și muncit!

Antonio Țucă

Amarătat că suntem un colectiv unit, am fost prezenți toți, ne-am ajutat să umplem cât mai mulți saci și cred că școala noastră a câștigat la acest capitol, numărul de saci cu frunze!

Vasile Gherman

Amarătat că suntem harnică!

Ema Cucuruz

Când sunt cu colegii mei la o astfel de acțiune vreau să le arăt că pot fi cel mai harnic! Și chiar sunt!

Constantin Belei

Îmi place foarte mult atunci când particip alături de colegii și prietenii mei la activități în aer liber! Mai ales dacă se termină cu... fotbal!

Marian Capră

Am măsurat, am greblat, a fost plăcută munca în echipă! Am primit și o diplomă!

Alexandru Iordachi

Carnavalul toamnei

clasa I C, prof. Iuliana Strugariu

„Dragostea constă în dorința de a da ceea ce este al tău altuia și de a simți fericirea acestuia ca și cum ar fi a ta.”(Emanuel Swedenborg)

Clasa Albinuțele-IC, a participat cu mare drag la activitatea organizată în campania socială „Săptămâna legumelor și a fructelor donate”, din cadrul Proiectului Educațional Național „Pentru tine, prieten drag”, organizat de Școala Gimnazială Nr.1, Gura Humorului, în perioada 20-24 noiembrie 2017.

Ne-am mobilizat și ajutați de părinți am colectat fructe și legume de toamnă pentru acțiunea de voluntariat, în ideea de a aduce bucurie și de a schimba viața altor copii care nu au fost atât de norocoși ca noi.

Sărbătorind acest frumos și bogat anotimp, am desfășurat Carnavalul Toamnei, costumați în ținute create de noi cu multă migală. Serbarea a debutat cu un montaj literar, au urmat apoi momente de dans, elevii încercând să ilustreze cât mai creativ bogățiile toamnei, de pe scena spectacolului nelipsind parada fructelor și legumelor.

Cei mici au defilat în costume speciale care au fost atracția evenimentului. Astfel, ținutele viu colorate, cântecele pline de joc și veselie și efervescența copiilor, diplomele primite la finalul serbării, au dus la conturarea unui carnaval ce cu siguranță va rămâne în amintirea elevilor de clasă.

Capitolul 10 - PORTATIVUL COPILĂRIEI

Copilăria

Copilăria este cea mai frumoasă etapă a vieții noastre. Trăirile copilăriei sunt unice. Până acum am trăit copilăria ca pe un basm, aşa cum toți copiii ar trebui să o trăiască și să se bucure de ea. Vacanțele frumoase, atât de iarnă, cât și de vară, m-au ajutat să înțeleg sensul frumos al copilăriei.

Trăirile avute lângă bunici și jocurile petrecute cu prietenii m-au învățat să realizez că acestea sunt unicate și nu se mai pot întoarce. Serile de vară care nu mă lăsau să renunț la ideile și trăirile noastre, ale copiilor, care se lungeau până târziu în noapte, și mai ales, când jocurile devineau atât de atrăgătoare și de frumoase, presărate cu strigătul mamei îngrijorate când mă căuta și nu știa unde sunt: "Ionuț hai acasă". Faptul că sunt copil încă mă ajută să înțeleg tot ceea ce părinții și bunicii îmi povestesc despre copilăria lor și toate acestea amestecate cu jocul nostru copilăresc mă duc la gândul că nu vom fi mereu copii și că mai târziu vom realiza că aceste momente vor ramâne unice în viața noastră și ne vom aminti mereu de ele cu drag și nostalgia.

Copilăria este o stare care ne va însobi tot restul vieții și de aceea toți copiii au dreptul să se bucure de ea și să rămână cu amintiri care le vor face viața mai frumoasă și mai iubitoare.

Ionuț Piticaru
clasa V-a B

Copilărie...

Copilărie, dulce feerie,
Un vis frumos ce va să vie,
Copilărie, dulce păpădie,
Un vis frumos de neuitat.

Vino iar copilărie,
Cu glasul tău de ciocârlie,
Cu ochii tăi ca prin magie,
Vreau să zâmbesc neîncetat.

Denis Baboi
clasa a V-a B

✉ Anamaria Apetrea
clasa a V-a B

Copilăria - tărâm cu povești

Copilăria este una dintre cele mai frumoase etape ale vieții. Copilăria ne pregătește pentru viață. Niciodată nu vei uita cum e să fii copil. Ea este vârstă frumuseții sufletești. Este perioada de puritate a omului, de asemenea este perioada cea mai scurtă a vieții.

În copilărie cea mai mare distracție este joaca cu prietenii de dimineață până seara târziu, julinurile din genunchi, zgârieturile din cot. Copilăria are un efect minunat în viața fiecăruia, deoarece din copilărie aflăm multe lucruri, învățăm tot ceea ce mai târziu ne este util, din copilărie dobândim cei șapte ani de acasă.

Cu toții am fost copii și am trecut și prin momente bune și prin momente mai puțin bune. Am da orice să reîntoarcem anii copilăriei și măcar să retrăim un moment din acele clipe minunate. Toți copiii avem dreptul la copilărie, să ne jucăm, să ne veselim.

Copilăria este sentimentul cel mai de preț din viața unei persoane, cu toții suntem copii și ne considerăm copii, atâtă timp cât avem părinții lângă noi. Copilărie... vis... bucurie.

Edi Weingard
clasa a V- a B

Nicoleta Manoliu
clasa a V-a B

La săniuș

Albul cel imaculat
Peste deal s-a aşezat.
S-a format un derdeluş
Numai bun de săniuș.

Ceata de copii răzleţi,
Adunaţi de prin nămeţi,
Stă să cadă pe gheţuş
Sus în deal, pe derdeluş.

Iar apoi pe-nserat,
Când ceata a-nghetează,
Au plecat cu toţi cumintă
La case pe la părinţi.

Răzvan Mihai Chiribucă
clasa a V-a B

Denis Baboi
clasa a V-a B

Copilăria - tărâm cu amintiri

Copilăria este sentimentul cel mai de preț din viața unei persoane. Cu toții am fost copii și am trecut și prin momente bune și prin momente mai puțin bune. Toți am făcut vreo näzbâtie, toți am spart câte un geam, toți ne-am bătut cu apă. Cu anii copilăriei, nu ne mai întâlnim niciodată. La o anumită vîrstă, regretăm tot ceea ce nu am făcut la timpul respectiv, tot ce puteam face, însă am ezitat cu dispreț.

Noi cu toții suntem copii și ne considerăm copii, atâtă timp cât avem părinții lângă noi. Copilăria înseamnă statul afară de dimineața până seara, statul cu prietenii, jocurile specifice vîrstei cum ar fi: șotronul, coarda, elasticule etc.

Tudor Ursu
clasa a V-a B

Copilăria

Draga noastră copilărie,
Ce de mici o prețuim
Acum este pe sfârșite,
Fără cumva să știm.

Scuza noastră cea de veci
Când boacăne noi mai făceam
Fără griji și numai joacă
Până când acasă plecam.

Nu aveam, prea multe treburi
Teme și de învățat
Că la curse să ne întrecem
Și cu bicicleta de plimbă.

Mare a fost copilăria,
Ce demult s-a îndepărtat.
A plecat cumva departe
Dar de ea, noi n-am uitat.

Acum îndatoririle vin
Și vom fi mai reîndreptați
Fiind maturi și cu probleme,
Fără griji și doar jucat.

Petru Damian Bârzu
clasa a V-a B

În vacanța mare

Vacanța este mare.
Și este plină de culoare,
Copiii au zâmbit,
Iar la joacă au pornit.

Soarele și-a revenit,
Iar marea s-a încălzit.
Valuri și nisip,
Multe scoici s-au găsit.

Munți de escaladat,
Corturi de montat,
Bezele de mâncat,
Foc pentru cântat.

Distracția s-a încheiat,
La școală am plecat.
Cărți și penare,
Învățăm în continuare.

Ştefan Gemănar
clasa a II-a B Step by Step

✉ Lavinia Bergheva
clasa a II-a Step by Step

Se apropie Crăciunul

Unde este Moș Crăciun?
Este dănic și e bun!
Va veni la noi diseară,
Va veni chiar și la școală!

Și colegii mei așteaptă,
Pe moșul bătând în poartă.
Să ne aducă jucării,
Multe daruri la copii!

Alesia-Ioana Stahi
clasa a II-a B Step by Step

✉ Denisa Gherasim
clasa a II-a Step by Step

Surioara mea

Eu mult mi-am dorit,
Și barza a venit.
O surioară mi-a adus,
Iar eu m-am bucurat nespus.

Pe vreme ce trecea,
Multe obrăznicii făcea,
Însă este surioara mea,
Și nu pot trăi fără ea.

Yasmina-Melania Rusu
clasa a II-a B Step by Step

✉ Claudia Anastasia Filip
clasa a II-a Step by Step

Primăvara

Primăvara a sosit
Și din buze a rostit:
Bucurați-vă de mine,
Că nu mult am să mai fiu pe lume!

Floricele pitice
Au ieșit de sub pământ
Să vestească primăvara
Cea iubită de toată țara.

Păsările călătoare
Vin din țările cu soare
În țara lor natală
Pentru a o înveseli cu cântecul lor iară.

→ Petru Bîrzu
clasa a V-a B

Andrei Gabriel Strugariu
clasa a V-a B

→ Alexandra Piticari
clasa a V-a A

Regăsirea păsărilor călătoare

Pe sub raze, pe sub soare
Se întorc păsări călătoare
Se rotesc și se alină
Pe sub casă, pe sub grindă.

Bat distanțele și nori
Cârdurile de cocori,
Vor să simtă vântul zării
Pe tot cuprinsul țării.

Când va da în frunză nucul
Va veni la noi și cucul
O să-nsuflețească zorii
Cântecul privighetorii.

Alexandra Piticari
clasa a V-a A

Vis de iarnă

Este o seară magică de iarnă. Ningea ca-n povestea. Fulgi mari ca de vată aștern un covor moale și pufos. Pământul somnoros intră în hibernare. S-a așternut zăpada cu nemiluita.

Cerul este trist. Întunerericul fără fund al nopților de iarnă pătrunde încet în satul liniștit. Îmbrăcați într-o mantie de nea, copacii par niște fantome rătăcite. Fulgii se joacă de-a prinselea printre crengi. Casele, adormite parcă, sunt acoperite încet, încet, de omătul argintiu.

Din coșurile ninse se înalță un fum lenes. Lumini palide se văd prin ferestre. Eu și frații mei stăm la gura sobei, iar mama ne citește o poveste. Din depărtare se aude un clinchet de zurgălii. O sanie trasă de doi cai frumoși aleargă pe ulița înzăpezită. Oare o fi Crăiasa Zăpezii? Nici o țipenie de om nu se zărește.

O vrăbiuță rătăcită și zgribulită își caută cuibulor ei. Cine știe căți puișori flămânzi o așteaptă?

Cât este de liniște! Pacea nopții domnește peste sat. Doar dansul fulgilor de nea îl mai animă. Este o priveliște de vis.
Un vis tainic și frumos!

Răzvan Chiribucă
clasa a V-a B

Prietenia

Unele dintre cele mai frumoase momente petrecute în viața noastră sunt cele petrecute cu prietenii.

Prietenii sunt acele persoane, destul de apropiate de noi, care ne respectă deciziile oricare ar fi acelea, care nu ne judecă, care își arată încrederea și loialitatea în tot ceea ce fac. El te acceptă oricum ai fi. Sunt greu de găsit într-adevăr!

Niciodată nu o să regret persoanele care au apărut în viața mea, chiar și din greșală. Îmi place să cred faptul că am înjurul meu doar prieteni minunați.

Prietenia ne aduce prietenie în viață, un motiv de a ne continua călătoria plină de obstacole. Numai în acest fel "PRIETENUL LA NEVOIE SE CUNOAȘTE".

Eliza Baluș
clasa a V-a B

Eliza Baluș
clasa a V-a B

Prietenia

Încă de mici copii ne facem prieteni. „-Nu pot să îmi imaginez viața fără ei”, așa spuneam de mică. Zilele petrecute alături sunt de neuitat. Avem nevoie de ei mai mereu pentru a ne împărtăși lucrurile bune cât și cele rele.

Pentru mine prietenul cel mai bun înseamnă foarte mult. De fiecare dată când ne întâlneam, orele se scurgeau cu o aşa mare viteză, încât nici nu realizam cum se scurge timpul. Prietenul este acea persoană care te înțelege, te sfătuiește de bine rămânându-ți aproape la bine și la greu. Mereu mă ajută la nevoie, iar când sunt indispușă mă pot baza pe el că mă va binedispune. El mă înțelege foarte bine. Cel mai mult îmi place să ne jucăm afară. Prietenul meu este ca un frate mai mare pentru mine. Ne ajutăm reciproc de mici. Câteodată ne mai certăm, dar ne împăcăm repede. Cel mai bun prieten din copilarie rămâne același, indiferent de situație.

Prietenul adevărat nu te va trăda niciodată. Am învățat să ne distrăm și să învățăm unul de la celălalt. De când suntem prieteni, am învățat că fără respect nu vei fi niciodată un prieten bun.

Prietenul este ca o comoară pe care nu trebuie să o dai nimănui.

Amelia Tiperciuc
clasa a V-a B

Mă iubesti, mă ocrotești

Libertate... puritate... inspirație.
Aceasta sunt eu, natura
De ce mă distrugeti?
Ce v-am făcut?

Mi-ați defrișat pădurile,
Animalele, le-ați omorât...
De ape, nici nu mai spun
Toate, poluate sunt!

Atâtea comori detin
Veniți să le mai studiați,
Poate, nu o să mai stricați,
Tot de ce ar trebui să vă bucurați!

Eu vă iubesc,
Iubiți-mă și voi!
Și vă voi răsplăti
Cu o viață plină de bucurii!

Ana-Maria Apetrea
clasa a V-a B

O zi cu prietenii

Este sâmbătă și este o zi frumoasă de iarnă. Zăpada strălucește ca argintul în bătaia soarelui. M-am gândit că ar fi bine să profit de vremea frumoasă și să merg pe derdeluș. Acolo, sigur mă voi întâlni cu prietenii mei: Vlad, Alex și Sebi.

Așa cum am bănuit, ei erau acolo și mă așteptau.

- Salut, Emi!

- Salut, băieți!

- Ce bine ne pare că ai venit și tu! O să ne distrăm bine!

Ne-am dat cu sania și ne-am bătut cu zăpadă. Apoi am făcut împreună un om de zăpadă pe care l-am botezat Olaf. Ne-am simțit minunat împreună!

Și pentru ca distractia să nu se termine, i-am invitat la mine acasă și le-am făcut cinste cu o pizza. La plecare ne-am hotărât ca sâmbata viitoare să mergem împreună la film.

Suntem prieteni buni și ne dorim ca prietenia noastră să continue cât mai mulți ani. Așa este adevărata copilărie, afară cu prietenii...

Emanuel Popa
clasa a V-a B

✉ **Răzvan Chiribucă**
clasa a V-a B

Maladia secolului XXI

Oare care este maladia secolului XXI? Să fie cancerul? Depresia? Ambele variante sunt acceptate în mod egal de populație. Și dacă nici una, nici alta nu sunt decât consecințele unei alte maladii, mai grave, pe care nimeni nu o recunoaște și nimeni nu o acceptă? Eu cred că adevărata maladie a secolului nostru este IGNORANȚA. Pentru că alegem să ignorăm tot ce se întâmplă în jurul nostru pentru a ne menaja eul propriu și pentru a ne crea confortul psihologic „necesar” unei vieți frumoase și fericite.

Deși toată lumea știe, nimeni nu recunoaște că realitatea e de fapt ceea ce vrem noi să fie, că singuri am construit această lume pe care acum vrem să o dărâmăm. Cu alte cuvinte, modul nostru de a fi influențează tot ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Trebuie să luăm atitudine și să nu ne lăsăm influențați de vorbele celor care spun că asta e realitatea și nu putem să o schimbăm. Dar noi singuri ne creăm această realitate, deci de ce nu o facem mai frumoasă, de ce tot ceea ce facem e să schimbăm tot ceea ce este și frumos într-un mod urât?

Nu trebuie să ignorăm ceea ce se întâmplă pentru că asta înseamnă să ignorăm faptul că noi facem lumea aşa cum este, că din cauza ignoranței noastre se întâmplă toate relele, că depresia nu se naște din dragostea celor care ne înconjoară, nici cancerul din prea multă relaxare.

Nu ignora ceea ce te înconjoară, nu ignora oamenii care au nevoie de tine. Nu ignora ca să nu fii ignorat!

Maria Șincari
clasa a VII-a A

✉ **Narcis Popa**
clasa a VII-a A

➡ Alexandra Pînzaru

clasa a VII-a B

Aștepta-voi...

Aștepta-voi florile să se nască,
Printre fulgii rătăciți,
Printre norii ceruiți,
Printre ploile azi reci și ceată.

Aștepta-voi verdele
Să se nască,
Sub covoarele albe
Din pământul moale
Ace înspre ceruri
Să pornească.

Aștepta-voi cânt de zori
Şoapta vântului trezind fiori,
De renaşteri, de-nfloriri,
De treziri din amorțiri
De primăvaratice simțiri.

➡ Miruna Cojocaru

clasa a VII-a A

➡ Claudia Danilevici

clasa a VII-a A

Realitatea vieții

Binele și răul au condus dintotdeauna. Bunătatea nu este o faptă, ci un mod de viață. Să fii rău este ușor. Nu constă în niciun efort, dar este un semn de insecuritate și de slăbiciune. Să fii bun nu este întotdeauna la îndemâna oricui, mai ales când ai de a face cu oameni răi. Bunătatea este un semn de rezistență.

Să încercăm să ne privim prin propriul sistem de valori, să observăm dacă acesta corespunde ambicioilor noastre și să credem cu adevărat că ne face fericiti. Oamenii cu o personalitate puternică au o trăsătură comună, ei se supraestimează. Printre altele, sunt convinși că ei sunt mai „buni” în comparație cu alții. Tot timpul vor să-i schimbe pe cei din jurul lor, fiind influențați de propriile noțiuni de bine și rău. De aceea le este foarte greu să-i accepte pe ceilalți așa cum sunt.

Este ușor să-i judecăm și să-i criticăm pe ceilalți, încât nu suntem atenți la propria viață, la ceea ce poti face pentru tine. Lăsăm să treacă pe lângă noi ocazii fantastice, care ne-ar putea face să trăim momente fericite. Nu mai suntem în stare să ne bucurăm de viață și ne simțim agitați. Pe măsură ce învățăm să fim proprii stăpâni ai vieții noastre, vom fi tot mai puțin influențați de persoane și de opiniile acestora.

Nu fiți impresionați de cât de bogăți, importanți sau populari sunt unii oameni, ci de bunătatea, generozitatea și integritatea cu care îi tratează pe alții. Nu trebuie să aşteptăm premii pentru că suntem buni unii cu alții, toți ar trebui să dăm dovedă de aceste calități.

Bunătatea te face cea mai frumoasă persoană din lume, indiferent de cum arăți.

➡ Delia Coclici

clasa a VII-a A

➡ Eliza Baluș

clasa a V-a B

Ce este fericirea?

Fiecare om s-a întrebat la un moment dat ce este fericirea? Chiar dacă știm sentimentul de fericire nu am reușit să îi dăm o definiție care să o definească. Asta se datorează faptului că fiecare om percepce altfel fericirea. Unii sunt fericiți fiindcă au realizat ceva din punct de vedere finanțar, alții sunt fericiți pentru că iubesc și sunt iubiți și multe alte motive de fericire.

Fericirea este acel sentiment în care o persoană simte cu adevărat când au avut loc realizări spirituale, fizice sau materiale în viața sa. Fericirea se poate găsi în orice lucru mărunt. Orice lucru te poate face fericit dacă crezi cu adevărat în el.

Există oameni care spun că fericirea seamănă cu o floare rară. Este foarte adevărat. Nu pentru că este unică și se găsește foarte greu, ci pentru că este un sentiment deosebit. Așa cum o floare rară este mai specială decât celelalte flori, aşa și fericirea este unul din cele mai minunate sentimente trăite vreodată. Nimeni și nimic nu te poate împiedica să fii fericit. Trebuie doar să îți dorești cu adevărat acest lucru.

Totuși, cât costă fericirea? Cu ceva timp în urmă credeam că fericirea nu costă nimic. Acum am convins că fericirea costă smerenie, răbdare, forță, visuri și chiar viața noastră.

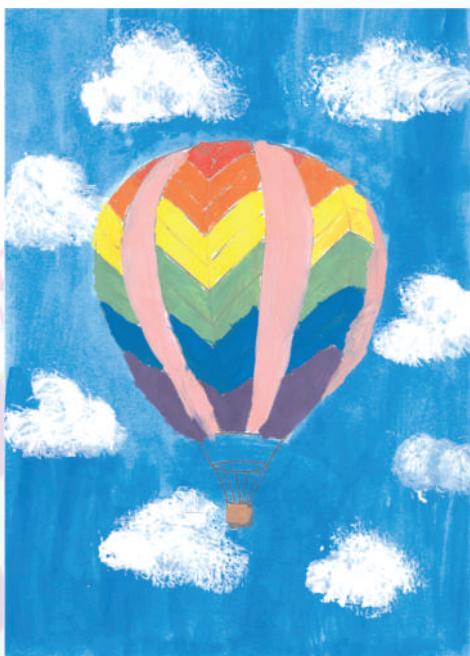

✉ Viviana Filipciuc
clasa a VII-a A

Fericirea nu poate fi cumpărată cu bani, cum nici dragostea nu poate fi dobândită cu forță. Pentru mine, adevărată fericire este familia. Mereu familia îmi va fi alături și mă va sprijini în momentele grele. De asemenea, și momentele petrecute alături de prietenii sunt minunate.

Ca să fii fericit nu contează cine ești sau ce ai, contează doar ceea ce simți.

Irina Macovei
clasa a VII-a A

✉ Irina Macovei
clasa a VII-a A

✉ Amelia Tiperciuc
clasa a V-a B

 Ana-Maria Apetrea
clasa a V-a B

frig, am făcut observații în aer liber, folosindu-ne de un telescop mare și am văzut câteva constelații: Orion, Canis Major. Am realizat diferite proiecte și instrumente cu ajutorul profesorilor, cu care putem afla culorile stelelor, putem măsura distanța dintre stele și am construit un ceas solar de care se folosea în antichitate pentru a afla ora. După câteva zile în care ni s-au predat multe cunoștințe noi, am avut parte de o examinare scrisă și ne-am prezentat proiectele. În ultima zi a taberei s-a organizat o frumoasă festivitate de premiere la care s-au oferit cărți, medalii, diplome și cupe pentru cei mai buni dintre elevii participanți. Această tabără a fost pentru mine o experiență de neuitat.

De curând am participat și la "Școala Planetelor", un eveniment organizat la Shopping City Suceava, unde am avut parte de o interesantă prezentare a planetelor din Sistemul Solar într-un imens planetariu gonflabil. Am aflat lucruri noi despre planete și sateliții lor naturali, am văzut comparația dintre planeta Pământ și alte planete și despre posibilele consecințe ale ciocnirii Pământului cu un alt corp ceresc din spațiu, cum ar fi: Luna, Jupiter, Neptun sau Marte. Toate lucrurile învățate până acum mă îndeamnă să caut, să descopăr și să mă apropi de minunata și necunoscută lume a cosmosului, imensă și plină de galaxii, nebuloase, stele neutronice, găuri negre și, sper, că și alte lucruri fascinante, la fel ca toate lucrurile frumoase de pe Planeta Albastră, planeta noastră.

Sergio Gorcea
clasa a III-a A

↗ Nicoleta Manoliu
clasa a V-a B

↗ Andreea Rusu
clasa a V-a B

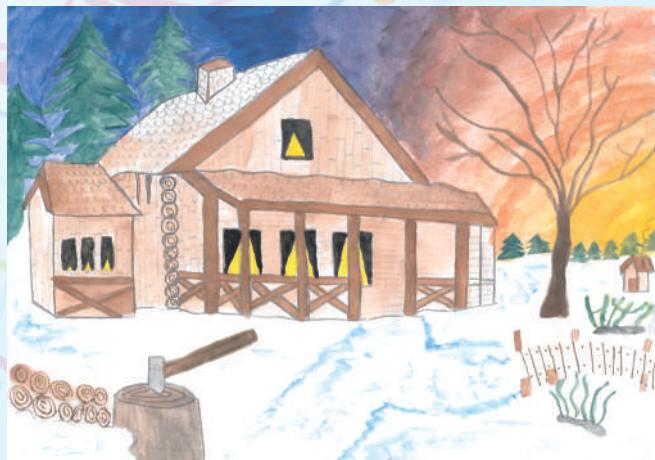
↗ Eliza Maria Baluș
clasa a V-a B

↗ Viviana Filipciuc
clasa a VII-a A

↗ Alexandra Piticari
clasa a V-a A

↗ Izabela Neuburgher
clasa a VII-a B

Vă poftim la șezătoare!

clasa a III-a A

Decor de casă țărănească: lavițe decorate cu cuverturi țărănești, pe pereti scoarte, ștergare și icoane, pe jos covoare de lână. Blidare și alte obiecte ce împodobesc casa de la țară, obiecte folosite în îndeletnicirile casnice: fus, fuior, caier de lână, ace și andrele, suveici, sucală, vârtelniță, pieptene pentru lână, untar, bărbântă, covată, coș pentru desfăcat porumb, ladă de zestre, ulcioare, oale, căni și farfurii din lut, fiare de călcat, piuliță pentru pisat piper, lămpi și felinare cu gaz și-au găsit locul în clasă. Toate au fost căutate și găsite pe la bunicii și rudele de la sat, prin pod și aduse de părinti la școală. Clasa noastră s-a transformat cu totul și a devenit o oadă dintr-o casă de la țară, gătită de sărbătoare. Da, ne-am pregătit de șezătoare pentru că vrem să arătăm că suntem păstrătorii tradițiilor populare moștenite din moși-strămoși și i-am poftit pe cinstiții boieri, oaspeții noștri, părinti, bunici și prieteni să petreacă cu noi o seară minunată în prejma Sărbătorilor de iarnă.

Prof. înv. primar **Dorina Spinosu**

Sezătoarea este un obicei strămoșesc când tinerii se adună și muncesc cu voie bună. La șezătoarea noastră fetele frumos gătite au tors și pieptănăt lâna, au depănat gheme și au cusut ștergare. Feciorii chipești au adus busuioc gazdei pentru "a-i purta noroc", au venit cu câte-o floare pentru "fete muncitoare", au cioplit fluiere și au desfăcat păpușoi. La final fetele și băieții s-au strâns laolaltă într-o horă mare, iradiind voioșie și bunăstare. Toți elevii clasei a III-a A am încercat să fim purtătorii valorilor neamului românesc.

Iustina Gemănar

lată-mă, sunt româncuță!
Cam micuță, dar drăguță,
La mijloc port trei culori,
În cap năframă cu flori.
Catrințe ca ale mele
Mititele, frumușele,
Spuneți care fată oare
Se fălește că le are?

Așa am fost eu gătită la șezătoare. Ce idee superbă a avut doamna învățătoare cu această șezătoare! Ne-am pregătit vreo 2-3 săptămâni, am învățat poezii, proverbe, ghicitori, cântece și dansuri. La sfârșitul șezătorii eram foarte obosiți pentru că a fost o zi lungă, dar fericiti pentru că ne-a ieșit foarte bine.

Ana Feckte

Ne-am pregătit pentru serbare ca niște autenticifeciori de la țară, feciori care sunt invitați cu drag la șezătoare la casele de gospodari care au fete de măritat. lată-mă, sunt românaș!

Tata zice că-s fecior,
Iară mama "puișor".
Mă îmbracă, mă gătește,
Uite-așa pe românește:
Cu opinci, cu zurgălăi,
Cum stă bine la flăcăi
Și căciula pe-o ureche,
Ca să le fiu drag la fete.

Sebastian Burlacu

Din bătrâni vă amintim,
Din bătrâni vă povestim,
Căci seara, fiecare,
Se strângă în casa mare
Ca să facă șezătoare.
Unii snoave povesteau,
Alții lână scărmăneau,
Bătrâni le împleteau,
Moșnegii mai dezgheocau,
Horă mare toti jucau.
Și aici e sărbătoare,
Vă poftim în casa mare!

Alexia Croitoru

La șezătoare am avut un rol foarte frumos: am fost fata gazdei și am primit cu drag oaspeții, îmbrăcată în frumoase străie populare.

Am o catrință frumoasă
Cum știe mama să țeasă
Și la gât mi-am pus mărgele
Tot dintr-ale mamei mele
Și-o floare după ureche,
Pe lume nu am pereche.
-Am pregătit toate bunătățile,
pentru că:
Orice zi de șezătoare
E un fel de sărbătoare,
Când prietenii s-adună
Și muncesc cu voie bună.

Evelina Blaga

Păstrăm tradițiile strămoșești și am arătat astă la șezătoarea clasei noastre. Fiecare a adus de pe la bunici fel de fel de obiecte vechi din gospodărie și am transformat clasa într-o casă țărănească. Ne-am învățat rolurile, am repetat și am avut foarte mari emoții. Părinții au fost foarte impresionați de spectacolul nostru și de cum arăta "casa cea mare". La sfârșitul șezătorii am primit de la gazde colăcei și cozonac, aşa cum este tradiția.

Sebastian Năsăudean

Când doamna învățătoare ne-a spus prima dată că ne vom pregăti pentru o șezătoare populară nu știam cum va fi. Apoi ne-a explicat că este un obicei care nu se mai păstrează în zilele noastre, dar nu trebuie uitat. Am primit roluri, am făcut repetiții și așteptam ziua cea mare. Mai trebuia de pregătit sala de clasă. Părinții noștri au adus pentru decor multe, multe obiecte de artizanat vechi, găsite pe la bunici. Mama mea a adus 2 covoare de lână pe care le avem de la bunica și care erau depozitate în pod. Am avut ca invitați și alte rude pe lângă părinți și bunici. Spectacolul a fost atât de frumos, încât unii spectatori au plâns de emoție.

Antonia Hlaghii

Când au intrat părinții și toți ceilalți musafiri au rămas cu gura căscată. Clasa noastră era transformată complet, iar noi aveam mari emoții, chiar dacă ne-am pregătit mult. Si doamna învățătoare a avut emoții, pentru că după cuvântul de început i-au venit lacrimile în ochi. Am prezentat un adevărat spectacol popular. Mama și tata au făcut multe fotografii, ne-au filmat și au spus că am fost cei mai frumoși copii din lume. Ne-au felicitat și nana și verișoara mea care au fost printre spectatori. Am învățat să transmitem mai departe frumoasele obiceiuri populare ale neamului românesc.

Bianca Gheorghe

De când suntem copii trebuie să învățăm să păstrăm tradițiile românești și să fim buni creștini. Astă am arătat și noi la serbarea din preajma Crăciunului. Am pus mult suflet și am oferit spectatorilor un program extraordinar.

Iată șezătoare mare,
Cu vorbe de alinare;
În lume-i multă durere,
Bunătatea parcă pierе;
Crește ura și minciuna,
Viclenia și ranchiuna...
Un măr, dacă putrezește,
Altele îmbolnăvește...
Să nu fim un neam stricat,
Să n-avem suflet pătat,
Fruntea sus, români și frați,
Credința recăpătați!

Claudia Dreiciuc

Şezătorile populare aveau loc în serile de iarnă, mai ales în seara Sfântului Ajun al Anul Nou. De aceea am pregătit și colinde prin care lăudăm Nașterea Domnului. Colindele, "aceste minunate creații populare", s-au păstrat din generație în generație și răsună în fiecare an, fără întrerupere, în casele creștinilor, în noaptea sfântă a Nașterii Domnului și în seara de Anul Nou, răspândind bucuria marii sărbători. Spectacolul nostru - șezătoare a sensibilizat foarte mult pe musafiri înnoștri până la lacrimi.

Ionuț Gemănar

Ce frumoasă a fost serbarea noastră pe care am prezentat-o în fața părintilor înainte de Crăciun! Am fost îmbrăcați în frumoase costume populare și am avut de învățat poezii, ghicitori și cântece. Fiecare dintre fetițe am avut și câte un lucru de mâna, că aşa se lucrează la șezătoare. Eu am avut andrele și mama m-a învățat să împleteșc un fular. La sfârșit gazda ne-a dat colăcei și cozonac. Părinții au fost foarte emoționați și mă bucur că le-a plăcut.

Florina Turcu

Doamna învățătoare ne-a propus ca serbarea de Crăciun să fie mai altfel, sub formă de șezătoare populară. Toți colegii ne-am bucurat, dar am aflat că trebuia să pregătim multe lucruri vechi de pe lățără. Apoi am avut și de interpretat niște roluri pentru această serbare. Am făcut multe repetiții, am amenajat clasa ca o cameră țărănească și ne-am îmbrăcat în frumoase străie populare. Părinții ne-au aplaudat, ne-au făcut poze și ne-au filmat. La sfârșit am primit dela gazde colăcei și cozonac, că aşa este obiceiul.

Cosmin Ștefănescu

"Iată-i Ajun de An Nou, iar oaspeții invitați la șezătoare trebuie să apară dintr-o clipă-n alta și trebuie să-i primim cum se cuvine. Să știi că sunt tare făloasă că taman la mine acasă, să au adunat atâtia tineri minunați, pricepuți și la minte iuți!"

Da, am fost gazda șezătorii pe care am pregătit-o pentru serbarea de Crăciun. Eu sunt obișnuită cu portul popular, îl îmbrac destul de des atunci când particip la diferite spectacole folclorice. Sunt interpretă de muzică populară și studiez cu seriozitate acest gen muzical. Șezătoarea noastră a fost foarte apreciată de toți cei prezenți, iar peste mulțimea spectatorilor era o mare de aparate foto și telefoane care făceau fotografii și filmau spectacolul nostru. Tradițiile populare trebuie păstrate și transmise mai departe pentru că folclorul este una din bogățiile poporului român.

Grațiela Balan

Pentru șezătoarea populară am amenajat clasă ca pe o casă țărănească, cu multe unelte casnice. Părinții mei au adus o vârtelnită cu care eu am depănat lână în timpul serbării, ștergare de pus pe perete și un blidar de la unchiul meu care face obiecte de artizanat. Fiecare fată trebuia să lucreze ceva: unele torceau, altele depănuau, altele împleteau sau coseau. Nimeni nu a stat degeaba, nici chiar băieții: unii au desfăcat porumb, alții au cioplit, unii au făcut țevi pentru războiul de țesut, iar alții au dat o mâna de ajutor fetelor care depănuau. Munca a mers mai ușor pentru că am cântat, am spus glume și am jucat.

Alexandra Florescu

Drumul vieții este pavat cu litere și trece prin școală

☞ Să percepem școala ca un tunel care ne duce spre o viață liniștită, sigură și frumoasă. În fiecare an există noi generații care pășesc cu emoții și curiozitate pe ușile ce duc spre sălile de clasă. În sala noastră de clasă am descoperit prin joacă tainele ascunse ale... Cărților.

☞ "Grupa inteligenților" cum a fost numită de către doamna învățătoare, clasa PA reprezintă o multitudine de suflete vesele, luminoase și curioase pentru tot ceea ce urmează să ni se întâmpile în următorii ani. Am pășit cu emoție în sala de clasă... locul care urma să ne fie o a doua casă în următorii ani. Acolo am fost întâmpinați de cea mai importantă ființă care urma să ne îndrume pașii spre viață - doamna învățătoare, Senorica Sinocicu. Am înțeles cu toții că în viața noastră, la un moment dat, va intra o a doua mamă care va avea menirea să ne învețe, să ne îndrume, să ne sfătuiască în orice și să ne iubească. Aceasta este doamna noastră învățătoare. Cu dragostea ei pentru noi am început să ne formăm ca oameni. Pentru asta vă mulțumim, dragă doamnă învățătoare!

☞ După ce am reușit să ne cunoaștem am început să descoperim tainele propriilor mâini. Trebuie să știți că din mâinile unui copil pot ieși lucruri minunate. Vă rugăm să le admirați cât de valoroase sunt!

☞ Pasiunea pentru frumos poate începe mereu cu o piesă de teatru. Așa am învățat și noi să îndrăgim cultura. Asta se poate realiza doar prin practică.

☞ Prima serbare de Crăciun a fost de-a dreptul minunată. Urăturile și colindele învățate cu mult drag au umput de bucurie sufletele părinților, bunicilor și frațiorilor noștri!

☞ Proiectul "Animalul preferat" este un proiect de suflet în care am învățat să iubim animălușele și nu întâmplător primul animăluș de companie al clasei a fost un peștișor auriu fermecat. Acvariul i-a fost casă timp de câteva luni de zile.

☞ Fiecare copil este îndreptățit să își exprime propriile dorințe. Prima dorință a fost să vină primăvara. și a venit... Acum învățăm să OCROTIM NATURA CU TOATE MINUNĂȚIILE EI!

☞ Tainele lumii ne fac să descoperim uimiți sistemul solar.

¶ Am învățat să îi ajutăm și pe alții! Proiectul umanitar "Încondeiașul" a făcut din sărbătoarea Paștelui una de a dărui. Acest proiect a fost derulat în prezența musafirilor din Spania, Bulgaria și Estonia.

¶ Ca relaxare și distracție maximă pentru pasionații de kemdama a urmat concursul "KA".

¶ Deoarece am început să vizităm și să descoperim frumusețile orașului în care trăim, am fost noi vizitați de polițiști. Aceștia ne-au explicat cât de importantă este siguranța noastră și regulile de circulație. Apoi prima vizită a fost la Biblioteca Orășenescă unde am descoperit lumea cărților.

☞ Am învățat să mân căm sănătos și am descoperit totul despre vitamine.

Și astfel finalul clasei pregătitoare ne-a oferit multă dezvoltare interumană, intelectuală și foarte multe cunoștințe în mai toate domeniile.

☞ După o lungă perioadă de odihnă și joacă ne-am reînstor pe băncile școlii. Suntem mândri că suntem elevi de clasă!

Personajul din povestea Laur Balaur și-a găsit locul pe asfaltul din curtea școlii chiar în ziua de 1 iunie.

☞ 1 iunie a fost o zi cu multe zâmbete și veselie. Parada Școlii a fost la mare înălțime.

☞ Prima vizită din acest an școlar a fost la Clubul Copiilor acolo unde am și început să desfășurăm multe activități.

Corful nostru este foarte important. Dacă însă îl costumăm în Toamnă acest anotimp se transformă în unul deosebit. Astfel am desfășurat Carnavalul toamnei!

A urmat Ziua Educației... În această zi însemnată am învățat importanța cuvintelor magice:

TE ROG FRUMOS! MULTUMESC! CU PLĂCERE!

O altă campanie la care am fost părtași și de la care am avut de învățat a fost Campania împotriva traficului de persoane.

O altă campanie la care am luat parte a fost cea în care nis-a explicat ce înseamnă sărăcia și am învățat că cel mai frumos lucru pe lumea asta este să dăruiești din suflet celor care au mai puțin. și noi am dăruit...

1 Decembrie 2017 l-am sărbătorit și noi, cei mici. Am realizat o expoziție cu drapelul României. LA MULȚI ANI, ROMÂNIE!!!! Iți spun sufletele noastre de copii. Cu toții suntem mândri că suntem români.

Suntem cu toții mândri că învățăm frumosul, ca o poveste, în școala noastră modernă! Descoperim tainele lumii alături de dascăli care își dau toată silința pentru a modela oameni adevărați! Vă mulțumim, dragi profesori!

Capitolul 11- TĂRÂMUL CÂNTECULUI ȘI DANSULUI

Serbarea de Crăciun a claselor a VIII-a

Consider că prin această serbare ne-am apropiat mai mult de vechile tradiții ale neamului nostru. A fost un moment frumos de care toți ne vom aminti cu drag.

Gabriel Oanea, clasa a VIII-a B

Bucovina - ținut de basm este o adeverată comoară a țării: ea poartă ca o salbă: străvechi obiceiuri, adăpostind neprețuite, fiecare amintindu-ne de un trecut valoros. Portul, cântecul, jocul românesc se constituie într-un spectacol de zâmbet și bucurie. Dorind a transmite mai departe obiceiurile, clasele a opta și-au deschis brațele pentru o ultimă serbare ca la sfârșit de an. Am pus sufletul în tot ce a însemnat colind, dans, urături, tot. A fost o bucurie desăvârșită, văzând zâmbetele părinților și ale profesorilor. Am câștigat amintiri pe care le vom păstra până în adâncul sufletelor.

Maria Băiceanu, clasa a VIII-a B

Crăciunul este perioada în care toți oamenii sunt mai buni, când se apropie atât de Dumnezeu, cât și de cei dragi. În cadrul serbării de Crăciun a claselor a opta s-a realizat o atmosferă plăcută, care nu poate fi descrisă în cuvinte. Dansurile populare și urăturile ne-au apropiat pe noi, dar și pe domnii profesori de vechile timpuri, când tradițiile și obiceiurile înseamnau mai mult decât orice. Iar din acest motiv, cu cred că această serbare a avut un adeverat rost și anume de a reduce în inimile noastre o diversitate de sentimente prețioase!

Diana Cojocariu, clasa a VIII-a B

Consider că în această serbare de Crăciun am creat o conexiune cu străbunii noștri care, pe aceste vremuri, colindau exact cum am colindat și noi. Aveam nevoie de o astfel de serbare pentru a ne conecta cu obiceiurile noastre tradiționale românești, pe care mulți dintre adolescenții din zilele noastre le uită. A fost foarte frumos să împărtășesc

acele clipe frumoase de pe scenă împreună cu colegii, prietenii, profesorii și părinții mei.

Alex Carpiuc, clasa a VIII-a B

Crăciunul aduce în fiecare an emoție, dragoste și bunătate în sufletele oamenilor. Serbarea de Crăciun a fost o experiență minunată, deoarece am avut onoarea să fiu prezentatoare, alături de câțiva colegi de-a mei. Totul a decurs foarte bine, iar fiecare moment artistic construit cu multă trudă și stăruință a reușit să aducă multă bucurie și emoție în sufletele spectatorilor, în special a părinților. Tradiția și obiceiurile păstrate de sute de ani au fost prezente în tot ceea ce am făcut.

Felicia Drob, clasa a VIII-a B

Crăciunul nu este o perioadă, nici un sezon, ci o stare de spirit. Adeveratul spirit al Crăciunului înseamnă să prețuiesti pacea și bunăvoiețea, să oferi, din plin, compasiune. Asta am făcut noi, elevii clasei a VIII-a, în prag de sărbători dăruind cu pace, lumină și căldură în suflăt, gânduri bune și oferind un spectacol deosebit. Dans, muzică, jocul măștilor, hore și datini străbune au fost elementele principale ale spectacolului **"Bună seara, găzdă aleasă"**.

"Bună seara, gazdă aleasă", decembrie 2017
Serbarea de Crăciun a claselor a VIII-a

"Bună seara, gazdă aleasă", decembrie 2017
Serbarea de Crăciun a claselor a VIII-a

Capitolul 12- CĂLĂTORIE ÎN ȚARA CĂRȚILOR

Pagini pline de magie

În mod cultural, cartea reprezintă identitatea noastră ca popor, de unde ne tragem și cine am fost. Ne arată de unde am pornit și cum am ajuns ceea ce suntem acum. Împreună cu toate izvoarele scrise, cartea prezintă istoria și cultura noastră. De la ea am învățat aproape tot ceea ce știm acum, deci ar trebui să o prețuim mai mult decât o fac majoritatea oamenilor.

Cu toate acestea, cărțile seamănă destul de mult cu oamenii. Există cărți pe care le considerăm prieteni, cărți de care ne îndrăgostim sau cărți cu care ne întâlnim întâmplător, dar ajungem să ținem la ele.

Cartea, în mod spiritual, semnifică un izvor de frumusețe. Este instrumentul autorului, prin care el își lasă imaginația să curgă și, de asemenea, este cheia care ne deschide sufletele și lasă să intre sentimentele scriitorului. Prin intermediul cărții, putem evada din lumea cotidiană și ne putem crea o lume proprie, în care visele devin prioritate.

O carte nu trebuie doar citită, ci și înțeleasă și trăită, astfel încât, atunci când întorci ultima pagină, te simți ca și cum ceva din tine ar lipsi: ficțiunea. Aceasta nu înseamnă doar povestiri. Ea te ajută să descoperi cine ești cu adevărat, să vezi lucruri pe care alții nu le văd, să treci peste orice obstacol. Adeseori, cititorii sunt răpiți de către lumea fantastică a cărților, unde găsesc iubirea în locuri întunecate și descoperă adevărata putere a sacrificiului.

Cărțile pot fi considerate niște comori pe care fiecare om ar trebui să le descopere și să le afle tainele. Ele pot fi buni prieteni celor care le înțeleg și le cunosc.

Antonia Buzilă, clasa a VII-a A

Un vis devenit realitate

Ningea, ningea, ningea! Mă întorceam de la școală și mă gândeam cât de mult am de învățat.

Am intrat în primul magazine ieșit în cale pentru a-mi cumpăra ceva. Pe un raft zăresc mai multe sticluțe cu diferite băuturi. Una mi s-a părut mai interesantă și i-am cerut-o vânzătoarei.

Acasă îmi efectuam temele și fără să vreau o picătură din paharul cu băutura respectivă a sărit pe manualul de matematică. Pentru că era aromată și am aplecat și am sorbit-o. Atunci mintea s-a luminat și toată matematica era în capul meu.

Bucuros am scos pe masă și celelalte manuale peste care am picurat din băutura

cumpărată. Sorbind de fiecare dată ajunsesem să fiu doldora de: geografie, istorie, biologie, română, tehnologie. Acest procedeu nu a fost valabil în cazul limbilor străine: engleză și franceza.

Eram foarte bucurios de descoperirea mea și am luat sticluță să citesc încă o dată cum se numește această bautură. Pe sticluță scria: "Învață, învață și iarăși învață!"

Pentru că visul meu a devenit realitate vreau să împărtășesc și colegilor mei marele secret.

Antonio Pintilie, clasa a V-a B

De ce cărțile...?

Cărțile... o întruchipare a artei cuvintelor, o călătorie inedită în dansul acestora, o escapadă de la realitate. Le adorăm pentru că ne fac să ne simțim diafane, printese cu diademe strălucințe sau fabuloși eroi.

Deși în aparență, malderul de foi dintre coperti reprezintă o adunătură de litere pentru cei ce nu le privesc cu sufletul, cărțile sunt, de fapt, forma pe care o iau sentimentele cele mai ascunse ale unui curajos scriitor.

Când ne întoarcem în intimitatea căminului, filele aşteaptă cuminte în bibliotecă, pe noptieră, pe măsuță, exact unde au fost lăsate să vegheze. Veghează la linistea sufletului nostru și la răsăritul de soare al minții noastre și la apusul necazurilor și al gândurilor perfide.

Iubim cărțile pentru că reușesc să ne poarte prin atâta lumi fantastice, unde imposibilul devine posibil, și de unde nu putem fi furăți decât, poate, de Moș Ene.

Diana Ciocan, clasa a VII-a A

De ce să citim?

Lectura în viața noastră, a adolescentilor, este primordială. În momentul în care citim mai multe cărți, aflăm lucruri nebănuite, lucruri pe care am vrea să le trăim, întâmplări și locuri pe care am vrea să le cunoaștem. Și astfel, vom deveni mai ambicioși și vom dori să reușim în viață. Vom învăța să privim lucrurile din mai multe unghiuri, vom învăța că viața nu este doar în alb și negru.

Lectura ne ajută să cunoaștem viața cu riscuri, eșecuri, împliniri și reușite. Lectura ne formează, ne face inteligenți, romântici, curajoși, mai buni, milosi și aşa mai departe. Practic, ne arată care sunt adevăratele valori ale vieții. Și atunci... de ce să nu citim?

Maria Ilinca Hrimiuc, clasa a VII-a A

Capitolul 13- EGO - CUNOAȘTEREA DE SINE

21 de cuvinte - clasa a VI-a A

Mi-am permis să folosesc chiar titlul pe care Tudor Chirilă l-a dat articolului despre care urmează să vorbesc. Așadar, în cartea sa „Exerciții de echilibru”, Tudor Chirilă propune un joc al celor 21 de cuvinte.dacă am fi forțați să folosim doar 21 de cuvinte pentru tot restul vieții... Care sunt cele 21 de cuvinte ale tale? Arată-te într-un alt mod. Și poate te vom înțelege mai bine. Poate ne vom înțelege mai bine. [...]”

Altfel spus, care sunt cele 21 de cuvinte care te reprezintă (aproape) în totalitate? Care sunt cele 21 de cuvinte ale vieții, ale personalității tale? Care dau glas fiecărui pas pe care-l faci, care și-au găsit lăcaș în interiorul tău și care îți definesc cel mai bine idealurile, gândurile, sentimentele, trecutul, prezentul și viitorul. Cuvintele de care se leagă cele mai frumoase amintiri ale tale și pe care e nevoie doar să le rostești ca să vibrezi din toate încheieturile. Și ca să complicăm puțin jocul, adaug și una din regulile propuse de Tudor și anume aceea că sunt permise doar două nume proprii.

E rândul vostru! Fie că împărtășiți cele 21 de cuvinte, fie că le țineți pentru voi, e un exercițiu interesant. Mai mult, s-ar putea să fiți surprinși când veți începe să le înscriuți pe o foaie, pe laptop sau în gând... Te-ai gândit că în toată lumea asta s-ar putea să existe o persoană care alege aceleași cuvinte ca tine?

Profesor diriginte **Laura Enea**

Raul Țilică: ciocală, pizza, verde, bicicletă, română, prietenos, ambițios, curajos, căpșuni, toamna, jocuri, calculator, milos, neastâmpărat, curios, sportiv, glumet, atent, creativ, uituc, rozător.

Adela Rusan: maturitate, calculată, vișiniu, chitară, animale, schi, adrenalină, eleganță, Capricorn, prietenie, iarnă, frig, concurență, munți, familie, ambiție, curaj, natură, muzică, empatie, veselă.

Laurențiu Căliman:

puternic, stabil, drept, amuzant, fericit, sportiv, istet, iubitor de animale, modest, loial, natural, credincios, ascultător, cinstit, conștiincios, prietenos, milos, curios, neastâmpărat, săritor, glumet.

Sergiu Jucan: curios, corect, ordonat, perfecționist, dificil, visător, amuzant, inventiv, grijuliu, conștiincios, carte, activ, delicatese, fotbal, roșu, vacanță, vestimentație, construcții, călătorie, confort, pizza.

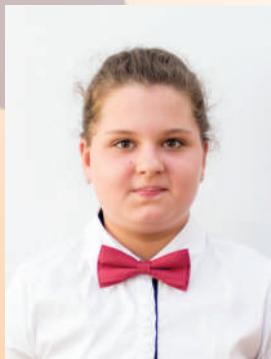

Alexandra Viviana Rusu:

ascultătoare, călătorii, prietenoasă, sociabilă, bicicletă, schi, fructe, turcoaz, veselă, încăpățânată, animale, flori, comunicativă, respectuoasă, timidă, atentă, tonică, guralivă, familie, iubitoare, pofticioasă.

Rareș Persic: lego, jocuri video, bicicletă, cacao, călătorii, natură, copaci, dimineață, Crăciun, fructe, filme, animale, cărți, citit, zăpadă, desen, aniversări, mașini, înot, prăjituri.

<p>Cosmin Herbert Onoiu: puternic, prietenos, temperamental, loial, muzical, aventură, amuzant, săritor, yoga, singuratic, istet, apărător, leneș, descurcăreț, inventiv, sportiv, fotografii, ciudat, atent, spirit de lider, agil.</p>		<p>Alesia Simeria: muzică, seriale, versatilă, distracție, drăguță, empatică, frumusețe, încrezătoare, bomboane, curajoasă, vorbăreață, plimbări, vară, prieteni, romantică, visătoare, veselă, natură, perseverentă, eficientă, carismatică.</p>	
	<p>Alexia Maria Gemănari: vanilie, turcoaz, călătorii, dreptate, puternică, sinceră, prietenoasă, dans, teatru, vară, Crăciun, zmeură, căpșuni, copilăroasă, jucăușă, trandafir, lavandă, harnică, siltoare, ambițioasă, competitivă.</p>		<p>Naomi Simeria: karate, pian, Crăciun, loialitate, curioasă, călătorii, Japonia, albastru, prietenoasă, perseverentă, activă, matematică, milostivitate, inteligență, zmeură, Aqua, internet, visătoare, Turcia, dulceață, sensibilitate, sinceritate.</p>
<p>Bogdan Gabriel Coperza: prietenos, istet, loial, milos, sportiv, ascultător, inventiv, muncitor, grijului, zglobiu, simpanic, creativ, portocaliu, verde, amuzant, curios, pizza, săritor, bicicleta, fotbal, tenis.</p>		<p>Răzvan Aioanei: amuzant, ciocolată, ceai, prietenos, cuminte, atent, albastru, leneș, internet, calculator, credincios, ascultător, cinstit, curios, neastămpărat, descurcăreț, inventiv, ciudat, atent, iubitor.</p>	
	<p>Denisa Moroșanu: prietenoasă, sociabilă, ambițioasă, puternică, călătorii, ciocolată, bicicletă, modă, dans, coregrafii, desen, fotografii, curioasă, roșu, trandafiri, cireșe, vară, simpanică, paste, leneșă, răsfățată.</p>		<p>Ioana-Teodora Moroșanu: dulciuri, pian, vară, încrezătoare, realistă, sufletistă, răbdătoare, atentă, generoasă, zâmbăreață, puternică, selectivă, negru, isteață, prietenoasă, independentă, august, trandafiri, descurcareață, creativă, înțelegătoare.</p>
<p>Andrei Șomîtcă: curajos, ambițios, aventuros, pizza, elegant, verde, telefon, muzică, loial, prietenos, sociabil, familie, rac, curios, zâmbet, înțelegător, spaghetti, sensibil, vară, ochi căprui, respect.</p>		<p>Rareș Romaniu: gânditor, deștept, curios, milos, carte, sabie, imagine, visător, prietenos, filozof, zglobiu, nerăbdător, rebel, vorbăreț, atent, cumsecade, binevoitor, perspicace, puternic, onorabil, muzical.</p>	

Anastasia Buzilă: descurcăreață, vacanță, albastru, ciocolată, trandafir, simpatică, prietenoasă, jucăușă, harnică, ascultătoare, pizza, călătorii, glumeață, curioasă, vișine, desen, vară, ordonată, sinceră, căpșuni, miloasă.

Cosmin Radu Catargiu: verde, rodie, ciocolată, câine, bicicletă, vacanță, sportiv, pizza, fotbal, curios, aventuros, desen, vară, animale, Italia, telefon, internet, glumeț, dulciuri, albastru, schi.

Ștefan Ioan Boca: isteț, bun la suflet, spirit de echipă, bun simț, ascultător, respect, atletic, sportiv, creativ, prietenos, încăpățânat, vară, iarnă, mare, bicicletă, schi, dulciuri, dezordonat, încrezător, gamer, credincios.

Iulia Avdei: franceză, română, Rick Riordan, "Riverdale", perseverență, prietenie, dans, familie, pisici, lăcrămioarele, natură, desen, creație, răbdare, sensibilitate, sinceritate, curiozitate, generozitate, timiditate.

Irina Luțac: drăguță, vacanță, biserică, copilăroasă, ciocolată, albastru, muzică, prietenoasă, veselă, familie, ascultătoare, cuminte, mai, sinceră, calmă, înghețată, vară, sociabilă, fotografii, ambițioasă, curajoasă.

Vlad Laurențiu Botușan: lider, sociabil, popular, plăcut, visător, dănic, amabil, respectuos, încăpățânat, ambicioz, lenes, curios, energetic, enervant, de ajutor, pistriuț, frumos, iubitor, cheltuitor, sufletist, corect.

Lucian Hojbotă: silitor, curios, timid, prietenos, deștept, vesel, retras, amuzant, empatic, ambiție, dulciuri, pisici, călătorie, carte, muzică, calculator, prieteni, școală, pizza, familie, iarnă.

Diana Oniceag: albastru, mov, glumeață, loială, role, vară, iulie, încrezătoare, câine, perfecționistă, pian, microfon, curajoasă, înțelegătoare, călătorie, muzică, ambițioasă, schi, surprize, cadouri, cinstită.

Andrada Georgiana Corneanu: îndrăzneață, iubitoare, lider, călătorii, familie, înnot, Brașov, curioasă, perfecționistă, loială, echilibrată, muzică, încăpățânată, istețime, fotografie, albastru, horoscop, natură, școală, dans, ambiție.

Bianca Elena Ursu: berbec, alb, roșu, internet, telefon, vară, vacanță, călătorii, curioasă, dulciuri, amuzantă, prietenoasă, iubitoare, pizza, modestă, animale, sinceră, natură, aprilie, sensibilă, sociabilă.

Bianca Elena Pintilescu:
prietenosă, popularitate,
modă, dans, credincioasă,
amabilă, carte, albastru,
isteată, modestă, miloasă,
animale, vară, curaj, sinceră,
sociabilă, medicină,
ciocolată, visătoare,
perfecționistă,
încrezătoare.

Delia Andreea Cozma:
ciocolată, vanilie, pian,
prietenosă, conștiincioasă,
sinceră, de încredere,
laptop, respectuoasă,
portocală, calmă, harnică,
vișine, înot, călătorii,
curioasă, amuzantă,
animale, drăguță, isteață,
curajoasă.

Lorena Ana-Maria Veliș:
Leu, ciocolată, ambițioasă,
modestă, telefon,
încrezătoare, realistă, lider,
aroganță, vulcanică,
independentă, geloasă,
impunătoare, fricoasă,
seriale, isteață, curioasă,
competitivă, filme, negru,
mascara.

Pisancu Mircea Emanuel:
bicicletă, sport, vară, munte,
câini, iubitor, încăpătânat,
mic, istet, dezordonat,
necontrolabil, independent,
amuzant, puternic, aer liber,
aventură, suc, cinstit, curios,
muzical, verde.

Rebeca Parascheva
Meslec: familie, albastru,
verde, lamă, mangustă,
prietenosă, foarfece,
hârtie, lipici, vacanță,
ascultătoare, curioasă,
chitară, mâncare, desen,
Nutella, joacă, balanță,
maimută, octombrie,
emotivă.

Alexandra Tanasă:
telefon, modestă,
credincioasă, alb, familie,
seriale, ciocolată,
perfecționistă, călătorii,
zâmbet, cireșe, balanță, vară,
verde, ambițioasă, sinceră,
ochii albaștri, octombrie,
creativă, isteață, curioasă.

Evelyn Marta Arcălean:
veselă, iubitoare,
politicoasă, sinceră,
sensibilă, visătoare,
iertătoare, creativă,
adorabilă, haioasă,
ascultătoare, atentă,
discretă, timidă, loială,
punctuală, recunoscătoare,
curioasă, multicolor, desen.

Eduard Ciocan: muzică,
pian, vacanță, familie,
vessel, albastru, sociabil,
împrăștiat, dezordonat,
dulciuri, credincios,
octombrie, milos, curios,
modest, natural, bicicletă,
iarnă, fotbal, construcții.

Ego - cunoașterea de sine

(oglinda clasei a VI-a A)

A te cunoaște și a-ți vedea neajunsurile nu înceamnă a începe să te subestimezi, ci să te accepți așa cum ești și să îți dorești schimbarea. Fiecare persoană odată ce se descoperă și vede că imaginea de sine nu este una tocmai ideală va dori schimbarea. Lupta se dă între a te accepta sau a nega adevărul pe care l-ai văzut în sufletul tău. Problema care se ridică aici este legată de adevărul din noi. Ce se întâmplă dacă în noi nu există adevăr și concepția despre sine este una eronată?

Orice persoană îi apreciază pe cei din jur conform propriilor standarde. În interacțiunile de zi cu zi, oamenii nu pot fi întotdeauna direcți. Cei mai mulți nu-și pot da seama când cei din jurul lor mimează anumite expresii. Cine știe de câte ori nu ai avut impresia că persoană de lângă tine te percep exact cum îți dorești, în timp ce noul prieten se prefăcea a fi drăguț și înțelegător cu tine. Există o multitudine de tipuri de percepție în momentul în care te întâlnești cu cineva. Vorbești, ascultă, îți planifici ideile, gândurile pe care urmează să le spui, la fel de bine cum îți ajustezi inconștient comportamentul nonverbal ca răspuns față de persoană cu care interacționezi. Pentru ca toți oamenii se confruntă cu acest lucru, nu există persoană care să interpreze perfect reacțiile celuilalt. De multe ori lucrurile sunt interpretate la suprafață; nu ai timp sau dispoziție pentru a deduce de fiecare dată raționamentul celuilalt...ar fi interesant acum, la finalul celor opt ani să citiți cuvintele atribuite de colegii de clasă, este forma în care ați fost percepți din exterior.

Profesor diriginte **Laura Enea**

Sunt un băiat vesel, care vede întotdeauna partea plină a paharului, căruia îi place dreptatea și corectitudinea și prietenii adevărate. Universul meu este reprezentat de tot ce e pozitiv și sincer.

Laurențiu Căliman

Sunt o fată care iubește sportul, muzica și sinceritatea. Urăsc oamenii trădători, bârfitori și falși. Îmi plac foarte mult științele care studiază natura și materiile de logică, matematică, zoologie, fizica. De asemenea, mă simt cel mai confortabil în locurile liniștite, alături de persoanele pe care le respect și îubesc, care mă ajută să mă simt în siguranță.

Naomi Simeria

Uitându-mă în oglindă, am văzut o fată plină de viață, dornică să descopere lucruri noi și iubitoare de animale. În timpul liber îmi place să desenez, să citeșc pentru ca uneori mă regăsesc în cărți, iar prin desene îmi pot exprima stările sufletești.

Evelyn Marta Arcălean

Eu sunt o fată care iubește sinceritatea și dreptatea. În orice situație dificilă caut o parte bună. Sunt optimistă, miloasă, prietenoasă și sociabilă. Iubesc să călătoresc și să afli lucruri noi.

Alexia Gemănari

Sunt un băiat care iubește lectura, călătoriile, sportul, muzica și... cățeii. Apreciez mult corectitudinea și detest să fiu învinuit pe nedrept. Deși nu iubesc conflictele, sunt de acord să lupt alături de cei care consider că au dreptate. Uneori sunt timid și nu îmi place să fiu forțat să vorbesc sau să acționez într-un loc unde nu mă simt confortabil. Îmi pun multe întrebări la care nu găsesc întotdeauna răspuns. Îmi plac curiozitățile și informațiile inedite.

Sergiu Jucan

Ceea ce îmi place cel mai mult să fac este să ascult muzică. Mereu am fost de părere că există noroc și că tot ce ni se întâmplă se datorează destinului.

Alesia Simeria

Îmi place să explorez locuri noi, iubesc aventura și excursiile. Sunt o fire sociabilă și îmi fac ușor prieteni. Găsesc mereu subiecte plăcute de discuție pentru că îmi plac filmele istorice, cărțile de aventură și pescuitul. Câteodată când sunt obosit devin foarte vorbăret și devine amuzant să mă ai în preajmă.

Rareș Persic

Privită în ansamblu, am trăsături morale destul de bine conturate, puțin timidă, dar cu o mare dorință de a legă prietenii, atentă cu cei din jur, capabilă să-și ofere ajutorul necondiționat când i se cere. De asemenea, întotdeauna am grijă să fiu respectuoasă cu profesorii și cu persoanele adulte din preajma mea. Chiar dacă sunt puțin comodă, îmi place iarna să merg la schi, să petrec cât mai mult timp în aer liber, iar vara prefer mersul pe bicicletă și înnotul. Având în vedere faptul că îmi place să socializez, pot să menționez că merg cu plăcere în excursiile organizate de școală.

Alexandra Viviana Rusu

Eu sunt Rebeca. De obicei, intru repede în bucluc, dar găsesc mereu o cale de a ieși la lumină. Sunt realistă, iar asta mă ajută în viața cotidiană.

Iubesc dulciurile. Cu ajutorul imaginației, îmi exprim punctul de vedere prin desen.

Rebeca Meslec

Sunt o fată mai timidă și prietenoasă. Îmi place să fiu sinceră, îmi place să ajut persoanele din jurul meu. Ador să aflu și să încerc lucruri noi și interesante.

Bianca Ursu

Sunt un băiat cu prieteni foarte buni care mă ajută necondiționat. Îmi place să cred că sunt mereu cu zâmbetul pe buze și cred în maibine.

Răzvan Aioanei

Sunt cuminte, drăguță, comunicativă și îmi place să ajut oameni. Eu zâmbesc aproape tot timpul. Sunt prietenoasă și îmi fac prieteni repede. Pot ține un secret. Dacă nu îmi place ceva la o persoană îi zic. Sunt o prietenă de încredere. Îmi place să îmi petrec timpul liber să cânt, să ies cu fetele și să citesc. Dacă îmi vei cere vreodată eu te voi ajuta cu mare drag.

Irina Luțac

Când vine vorba de autocaracterizare, nu voi ezita să fiu sincer. Să începem cu aspectul fizic. Sunt înalt, slab și am un semn din naștere la mâna dreaptă. Am ochi albaștri, părul săten și nas ascuțit. Din fire, sunt timid. Nu îmi place compania oricui... Am doar trei prieteni, pe care îi consider cei mai buni. Totuși, îmi place să vorbesc câte puțin cu fiecare. Îmi place să învăț, să fiu pregătit de fiecare dată, decimă consider silitor. Deși mulți mă cataloghează drept un tocilar, o iau ca pe un compliment, deoarece, în felul lor, mă consideră deștept. Îmi plac jocurile video și cărțile, să fiu vesel și să râd cu ceilalți. Deși o fire destul de retrasă, ca orice Tânăr, îmi place să mă distrez. Concluzionând, mă consider un copil timid, dar amuzant, silitor, dar invidiat...

Lucian Hojbotă

Când mă uit în oglindă văd o persoană plină de energie. Îmi place să mă plimb cu bicicleta și să fiu liber ca să-mi trăiesc viața din plin.

Radu Catargiu

Când privesc în oglindă văd un băiat sensibil, elegant și atent cu cei din jurul lui. Sunt o persoană sociabilă și-mi plac momentele când am prietenii în preajmă. Sunt o fire curioasă și îmi place mult să experimentez lucruri noi. Ador să petrec timp cu familia mea, unde mă simt în siguranță.

Andrei Șomîtcă

Din punct de vedere moral, sunt o persoană care ține foarte mult la prietenii ei și le este mereu alături. Îmi place să fiu atentă cu persoanele din jur. Sunt o fire care își păstrează ideea chiar dacă oamenii din jur nu sunt de aceeași părere. Din punct de vedere fizic, ochii albaștri sunt ceea ce mă reprezintă.

Ioana Moroșan

Sunt un copil, o fată de 13 ani care învață într-o școală frumoasă dintr-un orășel liniștit. Am fost educată în spirit bucovinean. Sunt o fire calmă, pacifistă, însă am curajul să îmi susțin punctul de vedere cu vehemență. Sunt, uneori, o boemă, îmi place muzica, îmi place să cânt la chitară și la pian. Îmi place iarna și sporturile de iarnă. Ador să schiez. Consider că mulțumirea mea sufletească stă în binele pe care îl fac, în bucuria din fiecare zi, în zâmbetul pe care îl dăruiesc celor din jur.

Adela Rusan

Sunt o fată care adoră să se distreze și încearcă să vadă partea bună a lucrurilor. Dacă merg în locuri noi, mă acomodez destul de repede. Îmi place să desenez, să ascult muzică și să stau cu prietenii.

Anastasia Buzilă

Sunt o persoană optimistă care vede partea "plină a paharului" și rămâne cu zâmbetul pe buze chiar și atunci când îi este greu. Când sunt nostalgică și tristă mă refugiez în muzică. Sunt o persoană vulcanică și independentă. Nu îmi place să depind de nimeni.

Lorena Veliș

Sunt o fire prietenoasă și cu spirit de competiție. Încă de la grădiniță am fost un mic lider jucăuș, aşa că acum sunt pe punctul de a fi un lider perfect. Sunt o persoană loială. Deseori sunt emotivă, dar mereu îmi reușește ce mi-am propus. Pe scurt, asta sunt eu cu calități și defecte.

Andrada Corneanu

Rareș Romaniuc

Sunt o fată care iubește să iasă cu prietenii și să încerce lucruri noi. De asemenea, sunt pozitivă, indiferent de situație și încerc să-i fac pe ceilalți să zâmbească pentru că mă face și pe mine să mă simt foarte bine. Cel mai mult îmi place să ascult muzică, să înnot, să citesc și să fiu în largul meu.

Delia Cozma

Eu sunt Vlad și am doisprezece ani și sunt drăguț. Mă consider destul de bun la suflet și darnic. Una dintre cele mai mari defecte ale mele ar fi că mă las influențat de părerea altora. Mie îmi place cum sunt și voi încerca să mă perfecționez.

Vlad Botușan

Când mă privesc în oglindă văd în mine o persoană sinceră și plină de viață. Îmi place să fiu liber și să-mi trăiesc viața din plin. Iubesc ieșirile cu colegii și prietenii mei, iubesc plimbările cu bicicleta. Dacă privesc în viitor mă văd un mare gamer.

Ioan Ștefan Boca

Sunt un băiat căruia îi place să aibă prieteni, să călătorescă și să cânt la pian. Sunt destul de timid, curios, iar ca un minus mare, pot spune că nu prea pot fi atent la ore, îmi găsesc mereu altceva de făcut, ceea ce îmi aduce destul dispreț din partea celor din jur. Îmi place atunci când cei din jur mă înțeleg și mă acceptă așa cum sunt.

Eduard Ciocan

Unde aș fi dorit să studiez?

Elevii clasei a VI-a A

"Universitatea este trezoreria viitorului unei țări."

În viitor, mi-aș dori să studiez într-o țară în care sistemul de învățământ este ales pentru a-mi oferi o pregătire de calitate. Din acest motiv, am ales Anglia! Orice școală secundară din Anglia poate deveni una de specialitate. Un semestru are douăsprezece săptămâni. Aproape toate materiile, engleza, matematica și științele sunt obligatorii, practice și ușor de învățat. Există timp atât pentru recreație, un aspect pe care îl consider foarte important, cât și pentru aprofundarea materiei practice predate. În plus, cu beneficiul de a avea mai mult timp liber, te poți angaja cu jumătate de normă, pentru a-ți susține finanțarea studiilor. O altă parte bună este că englezii s-au adaptat repede la cerințele celor ce vor să studieze la ei în țară. Se pune accent foarte mult pe partea practică și nu pe învățatul mot-à-mot, aşa cum se obișnuiește încă în învățământul românesc. În concluzie, dacă vreți să beneficiați de învățământ de calitate, alegeți cu încredere Anglia!

Lucian Hojbotă

Eu mi-aș dori să studiez în România. De ce? Țara noastră are un potențial extraordinar-elevi străluciți, care ne fac mândri la etapele internaționale ale unor olimpiade, cât și profesori excepționali, fără de care aceste rezultate ar fi inexistente. Din păcate, acest potențial deosebit este încă nevalorificat. Însă această schimbare, această metamorfoză a sistemului învechit stă în mâinile noastre, ale mele și ale voastre, cei care îmi citiți articolul. Putem lua exemplul Finlandei, considerată cel mai bun sistem de învățământ din lume, care elimină materiile clasice și le înlocuiește cu studiul unor diferite teme sau fenomene contemporane. În mâinile noastre stă soarta sistemului de învățământ, haideți să îl facem fruntaș!

Iulia Avdei

Aș fi vrut să studiez în Germania, locomotiva Uniunii Europene, o țară cu potențial, seriozitate și disciplină.

Bogdan Gabriel Coperza

Finlanda - deoarece are un sistem de învățământ foarte dezvoltat și considerat că fiind unul dintre cele mai bun din lume. Educația este despre crearea identității. Elevii învață despre beneficiile rigorii și flexibilității în același timp.

Laurențiu Căliman

Institutul italian de învățământ este unul dintre cele mai bune din lume. Educația copiilor începe de la vîrstă de 3 ani, în grădinițe, iar la șase ani elevi încep ciclul primar de școală care durează 5 ani. Sistemul de educație din Italia conține 3 tipuri: teoretic, tehnic și profesional.

Cosmin Herbert Onoiu

Motto-ul sistemului educational danez, unde copiii se simt la școală de parcă ar fi acasă, sună astfel: „Este distractiv să mergi la școală!”

„Joacă și învățare în același timp”, la fel ca atunci când ești copil și te joci cu seriozitate. Totul este astfel conceput pentru ca elevul să vină cu plăcere la școală. Ca să învețe bine, copilul trebuie să aibă o stare de bine, să fie motivat și interesat, nu plăcărit și speriat că nu poate merge mai departe. Accentul se pune pe competențele individuale ale copiilor, există un contact pozitiv între școală și părinți, design-ul în instituții este foarte vesel. Mi-aș dori să mă teleporteze într-o școală din Danemarca!

Sergiu Jucan

Eu mi-aș dori să studiez în Anglia deoarece nu se merge cu ghiozdanul la școală, ai dulapul tău și este cantină. Temele pentru acasă sunt numai să citești. Elevii au pauză dimineață de 15 minute și la amiază au pauză de 30 minute. Notele sunt pe 3 termeni: 1- sub așteptările vîrstei 2- în grafic cu așteptările vîrstei 3- peste așteptările vîrstei. Ei merg la școală la ora 9 și termină la 16 dacă ei mai vor să stea peste program au voie să părăsească la ora 18 seara.

Irina Lutac

Londra - deoarece sistemul de învățământ este unul foarte dezvoltat. Instituțiile de învățământ sunt dotate cu o tehnologie inovatoare. Am locuri de vizitat și școlile sau facultățile au cantine, cafenele, biblioteci noi și mult spațiu verde pentru relaxare.

Alexia Maria Gemănari

Eu aş vrea să studiez în Japonia, deoarece sistemul de învățământ este foarte bine dezvoltat. Un motiv bun este faptul că elevii sunt foarte prietenoși și cu capul pe umeri. De asemenea, în orele de educație fizică se practică karate, de aceea nu se găsesc oameni neechilibrați și/sau nedisciplinați în Japonia.

Naomi Simeria

În Canada, deoarece temele sunt puține și rare, dar care totuși te ajută să înțelegi mai bine o materie. Temele zilnice sunt legate de cititul cu familia.

Profesorii predau cu pasiune, astfel că elevii pleacă acasă cu lecția deja învățată, iar cantina servește elevilor toate tipurile de mâncăruri, chiar și pizza!

Rareș Romaniuc

România - pentru că învățământul este foarte bine cotat și avem cadre didactice foarte bine pregătite care ajută la formarea de specialiști foarte buni în orice domeniu.

Viviana Rusu

Aș dori să studiez dacă ar fi posibil în America. Școala acolo mi se pare mult mai ușoară și simplificată decât la noi, elevii nu primesc teme acasă, cărțile și caietele și le țin în dulap la școală. Orele ce-i drept se termină pe la ora 15-16 dar servesc acolo micul dejun și prânzul. Îmi place tare mult ideea că elevii au dreptul să-și aleagă anumite obiecte care îi ajută în formarea lor pe viitor și nu sunt nevoiți să studieze un obiect care nu le face placere. Sunt sigur că aş fi un elev mai fericit dacă aş studia acolo!

Eduard Ciocan

În ultimul timp mi-am dat seama că as vrea să îmi finalizez studiile într-o țară străină, din dorința schimbului de experiențe și a altrei mentalități. Mi-ar plăcea să studiez în Londra, deoarece aş avea șansa unui altfel de sistem și aş putea să cunosc oameni din toate părțile lumii, să descopăr multe alte culturi. Sper din suflul să ajungă un vis devenit realitate.

Alesia Simeria

Mie mi-ar plăcea să studiez la University College London în Londra deoarece am auzit că acolo sunt niște universități foarte bune, și deși este foarte costisitor, mă ajută să îmi fac un viitor strălucit. As vrea să mă înscriu la o facultate de drept pentru a fi avocată, acesta este visul meu de când eram mică. Din 2009, UCL a ocupat locul 4 în lume conform clasamentului THE-QS World University Rankings depășind pentru prima oară Universitatea Oxford. UCL este în topul primelor trei universități britanice. Facultatea sa de drept este privită de către specialiști ca fiind cea mai bună din Regatul Unit. În concluzie, UCL este facultatea la care eu vreau să mă înscriu!

Delia Cozma

„Unde mi-aș fi dorit să studiez”, o întrebare la care nu am căutat răspuns deoarece am fost mulțumită de ceea ce am învățat până acum, de căt am învățat, de cine am fost învățată. Visul meu este să devin medic. Mi-ar plăcea să studiez în Țările Nordice deoarece îmi place iarna, iar acolo calitatea vieții are un nivel ridicat. Acolo învățământul este 100% gratuit, cu burse, școli moderne, profesori nonconformiști care stau în mijlocul copiilor, nu în fața lor. Elevii sunt încurajați să studieze materiile care le plac și să își dezvolte calitățile personale. Un alt motiv pentru care mi-ar plăcea să învăț într-o țară scandinavă este că oamenii sunt zâmbitori, raționali, dispuși oricând să te ajute. Aici, toată lumea are aceleași drepturi, iar discriminarea de orice fel este interzisă. O să lupt și să muncesc pentru a-mi îndeplini acest vis!

Adela Rusan

Olanda - țara care îmi poate oferi mai multe perspective de carieră. Acolo pot primi o educație la un nivel mai înalt și pot avea o experiență internațională. Universitățile olandeze sunt cunoscute la nivel internațional pentru facilitățile de ultimă generație și cursuri bine pregătite. Grupurile mici de studenți și munca în echipă fac ca totul să fie un progres prin educație. Unul dintre motive este costul accesibil comparat cu alte țări.

Evelyn Marta Arcălean

România - deoarece este țara în care m-am născut, am copilărit și trăiesc. Există și în România școli, facultăți și colegii foarte bune. Dacă aş fi obligată să aleg o țară străină în care să studiez ar fi Germania, dar eu vreau să rămân în țara mea.

Diana Oniceag

America - deoarece sistemul de învățământ este foarte dezvoltat. Pe lângă asta, elevii au dreptul de a-și alege nivelul la care să studieze materiile obligatorii, cât și pe cele optionale, sub îndrumarea consilierului școlar sau al părinților. Alt motiv ar fi pentru că au dulăpicioare pe hol, cantină și bibliotecă, unde poți merge să studiezi după ore.

Anastasia Buzilă

Eu mi-aș dori să studiez în România, deoarece nu am nevoie de cine știe ce sistem de învățământ pentru ceea ce vreau să devin. Dacă rămân aici pot studia ceea ce vreau și pot fi aproape de familie în același timp. Un alt dezavantaj dacă plec în altă țară este faptul că va trebui să învăț limba vorbită acolo și multe altele.

Alexandra Tanasă

Eu mă mândresc că sunt român și de aceea îmi doresc să studiez aici în țară. România înseamnă casa în care am copilărit, înseamnă dascălii care ne-au pus stiloul în mâna.

Ivan Stefan Boca

Mi-aș dori să studiez în Elveția din mai multe motive cum ar fi: că este o țară francofonă și are zone muntoase. Îmi place limba franceză și știu să o vorbesc destul de fluent (pentru al doilea an de limba franceză eu zic că e bine). Școala lor se împarte în 3 cantoane: învățământul primar durează 4-6 ani, învățământul secundar-inferior se desfășoară pe o durată de 3-5 ani și învățământul secundar superior care se desfășoară pe o durată de 3-4 ani. Este o țară cu un sistem de învățământ bine dezvoltat.

Emanuel Pisancu

România. Aici este casa mea de unde nu aş putea pleca. Aici, toate lucrurile mi se par bune. Totul în învățământ este cum trebuie. Nu aş dori să învăț altundeva.

Răzvan Aioanei

Eu mi-aș fi dorit să studiez în Anglia deoarece acolo este învățământul mai bun. În Anglia se face școală timp de 4 săptămâni și apoi au o săptămână vacanță, acolo nu se dau teze, ci doar un test la fiecare 4 săptămâni de școală.

Radu Catargiu

Eu mi-aș dori să studiez în Anglia deoarece acolo materiile sunt studiate aprofundat iar dacă nu ai înțeles ceva profesorii au datoria să te pregătească în plus pentru a fi de același nivel cu toți copiii. În plus, în Anglia toate materiile care îți sunt predate atât în școală cât și în liceu sunt materii de bază, iar şansele să nu îți găsești o slujbă sunt foarte mici. Acestea sunt argumentele care justifică alegerea făcută de mine.

Denisa Moroșanu

Eu mi-aș dori să studiez în America deoarece sistemul de învățământ e mai bine dezvoltat, elevii încep școala de la 5 ani și o termină cu liceul la 18 ani. Pe holuri, elevii au dulapuri în care își pun lucrurile și nu mai sunt nevoiți să ia ghiozdanul cu ei, au cantină și elevii primesc mai puține teme.

Bianca Ursu

Mi-aș fi dorit să studiez în Finlanda, deoarece sistemul de învățământ pleacă de la ideea că toți copiii sunt îndreptățiți la o educație egală. Îmi place, în mod deosebit, faptul că accentul se pune pe partea practică și pe experimentare, și mai puțin pe memorare. Procesul de predare-învățare are loc într-o atmosferă foarte relaxantă, în spații deschise, mobilate moderne, încurajându-se, astfel, lucrul în echipă. Tabla tradițională nici nu există! Ea este înlocuită cu laptopul, iar temele sunt înlocuite de proiecte de grup! Mi se pare un sistem de învățământ minunat, în care fiecare copil are șansa lui.

Andrei Șomîtcă

Eu mă mulțumesc că studiez în România, deoarece sistemul de învățământ mi se pare decent. Profesorii sunt bine aleși. Singurul lucru care mădezamăgește la sistemul de învățământ de aici sunt temele pentru acasă, deoarece acestea uneori sunt foarte lungi.

Andrada Corneanu

Aș dori să studiez în România deoarece sistemul de învățământ este bine dotat. După ce voi termina studiul superior voi alege să mă angajez la o firmă din orașul meu.

Rebeca Meslec

"Nu merge unde te duce drumul, mergi pe unde nu există un drum și lasă o urmă."

Ralph Waldo Emerson

Capitolul 14- CU ÎNCEPUT DE ȘCOALĂ ÎN SUFLET

Început de drum...

Emoții, forfotă, gânduri, întrebări - sunt doar câteva dintre cuvintele care caracterizează prima zi de școală din viața unui copil, a unui părinte, dar și din viața noastră, a dascălilor. Am așteptat cu emoție acest nou început, pentru că am întâlnit o nouă generație de elevi. În clasă am intrat cu inima cât un purice, gândindu-ne că perechi de ochișori ne vor sorbi cuvintele rostite pentru întâia oară.

Uneori ne amintim vag de prima noastră zi de școală... Iarma veselă în curtea mică, ticsită de ghemotoace umblătoare, albe și albastre, agățate de ghiozdane immense și de buchete multicolore. Atunci, demult, nu știam că zilele acestea de început vor reveni mereu, în fiecare toamnă, altfel... Am aflat-o într-o zi de septembrie, aceeași ca în fiecare an... când nu mai purtam uniformă și nici ghiozdan în spate, ci catalog sub braț și când dorința de a explora se transformase într-o emoție diferită, aceea de a cunoaște omuleți pe care urma să îi transformăm în oameni mari.

Este o adevărată secvență desprinsă dintr-un basm, să vedem cum, pornind din prima zi de școală, micii școlari acumulează noi cunoștințe și sunt dornici să afle tot mai multe... Sufletele lor gingăse și delicate sunt izvoare nesecate de energie pentru cei care știu să pătrundă în universul lor și să le înțeleagă tainele, bucuriile și îndoielile. Crezul nostru este că întâi trebuie să pătrundem în sufletul copilului, după care el poate fi modelat asemenea unei bucăți de plastilină, iar obiectivul primordial urmărit acum, la începutul clasei pregătitoare, este să-i determinăm pe elevi să vină cu plăcere la școală: activități extracurriculare, metode activ-participative, jocuri educative...

Înainte de orice, este important să îl convingem pe micul elev că școala nu este un sistem

rigid, complicat și greoi, ci este, înainte de toate, un mediu distractiv, amuzant, care se poate dovedi extrem de interesant pentru el. Este posibil ca totul să i se pară nou și înfricoșător copilului atunci când intră în primul an la școală. Iese din mediul lui de confort, casa (în care se simțea în siguranță), grădinița (în care se obișnuise cu colegii și cu doamna educatoare), de aceea uneori poate deveni anxios și agitat. Chiar dacă a frecventat înainte grădinița și este familiarizat cu unele reguli, instituția școlii se dovedește a fi ceva nou pentru el. Pe lângă faptul că diferă dimensiunile – spațiul școlar fiind mai mare și mai impunător – copilul este supus unor reguli ceva mai stricte decât la grădiniță – mai puțină joacă sau timp liber, reguli noi, ore mai multe etc. De aceea încercăm să găsim mereu acele puncte forte ale mediului școlar, care l-ar putea convinge să vină cu plăcere la școală: activități extracurriculare, metode activ-participative, jocuri educative...

Suntem mândri de elevii noștri și știm că, împreună, vom descoperi lucruri interesante și vom realiza multe lucruri frumoase în următorii ani, aşa cum am realizat în scurta perioadă de timp care s-a scurs de la începutul anului școlar până acum.

Prof. pt. înv. primar, **Gabriela Cobziuc**

Prof. pt. înv. primar, **Daniela Costea**

Capitolul 15- Reflecție asupra trecutului, privire către viitor

Gânduri de absolvent

Noi suntem elevii clasei a IV-a B din promoția 2013 - 2018. La sfârșitul claselor primare ne reamintim câteva momente care ne vor rămâne în suflet:

- ziua în care am cunoscut-o pe doamna învățătoare - **Denisa Maria Alexiuc**
- momentul în care am luat primul Foarte bine, primul punctaj de 100 de puncte la Concursul Comper de matematică, premiera elevilor care au participat la Centrul de performanță David Hrimiuc - **David Ioan Naharneac**
- prima zi de școală în care am trecut pe sub podul de flori - **Georgiana Belei**
- primele lectii, primele fișe - **Flavian Constantin**

Nistor

- reîntoarcerea la școală după vacanțe și revederea cu colegii și cu doamna învățătoare – **Erica Beatrice Irimescu**
- momentele de la începutul vieții noastre de școlari în care ne simțeam protejați - **Iuliana Cristina Turcu**
- activitățile de la Școala de vară - **Ioana Denisa Hrițuleac**
- peripețiile din excursii, mai ales cea cu broșuța țestoasă de la Muzeul de Științe Naturale Suceava - **Andrei Vasilică Boca**
- vizitele și drumețiile din Săptămâna Altfel - **Georgiana Elena Naharneac**
- să citim împreună cu preșcolarii - **Daniel Andrei Dumbravă**
- serbarele de Crăciun, de sfârșit de an școlar, de Zilele Școlii - **Paula Alesia Leontieș**
- confecționarea și dăruirea de mărtișoare pentru humoreni - **Aida Ștefana Ungureanu**

- paradele de 1 iunie, jocurile și surprizele - **Emanuel Robert Cherariu**
- susținere pentru colegii aflați în momente grele în care nu au putut să vină la școală - **Tatiana Ionela Nistoreanu**
- campaniile de ajutorare a copiilor aflați în nevoie - **Adelina Ionela Năsăudean**
- proiectele pe care le-am realizat pe echipe - **Alexandra Aurelia Băeșu**
- clipele petrecute cu colegii și prietenile care s-au legat între noi - **Mugurel Gheorghită Mândrilă**

Ne-am dat seama că timpul a trecut foarte repede, dar vom păstra în minte și în inimă clipele frumoase petrecute împreună. Vom încerca să aplicăm o parte din lucrurile învățate de către doamna învățătoare: să fim civilizați, să fim uniți, să facem fapte bune, să fim harnici, să-i ajutăm pe cei care au nevoie, să fim corecți cu noi și cu cei din jurul nostru, să fim prieteni, să nu uităm cei 7 ani de-acasă, să fim oameni.

Anii de școală vor rămâne un lucru prețios în sufletul nostru.

Colectivul clasei a IV-a B
prof. inv. primar **Angela Vasilica Boca**

Gânduri la final de clasa a IV-a...

Privesc cu nostalgie la primul an de școală...

În prima zi din clasa pregătitoare aveam niște emoții cumplite. Nu știam pe nimeni, aşa că m-am așezat într-o bancă care avea pe ea, ca toate celelalte, ceva dulce și manuale.

Doamna a intrat în clasă veselă, ca la început de an. Videoproiectorul afișa niște cuvinte străine încă mie, care acum, fiind în clasa a patra, le pot descifra ușor.

Un coleg însă, știa ce scria. Doamna l-a pus pe el să citească deoarece era cu mâna sus. Acesta răspunse:

- Bine ați venit la școală!

Am rămas foarte surprinsă, dar în timp am învățat cu toții să citim pe silabe, apoi cuvinte întregi, urmând să alcătuim propoziții cu acestea.

Acum privim în viitor spre clasa a cincea unde sperăm să fim mai uniți ca și colectiv iar astfel să trecem mult mai ușor peste problemele pe care le vom întâmpina. Va fi o despărțire grea față de tot ce înseamnă ciclul primar, dar mai ales de doamna învățătoare cu care însă vom face tot posibilul să păstrăm legătura.

Antonia Atudosiei

Ampăsit plin de emoții pragul școlii, intrând în clasa zero, după ce am părăsit căminul. Era o nouă etapă a vieții mele, de care eram pe atunci foarte speriat.

M-a întâmpinat doamna învățătoare cu mult drag și eu am îndrăgit-o pe loc.

În acești cinci ani de școală am adunat doar amintiri plăcute, alături de colegii mei și de doamna învățătoare. Am învățat foarte multe, dar m-am și distrat pe parcurs în activitățile din afara școlii, drumețiile și excursiile realizate.

Doamna învățătoare a fost foarte bună și ne-a pregătit zi de zi pentru situații diverse care vor apărea în viață, multe lucruri care îmi vor folosi în anii următori.

Mi-au plăcut foarte mult orele dar și pauzele pentru că ieșeam cu colegii în curtea școlii, unde iarna ne dădeam pe gheata ce se forma, iar vara făceam întreceri pe cele două benzi speciale.

Dar acum totul a luat sfârșit și mă pregătesc pentru o altă etapă din viața mea.

Privesc încrezător spre clasa a cincea și prevăd că mă voi descurca foarte bine, mulțumită doamnei învățătoare care ne-a fost ca o mamă. Îmi va fi foarte dor de doamna și de anii petrecuți împreună!

Bordian Bogdan-Mihai

Sunt în clasa a IV-a A. Parcă mai ieri am pășit pentru prima dată în școală sub arcul de flori făcut de elevii clasei a V-a. Eram plină de emoții și de nerăbdare să o cunosc pe doamna învățătoare Crina Cojocaru, despre care auzisem că este foarte drăguță și bună.

După ce am intrat în clasă și am făcut cunoștință cu noii colegi și cu doamna cea gingeșă, mi-am dat seama că o să ador acest loc. Am început să răsfoiesc manualele din care mai apoi am început să scriu, citeșc și să adun alături de colegii mei.

În toți acești ani am acumulat foarte multe cunoștințe generale pe care le voi folosi în viață. Am realizat împreună foarte multe serbări frumoase pe care nu le voi uita, am fost în excursii și am văzut cât de frumoasă este România și cât de bun și primitor este poporul român.

Acum clasa a V-a A bate la ușă, am din nou emoții deoarece îmi voi cunoaște noii mei profesori. Chiar dacă nu prea o să o vedem pe doamna Crina, ea va fi alături de noi și ne va încuraja și ne va ajuta când va fi nevoie, precum o mamă, ca și până acum.

Mă bucur că părinții mei au ales ca eu să vin să studiez la această școală unde am parte de condiții bune de învățat dar am și un colectiv de colegi foarte bun despre care vreau să cred că vom rămâne prieteni pe viață.

Elena Grumazescu

Prima dată când am pășit în curtea școlii, m-am simțit extraordinar. Totul era extraordinar, o grămadă de elevi, mari și mici, mulți profesori și doamna învățătoare. Ea avea o față primitoare, veselă și dornică de a ne învăța lucrurinoi.

Toți copiii de aceeași vîrstă cu mine, erau veseli și nerăbdători să învețe lucruri noi și să își aleagă un loc într-o bancă frumoasă.

După ce s-a ținut slujba de început de an școlar și domnul director ne-a ținut un scurt discurs, toți am dat drumul unor baloane colorate care au zburat în voia vântului.

În toți acești ani de școală am învățat niște lucruri minunate care deși înainte mi se păreau grele, acum mi se par simple. Cu ajutorul doamnei învățătoare și a celorlalți profesori, am reușit să asimilăm cunoștințe foarte utile.

În curând, vom fi în clasa a cincea, vom învăța lucruri noi și frumoase, foarte folositoare pentru când vom fimari.

Sper să mă descurc și să țin cont că toate materiile sunt importante.

Sper ca ciclul gimnazial să fie minunat!

Raisa Olariu

În cei cinci ani de școală am adunat în suflet amintiri de neuitat: am legat prietenii, am realizat activități deosebite: drumeții, vizite, excursii la Târgu Neamț, mănăstirile din nordul Moldovei, Târgu Mureș, vizite nenumărate și alte jocuri și distractive cu rol de a ne învăța cum să ne comportăm în viață.

Acești ani au fost cei mai buni și mai frumoși din viața mea, cu clipe frumoase și năzbătii ale copilariei, toate iertate și privite cu ochi înțelegători de doamna noastră de care cu lacrimi în ochi mă voi despărți pentru că am iubit-o și o voi iubi mereu.

**Iustin Flocea
Irina Sabin**

Cât de frumoși au fost anii din școala primară! Îmi amintesc cu mare drag de drumețiile la ghoicei și în pădure când am mâncaț cu toții pe pături întinși, după ce ne-a obosit urcatul dealului cu multe povârnișuri și căzăturiile.

Pe doamna mea o iubesc toți colegii, până și George cel năzbătios pe care l-a certat mult, pentru că tot din drag și pentru binele nostru ne-a mustrat.

Adio, clasa a IV-a, bun venit clasa a V-a!

Natalia Secoban

În clasa pregătitoare eram niște pitici neștiitori, apoi treptat-treptat, am învățat din tainele învățăturii și acum nimic nu ni se mai pare complicat. Totul a trecut ca într-un vis. Toate amintirile noastre din cei cinci ani de școală vor rămâne în memoria noastră pentru că au fost niște ani minunați. Doar la testări mi se înmoie picioarele, în rest, totul e foarte vesel.

Privesc spre clasa a V-a, încrezătoare și cu speranță că voi avea un viitor frumos.

În cei cinci ani de școală am învățat foarte multe și de asemenea, m-am distrat mult alături de colegii mei și de doamna învățătoare. La școală am învățat să fiu cuminte, am acumulat multe cunoștințe utile în viață, care mă vor ajuta cu siguranță în anii următori.

Tot acest timp care a zburat ca o pasare grăbită îmi va rămâne viu în amintire pentru toate câte am trăit: prietenii, distractii, jocuri, serbări, dansuri, excursii, alături de doamna și de colegii minunați.

Presimt că în clasa a cincea o să mă descurc la fel de bine ca în clasele primare, dar că va fi ceva mai greu. O să-mi fie dor de doamna, dar pentru că va fi tot la noi în școală, mă bucură căci voi putea să o vizitez.

Andra Șomâtcă

Un ochi plânge, altul râde

Era toamnă și-a venit apoi iarna și zile de primăvară și apoi vara luminoasă... și tot așa vreme de aproape cinci ani... Cinci ani minunați în care timpul a trecut în zbor, iar clipele s-au strecut ca o boare pe lângă mine. Parcă mai ieri, un puști emoționat, cu mama lui de mână, o întâlnea pe cea mai Tânără, cea mai frumoasă și cea mai înțelegătoare învățătoare.

În toți acești ani, doamna învățătoare m-a ajutat să dau culoare gândurilor mele, m-a învățat să cuprind cerul cu palmele și să călătoresc prin tărâmul cunoașterii, susținut de dragostea și dăruirea ei. M-a ajutat să mă bucur de bucuria celorlalți, să ajut, dar și să mă las ajutat când a fost nevoie.

M-a făcut să mă simt la școală ca acasă, un loc unde pot veni cu încredere, unde voi găsi înțelepciune, înțelegere, bucurie și căldură. Am fost un mugure și acum simt că am înflorit datorită lucrurilor noi și interesante pe care mi le-a oferit cu mărinimie. Acum e vremea să cresc și să rodesc și să o fac mândră că am fost elevul dumneaei. Îl mulțumesc în mod special pentru răbdarea cu care m-a ajutat să descopăr tainele matematicii, pentru că toate rezultatele frumoase pe care le-am obținut le datorez în totalitate efortului depus de doamna mea dragă.

Dar cel mai important lucru pe care mi l-a transmis în toți acești ani este că, atâtă timp cât vreau să urc, treptele nu se vor termina, iar sub pașii mei îndrăzneți, ele se vor înmulții la nesfârșit, pentru că mereu voi simți palmele ei atingându-mi umerii, în semn de apreciere și încurajare.

Nu găsesc suficiente cuvinte să-mi exprim recunoștința și să-i mulțumesc pentru răbdarea cu care a trecut deseori peste capriciile și năzbâtiile mele. Dar sunt sigur de un lucru: că îmi citește gândurile și simte dragosteacei-oport.

De-a lungul vieții de școlar, voi avea mulți profesori, dar sunt sigur că niciunul nu-mi va stăpâni amintirile așa cum o vor face doamna mea învățătoare și primii ani de școală. De aceea, un ochi îmi plânge pentru că trebuie să mă despart de atâtea lucruri frumoase, însă celălalt îmi râde pentru că acum știu că sunt pregătit să primesc, cu fruntea sus, provocările școlare viitoare.

Pentru toate acestea vă mulțumesc și vă iubesc, doamnă învățătoare!

Iustin Jucan

În acest colectiv minunat al clasei a IV-a A am intrat anul trecut, iar până acum am avut mai multe doamne învățătoare minunate. Am muncit mult și am reușit să particip la concursuri, chiar și în alte județe, unde am obținut premii. Am prins curaj și încredere în mine și acum sunt, fără lipsă de modestie, o elevă model. Pentru premiile și munca noastră doamna învățătoare Crina ne-a răsplătit cu drumeții și excursii pe care nu le voi uita.

Acum aştept cu nerăbdare banquetul dar și clasa a cincea când cred că mă voi descurca foarte bine deoarece am experiențe de învățare de la mai multe doamne învățătoare.

Nu voi uita niciodată primii ani de școală!

Adriana Nechita

La sfârșitul clasei a IV-a, atunci când o învățătoare conduce ultimii pași ai elevilor săi pe care i-a îndrumat timp de cinci ani, spre un alt început, simte tristețea unei mari despărțiri, dar și bucuria că elevii ei pot zbura acum încrezători și siguri spre alte-nălțimi. Atunci ea-și spune pentru sine că a mai încheiat o misiune nobilă și minunată cu mulțumirea în suflet că a încercat să sădească în inimi sămburi de încredere, bunătate și curaj și în minti fărâme din tainele cunoașterii.

Împrtășesc cu voi, dragi cititori ai revistei Millenium, aceste minunate gânduri însotite de amalgamul de sentimente pe care orice dascăl le trăiește la sfârșit de clasă a IV-a. Și atunci când pui tot sufletul tău și dăruire în ceea ce faci zilnic la școală, atunci când vine momentul despărțirii de o serie de elevi, este imposibil ca gândurile să nu fie însotite de lacrimi de regrete. Ghemul amintirilor e mare și greu și deapăna fire de satisfacții, bucurii și împliniri pe care orice dascăl și le-ar dori realizabile. De aceea mulțumesc acestei serii deosebite de părinti că mi-au dat șansa să mai urc o treapă în cariera mea profesională datorită tuturor rezultatelor pe care le-am avut cu copiii lor. Sunt mândră de ei și-mi doresc ca în ciclul gimnazial să-i bucure și pe domnii profesori aşa cum m-au bucurat pe mine. O să-mi fie dor de fiecare fel diferit de a fi din cele treizeci și două, de toate aventurile noastre din cei cinci ani minunați, de orele pline de farmec în care părerile nu mai puteau fi oprite, chiar și de obrăzniciile năzdrăvanilor, știu ei cine sunt.

Dragilor elevi, să aveți parte de o clasă a cincea înfloritoare, numai cu note mari și bucurii în fiecare zi! Apoi an de an să creșteți în înțelepciune și cunoștințe, pentru a fi mândria părinților voștri în continuare. Să nu aveți în drumul vostru nicio piedică, să fiți harnici și încrezători în puterile voastre, pentru că al vostru este viitorul. Pe mine mă veți găsi tot aici, de fiecare dată pregătită să vă ajut la nevoie cu un sfat bun sau cu o încurajare.

Învățătoare, Crina Cojocaru

Impresii de absolvent

"Măreția noastră stă nu atât în capacitatea de a reface lumea, cât în cea de a ne reface pe noi însine." - Gandhi

Am început totul fiind niște copii, iar perindându-ne prin clasele școlii generale am lăsat în urmă ușor, ușor copilăria care pare acum atât de departe. Am participat la cursurile educaționale de bază, care ne vor servi ca platformă de lansare către viitor. Unii dintre noi vom rămâne în continuare colegi ai aceleiași clase, alții vor studia la alte licee sau în alte clase, dar cu siguranță fiecare își va urmări propriul făgăș. Indiferent de unde mergem sau ce facem, înaintea noastră vor fi provocări.

Acești ani pe care i-am petrecut în cadrul Școlii Gimnaziale Numărul 1 Gura Humorului au fost anii unei copilării frumoase, plină de experiențe noi, cu realizări, eșecuri, dar și multe bucurii. Am fost unul dintre cei mai norocoși elevi deoarece pot spune că am avut o clasă cu adevărat fantastică, cu colegi ce chiar știu să se distreze, dar și să învețe, când este nevoie. Dacă ar trebui să îi mulțumesc cuiva în special, le-aș mulțumi profesorilor care m-au îndrumat de multe ori spre calea cea bună când exageram. Ei m-au ajutat să gestionez cum trebuie intrarea în cea mai complicată perioadă a existenței mele de până acum, cea a adolescenței, a vieții de licean și din acest motiv le mulțumesc. Au fost probabil unii dintre cei mai buni opt ani din viața mea.

Alex Carpiuc

Nu mai este mult timp până când clopoțelul va suna pentru ultima dată. Acești opt ani petrecuți alături de profesori, colegi, învățătoare au fost o experiență. Am învățat de-a lungul lor cât de importantă este munca în echipă, prietenia, respectul. Am râs împreună, am plâns, ne-am ajutat și ne-am sprijinit reciproc ceea ce ne-au adus o grămadă de clipe frumoase.

Emilia Bilan

În clasa I, trecând pe sub tunelul de flori, eram nerăbdător să îmi întâlnesc noii colegi, care urmau să îmi devină cei mai apropiati prieteni pentru următorii opt ani. Doamnele învățătoare și profesorii au fost prima noastră puncte de trecere în lumea cunoașterii, unde fiecare din noi s-a luptat să ajungă cât mai sus. Acum, când mă uit la clasa în care am petrecut atât de mult timp învățând, am înțeles că prietenile formate nu se vor destrăma niciodată.

Alexandru Dreiciuc

Finalul clasei a opta a sosit, iar astfel un capitol din viața mea s-a încheiat.

Îmi voi aminti cu drag de acești opt ani din viața mea în care am trecut prin momente fericite

și triste, bune și rele, împreună cu colegii mei pe care pot să îi numesc prieteni. Mă despart de învățătoarele și de profesorii de la care am avut multe lucruri de învățat și care ne-au pregătit pentru încercările viitoare. Îmi va fi dor de toate nebuniile care se petrec în fiecare zi și sunt sigur că vom rămâne prieteni chiar și după terminarea clasei a opta.

George Catrinari

Timpul a trecut, dar am rămas aceeași trăind clipe minunate pe care nu le vom uita niciodată. Am plâns și am râs împreună, ne-am certat, dar am rămas o echipă. Nu voi uita niciodată emoțiile de pe chipul nostru când am intrat în clasa I, eram mici și neînsemnați, dar crescând împreună am devenit o familie. Cele mai frumoase clipe le-am petrecut în acești opt ani deoarece am învățat multe, mulțumindu-le doamnelor învățătoare care au avut răbdare cu noi, dar și domnilor profesori pentru că ne-au învățat lucruri noi și cum să ne descurcăm în viață. Doamnei diriginte îi mulțumim pentru că ne-a dăruit toată inima ei, ca noi să fim uniți și să nu ne despărțim niciodată. Sperăm ca tot ce a fost rău să uităm și să trecem mai departe rămânând doar cu amintirile frumoase.

Andreea Pînzariu

Am încercat să nu mă gândesc la acest moment în care mă voi despărții de colegii mei și de prietenii pe care le-am legat între noi. Dar acest moment a venit iar timpul trece și mi-aș dori ca într-o zi să ne revedem toți. Am avut amintiri frumoase și pline de prostii în cazul meu de care îmi voi aduce aminte cu drag.

Cosmin Adomniței

În cele din urmă a sosit momentul... Trebuie să mă despart de colegi, de doamnele învățătoare și de profesori pe care în toți acești opt ani de școală gimnazială i-am avut alături de mine. În toți acești ani de școală când am clădit amintiri frumoase pe care le voi ține minte toată viața. Nu cred că voi mai avea parte de asemenea momente unice altundeva decât la școală. Îmi va fi dor de toți și îmi voi aminti cu drag de ei!

Tudor Ioan Popa

Anii de școală... fiecare a fost în felul lui. Nu pot spune tot ceea ce simt în aceste clipe, dar mărturisesc cu regret că timpul a zburat lăsând doar amintiri frumoase. Au fost opt ani plini de emoție, satisfacție, lacrimi dar și muncă, am învățat să fiu responsabil și să-i respect pe ceilalți. Am fost norocos pentru că am avut două învățătoare extraordinare, profesori minunați, o dirigintă excelentă și colegi dragi. Îmi va fi dor de toți și îmi voi aminti cu drag de ei.

Sebastian Toloș

Și iată, am terminat unul dintre cel mai frumos capitol al vieții, cei opt ani de școală. Opt ani, în care am avut alături pe doamnele învățătoare, diriginta, profesorii și colegii mei, o întreagă familie. În minte cu drag emoțiile pe care le-am avut la prima lucrare, prima ascultare, dar și bucuria când am văzut primele mele calificative de "FB" dar și primele note de 10. Nu pot întoarce timpul înapoi, să trăiesc din nou clipele frumoase, dar niciodată nu voi uita serbarele noastre, cum am plâns din motive neînsemnate, cum m-am certat cu cei din clasa mea pentru că toate aceste emoții trăite sunt frumoase. Dragi colegi, ne despărțim, ajungem la liceu nu știu dacă ne vom revedea, dragi profesori mulțumim că ne-ați suportat în acești ani, care nu au fost ușori și pentru momentele în care v-ați sacrificat ora ca să ne dați nouă lectii de viață, doamna dirigintă pentru noi ați fost ca o mamă ce ne-ați certat când greșeam, ce ați trăit aceleași emoții cu noi, iar dragi doamne învățătoare mulțumim pentru înțelegerea și înțelepciunea voastră.

Mihaela Băițan

Pentru mine finalul clasei a opta reprezintă sfârșitul unui drum la capătul căruia pot spune că mă încearcă un sentiment de melancolie, însă mi-am dat seama că viața de elev este frumoasă. În gimnaziu am avut parte de colegi deosebiți și întâmplări frumoase. Un loc special în amintirile mele îl vor ocupa profesorii deoarece fără ei trecerea de la copilărie la adolescentă ar fi fost dificilă. Acest final reprezintă de fapt un nou început, viața de licean, care sper că va fi deosebit de frumoasă.

Gabriel Oanea

Despre anii de școală sunt atâtea lucruri de spus... În primul rând, nici nu pare că au fost opt, deoarece timpul a zburat fără a-l observa. Parcă acum îmbrăcam uniforma și mă îndreptam cu pași timizi spre poarta școlii. Acestea a reprezentat primul impuls realizat către tainele cunoștințelor, pe care le-am parcurs de-a lungul acestei minunate perioade. Doamnele învățătoare, doamna dirigintă, profesorii și colegii mi-au fost alături în cele mai dificile momente, astfel făcându-mă să realizez că în jurul meu nu se află niște persoane oarecare, ci o adevărată familie!

Diana Cojocariu

Au trecut opt ani ca vîntul. Opt ani pe care nu îi vom uita nici dacă am vrea. Momentele petrecute alături de colegii și diriginta mea m-au făcut să fiu ceea ce sunt acum. O să îmi lipsească fiecare clipă, bună sau rea, fiindcă aceste momente nu le vom putea retrăi niciodată, aşa cum le-am trăit în acești opt ani.

Anamaria Ciocan

Acești opt ani de școală au fost frumoși, cu bune sau cu rele, cu momente fericite sau triste. Am învățat multe lucruri noi, am petrecut clipe de vis alături de cei care ne-au învățat tot ceea ce știm acum. Împreună, am făcut multe activități, pe care nu le voi uita. Îmi pare rău că au trecut atât de repede și de asemenea regret că ne vom despărți peste puțin timp.

Smaranda Marcu

Pentru mine finalul clasei a opta e finalul unei povești, unei povești pe care nu cred că o voi mai întâlni, au fost momente de neuitat, opt ani petrecuți într-o școală cu profesori și învățători minunați. Îmi va fi dor de acești ani și sper să fie la fel de bine și în continuare.

Mario Fabian Cioban

Opt ani plini de zâmbete, de premii, de diplome m-au făcut să înțeleg sensul unui colectiv unit. Tot ce simțim în aceste momente ne fac să vedem tot ce am realizat, ce am câștigat, tot. Nu voi uita niciodată toate momentele minunate petrecute împreună și sunt recunoscatoare dirigintei, dna Petruța Fedorovici, care ne-a fost ca a doua mamă și colegilor pentru amintirile superbe. Vă mulțumesc!

Maria Băiceanu

Chiar dacă aş putea, nimic nu aş schimba. Am împărțit aceeași clasă. Am avut și reușite, dar acum tot ce avem sunt doar căi diferite! Am ajuns acum, aici, suntem la final de drum. Iată că a trecut repede și acest an nebun. Știți? Au fost cei mai frumoși ani, generala mi-a lăsat un semn, niște prieteni și niște amintiri păstrate în sufletul meu. Amintirile rămân, indiferent de ce-ar urma! Rămas bun clasa a opta!

Răzvan Năsăudean

O parte din cei mai frumoși ani ai copilăriei noastre o petrecem la școală, alături de colegii noștri. Pentru mine, școala este ca și casa mea. În casă te-ai născut, ai crescut, iar în școală începi călătoria spre lumea cunoașterii. În acești opt ani de școală, fiecare copil își creează propriul vis, propria taină. Am avut parte de multe amintiri frumoase, care îmi vor rămâne întotdeauna în inima mea. Chiar dacă au fost și clipe mai dificile, acestea m-au ajutat să cunosc mai bine oamenii și să legă prietenii adevărate. Învățătoarele, cât și profesorii și-au dat interesul în educația noastră, călăuzindu-ne pașii spre viitor. Îmi voi aminti mereu cu drag și cu emoție în suflet de cei opt ani petrecuți la școală!

Felicia Drob

După cum spunea Nicolae Iorga „timpul schimbă florile câmpului, dar nu poate schimba strălucirea aurului din adâncuri”, aşa și noi, ne-am schimbat ca oameni, ca gândire, ca aspect, dar sufletul nostru de copil a rămas același. În acești 8 ani, am râs, am plâns, ne-am certat, dar mereu ne-am împăcat, formând un grup, o echipă, o familie. Mulțumesc doamnelor învățătoare, doamnei diriginte și domnilor profesori pentru toată energia și toată dragostea pe care ni le-ați dăruit. Sper că tristețea efemeră a despărțirii să ne rămână în suflet, la fel ca și bucuria clișelor trăite împreună.

Denisa Alexandra Pascar

A sosit momentul când trebuie să mă despart de colegii de care nu m-am saturat. O să îmi fie dor de toate nebuniile pe care le facem în fiecare zi, nu există zi în care să nu se întâmpile ceva „bun” la noi în clasă sau vreo prostie. Dar cu toate acestea vine și clasa a opta și trebuie să dăm acele minunate examene și să mergem la liceu și să ne vedem de viitorul nostru. Poate ne vom vedea și la liceu în aceeași clase, poate ne vom vedea pe holurile liceului, cine știe. Dar cel mai important este să rămânem prieteni. Sper că nu se va termina totul la sfârșitul anului și ca după examen să fim niște străini.

Ciprian Bîrsan

Acum la sfârșit de clasa a opta gândul îmi zboară cu nostalgie la prima zi în care am pășit sfioși în curtea școlii. Ce am trăit în anii de gimnaziu ocupă un loc special la capitolul experiențe. Însă totul parcă s-a sfârșit prea repede și timpul își cere acum tributul, iar în fața se deschide o poartă către un nou început.

Elisa Persic

Absolvirea școlii generale este o bornă de unde, privind în urmă, vedem anii frumoși ai copilăriei vegheati atent de doamna învățătoare și domnii profesori. Am rezolvat probleme, am recitat poezii, am cântat și am dansat, am petrecut momente frumoase în excursii. În scurt timp vom porni plini de speranțe și emoții spre noile provocări ale adolescenței!

Petru Călin Rusu

Timpul pe care l-am petrecut împreună îmi pare infinit, iar în aceste momente îmi dau seama de fapt că este mărginit. Îmi este greu să ne despărțim, însă îmi doresc să lăsăm în suflet toate momentele petrecute împreună, ca mai târziu să devină elemente vitale, ce au să ne lumineze, ori de câte ori vom deschide cartea amintirilor.

Nicoleta Stiglet

Acum la sfârșit vreau să recunosc că o să îmi lipsească toate momentele în care noi, elevii absolvenți ne distrăm. De asemenea vreau să le mulțumesc profesorilor pentru toată îngăduință și răbdarea de care au dat doavadă în acești patru ani.

Georgiana Chihai

Cei 8 ani de școală primară și generală sunt o etapă foarte importantă în viața fiecărui dintre noi, deoarece aceștia, împreună cu educația pe care am primit-o de la părinți și-au pus amprenta asupra dezvoltării noastre. Am atât de multe amintiri încă din primii ani de școală, cum mi-am făcut primii prieteni, cum am învățat să scriu și să citesc sau năzbâtiile făcute în timpul pauzelor. Mă așteaptă multe experiențe noi, dar cu siguranță acelea pe care le-am trăit aici, alături de colegii și profesorii Școlii Nr.1 vor fi mereu cele mai memorabile.

Anton Ursache

Acum, la sfârșit vreau să le mulțumesc profesorilor pentru toată răbdarea și bunătatea de care au dat doavadă în acești 4 ani. Îmi aduc aminte de momentele frumoase petrecute alături de colegii mei în activitățile extrașcolare.

Vlad Atanăsoaei

Am aflat că adevărată educație se face cu pasiune și dăruire, iar eu asta am învățat de la profesorii acestei școli. Astăzi sufletu-mi șoptește mulțumiri, pe care vreau să le transmit tuturor celor care au contribuit la educația mea. În decursul celor 8 ani am trăit doar sentimente și emoții pline de fericire și adrenalină toate astea petrecute împreună cu colectivul minunat de colegi.

Edith Iacob

Timpul zboară pe aripi de vânt, dar amintirile rămân. Momentele grele și dificile le-am rezolvat în timp și devin de neuitat. Bucurii, necazuri și tristețe, peste ani se transformă în frumoase amintiri din tinerețe.

Andreea-Ștefania Aslam

Dacă aş putea, aş da timpul înapoi doar ca să retrăiesc toate momentele în care noi, clasa a VIII-a am devenit o familie, momentele în care am cunoscut profesorii și aceleia în care am învățat să fim oameni. Un simplu "mulțumesc" nu este de ajuns pentru tot ce s-a întâmplat în acești 4 ani, dar sper că acest gest venit din adâncul sufletului să compenseze măcar o parte din ceea ce s-a întâmplat în acești ani minunați de gimnaziu.

Irina Chirilă

După 8 ani de zile în care am stat câte 5 ore pe zi în aceeași clasă, când mă gândesc că mai este puțin și fiecare o ia pe alt drum, mi se pare că nu o să pot să mă despart de toți. Sunt sigur că acum la final de drum, fiecare dintre noi poate recunoaște că amintirile o să ne unească.

Cosmin Hojbotă

Am ajuns la capătul unui drum... Cu lacrimi în suflet privesc în urmă și îmi amintesc acum toate clipele frumoase, toate momentele unice. De acum încolo nimic nu va mai fi la fel. Un gând de admirare și de prețuire pentru dascălii mei, de care, cu siguranță îmi va fi dor.

Kelly Kamangira

Capitolul 16- ȘCOALA, O CETATE A VIITORULUI

Şcoala de ieri, şcoala de azi

clasa a VI-a A

Şcoala este un portal spre cunoaştere, un izvor de învăţături, cât şi un sistem de instruire ce grupează în jurul ei numeroşi adepti, căci „unde şcoala se iveşte, pământul se-mbogăteşte”. În secolul al XIX-lea, şcoala de ieri, avea drept „axis mundi” Sfânta Biserică, căci instituţiile de învăţământ erau situate în apropierea casei Domnului, cadrele didactice erau preoţi, iar cărţile studiate erau bisericeşti. Aspectele negative ale şcolii din trecut sunt aplicarea violenţei verbale şi fizice în şcoli, dotarea precară şi stricteţea regulamentului. În secolul XXI, şcolile sunt instituţii impunătoare, în care echipa didactică este formată din persoane calificate, iar manualele şcolare au caracter specific. Sistemul de învăţământ s-a perfecţionat vizibil, interzicându-se violenţa în şcoli, şcolile sunt foarte complex dotate - uşurând procesul de învăţare, materiile studiate sunt foarte diverse, iar orarul este mult mai liber. Toţi aceştii factori au creat copiilor o oarecare plăcere de a veni la şcoală, educaţia în era noastră fiind o punte de legătură între oameni din diferite clase sociale, sau chiar diferite naţionalităţi.

Iulia Avdei

Până azi şcoala a evoluat mult, cunoscând un real progres științific și democratic. Şcolile de azi sunt atât în mediul urban cât și în cel rural. Elevii se înscriu astăzi la scoala din dorința de cunoaştere. Uniforma și tunsoarea scurtă la băieți au devenit chestiuni de organizare internă și nu metode de constrângere. Cărțile de pe care învață acum şcolarii diferă cu mult de Psalmirea și Ceaslovul de altădată fiind adaptate fiecărei materii în parte. Tăblițele din lemn au fost uitate de mult și sunt acum înlocuite de caiete și alte unele moderne de scris, în format electronic. Dascălii de azi sunt profesori de prestigiu care deschid noi orizonturi tinerilor învățăcei, iar bătaia cu "calul bălan" a fost scoasă din procesul de educație. Privilegiile şcolii de azi sunt nenumărate, iar beneficiarii sunt chiar şcolarii a căror sete de cunoaştere este pe deplin împlinită.

Rareş Piersic

Eu văd şcoala de ieri ca pe un război intelectual, multe greşeli urmate de multe ameninţări şi violenţă fizică. Orice deget ridicat la elevi avea să devină în viitor o frustrare. Alţii se ambicioau, devenind nişte oameni cu coloană vertebrală, alţii nişte oameni răi. În prezent, violenţa în şcoli nu mai este admisă. Noua "armă albă" a profesorilor este CATALOGUL.

Alexia Gemănari

În comparaţie cu şcoala de ieri, cea din prezent este mult evoluată, atât din punct de vedere al metodelor de predare-învăţare, cât şi al personalului didactic specializat. Astăzi învăţământul este necesar şi impus, neînăndu-se cont de diferenţele dintre oameni. Şcoala este locul unde elevii primesc informaţii despre viaţă, societate şi lumea înconjurătoare, unde îşi formează noi abilităţi şi unde leagă prietenii durabile. Astăzi, copiii redactează revista şcolii, participă la evenimente muzicale, piese de teatru, competiţii sportive, proiecte de caritate şi voluntariat, consiliul elevilor. Şcoala de astăzi are rostul "să te ridice undeva de unde să-ţi fie ruşine să mai cobori" (Paul Louis Lampert).

Sergiu Jucan

Școala de azi este mult mai evoluată decât cea de ieri, având în vedere că astăzi violența este interzisă de către profesor la elev. Deoarece violența fizică este interzisă, majoritatea elevilor neglijeză orele de curs. Practic astăzi cine vrea să fie cu capul pe umeri va fi, iar cine nu vrea nu va fi, deoarece elevii care neglijeză orele de curs nu sunt încă suficient de maturi pentru a lua o decizie corectă.

Naomi Simeria

Școala de azi este mai evoluată, să zicem. Adevărat, acum avem băi mai bune, săli de clasă mai mari și mai curate și multe alte beneficii. Însă, școala nu mai are acum în vedere pregătirea copiilor pentru viață sau educarea elevilor spre a-și iubi patria. Așadar sunt multe avantaje și dezavantaje ale învățământului modern, dar dacă ar fi să aleg dintre învățământul de astăzi și cel de acum o sută de ani, l-aș alege pe cel modern.

Rareș Romaniuc

Din totdeauna, școala a fost o instituție în care copiii au fost instruiți și educați în conformitate cu idealurile epocii respective. Desigur că, de fiecare dată strategiile și metodele de educație agreate în timpul respectiv și-au spus cuvântul. Spre exemplu din amintirile bunicilor mei am dedus că școala din trecut, foarte bună în alte privințe, avea metode brutale de învățare. Argumente în acest sens prezintă o multitudine de opere literare cu autori de prestigiu: Ion Creanga, I. L. Caragiale, George Bacovia etc. Pe lângă faptul că nu aveau săli de clase adecvate, programe, manuale, elevii din trecut trebuiau să suporte și pedepse corporale sau tratamente degradante: amenințări, umiliri, ironii etc. În zilele noastre, foarte multe lucruri s-au schimbat în școală. Profesorii, foarte bine pregătiți profesional, au o atitudine care îi motivează pe elevi și îi determină să învețe cu drag. Pedepsele aproape că au dispărut, sancțiunile fiind doar notele care măsoară nivelul de cunoștințe al elevilor. Care, uneori, este foarte scăzut, din păcate. Școala de azi ne oferă săli luminoase și bine dotate, acces la informație și profesori cu un înalt grad de specializare.

Delia Cozma

"Școala de ieri" este un concept interpretat de fiecare aşa cum doreşte, privind lucrurile din propriul perspectivă, prin ochii mintii lor, bazându-se pe un caracter puternic înrădăcinat de părinți și buni. "Școala de azi" reprezintă școlile actuale din România. Consider că s-au făcut schimbări majore în sistemul de învățământ. Materia pe vremuri era mult prea concentrată, subiectele fiind scrise prea haotic pentru înțelegerea oricărui copil, dar în ziua de azi, materia este ușoară, organizată, complexă, profesorii reușind să îi facă interesați pe elevi prin schițe și desene. Ceea ce mă întristează este că relațiile dintre oameni s-au răcit, elevii fiind inclusi într-un joc fără sfîrșit, jocul tehnologiei.

Alesia Simeria

Între școala de ieri și școala de azi este o mare diferență. În școala de ieri era mai greu să înveți. Nu erau mulți profesori, de aceea elevii erau examinați de alți elevi. Cărțile din care elevii erau nevoiți să învețe erau în limba slavă (rusă), vechi și neîngrijite. Acum majoritatea cărților sunt noi sau în cel mai rău caz foarte puțin rupte. Consider că oricât de greu ar fi la școală, învățătura este esențială.

Diana Oniceag

Școala din zilele noastre este diferită de cea de ieri. Elevii generației trecute puteau afla informații doar de la școală sau din biblioteci, fără calculator și telefon mobil. Elevii din prezent prin intermediul internetului pot obține orice informație la momentul dorit. Profesorii puteau să-și impună autoritatea care cerea respect din partea elevului, iar toate acestea prinseau bine pentru că elevii trebuie să știe să respecte profesorul. Școala și educația atât în trecut cât și în prezent constituie pilonul principal în evoluția elevului.

Evelyn Marta Arcălean

În școlile din trecut, elevii duceau lipsă de caiete, stilouri și cărți. Aceia scriau cu cărbune pe tăbițe, erau toți elevii în o singură clasă, erau ascultați de către elevi mai mari și învățau alfabetul slav din ceasloave. În prezent, elevii nu duc lipsă de mai nimic, sunt în clase în funcție de vârstă, sunt ascultați de profesori, iar sistemul de învățământ s-a schimbat foarte mult.

Anastasia Buzilă

Nu îmi pot imagina lumea fără școală... chiar dacă este greu de închipuit, acum sute de ani școala era total diferită, de la scrisul pe tăbiță până la apariția caietelor au fost necesare câteva secole. În trecut, învățământul era simultan, iar unii părinți nu și doreau ca ai lor copii să meargă la școală. Acum, elevii sunt tratați ca atare, fără violență verbală, fizică, toți au dreptul la o opinie. Școala de astăzi este mult mai bine structurată, iar condițiile din școli sunt superioare celor din vremurile trecute atât pentru profesor cât și pentru elev.

Raul Țilică

Pe vremea străbuncilor, orele se făceau în biserică. Preotul îi învăța literele, cifrele, să adune, să înmulțească, să scadă și să împartă. Uniforma era obligatorie la fel și bentița. La fete, părul trebuia impletit, iar băieții trebuiau să îl aibă mereu tuns. În ziua de azi, tăbița s-a transformat în tabletă, profesorii sunt mai bine pregătiți, iar violența fizică și cea verbală sunt nepermise. Elevii din ciclul primar, își pot face temele la școală, cu ajutorul învățătoarelor.

Rebeca Meslec

Școala este ca o carte. Nu o termini niciodată. Școala de ieri era diferită, profesorii agresau verbal și fizic copiii, dar aceste fapte erau aprobată de părinți. Cea de altădată avea minusuri: profesori puțini, clase mici și urâte, fără condiții, învățământ simultan. Dar cei mai bătrâni decât noi au ajuns ceva în viață chiar dacă nu existau condițiile de învățământ. Școala de azi este mult mai bună. Clase dotate, profesori buni, manuale pentru toată lumea și reguli de interzicerea agresării elevilor. Și în școala de azi există minusuri: ore mai multe, teme la fiecare materie și copiii nu mai învață cum învățau înainte. Mie mi-ar place ca învățământul de azi să fie contopit cu învățământul de ieri.

Emanuel Pisancu

Când vorbim de școală putem vorbi de școala de ieri și școala de azi deoarece timpul trece și tace, dar aduce cu el multe schimbări, care lasă urme în sistemul educațional. Diferențele sunt foarte mari atunci când comparăm trecutul cu prezentul, nu numai în ceea ce-i privește pe dascăli, ci și în ceea ce-i privește pe elevi și tot ceea ce este legat de cuvântul „școală”. Putem începe chiar de la accentul care se punea în trecut pe învățătură, pe educație și pe politețe („pe cei șapte ani de acasă”). Astăzi nimic nu mai este la fel ca în trecut, elevul nu mai are motiv să învețe pentru că știe că viitorul nu va fi aşa cum și-ar dori, iar profesorul nu mai este la fel de exigent ca în trecut pentru că nu mai are voie să streseze copiii.

Alexandra Viviana Rusu

Educația presupune două persoane: una care dorește să împărtășească ceea ce știe și una care dorește să primească darul de preț - știința celuilat. Înainte nu era computer, internet, dar totuși aveau cărți, aveau prieteni, aveau timp să facă teme, aveau încredere în oamenii mari și toți învățau să scrie, să socotească.

Ioan Ștefan Boca

Școala de ieri a fost o educație fără prea multe posibilități, nu aveau foarte multe rezurse și copiii învățau mai greu. Copiii învățau din cărți bisericești, nu aveau culegeri și manuale moderne, nici table în sălile de clasă pe care să scrie. Școala de azi, în schimb este mai ușoară, iar elevii au mai multe posibilități. Sălile de clasă au tablă cu cretă sau chiar cu marker. Elevii au multe instrumente de scris, caiete, cărți, penar și multe altele. Spre deosebire de școala de ieri, școala de azi e mai "dotată" și mai „la îndemână” din punct de vedere material.

Bianca Ursu

Sufletul școlii îl constituie elevul și dascălul. Elevul vine la școală pentru a ști, iar profesorul este cel care îl călăuzește în universul cunoașterii. Drumul școlii românești nu a fost foarte ușor; s-a pornit de la foarte puțin și s-a ajuns la școala de astăzi, cu toate facilitățile ei. Violența fizică și verbală acceptată în trecut, este interzisă acum, iar între elev și profesor se promovează o relație bazată pe respect și încredere reciprocă. Noi suntem beneficiarii școlii de astazi, având libertatea de exprimare și posibilitatea de a ne alege viitorul.

Andrei Șomîtcă

Există multe diferențe între școlile noi și cele vechi. Înainte mergeai la școală cu frica obținerii unei note mici, acum pot remedia orice notă mică cu puțină muncă. Chiar dacă prefer școala de astăzi, nu mi se pare o idee rea nici școala din trecut. Faptul că înainte copiii învățau de pe cărți bisericești m-a uimit. Chiar dacă sunt școli de concepții diferite, materii diferite, amândouă au ajutat la obținerea unei reputații.

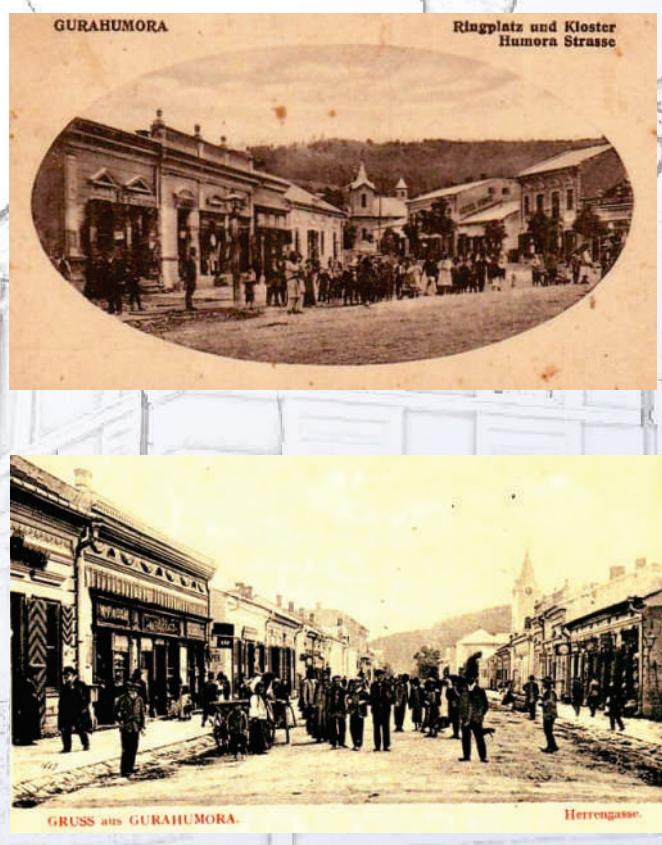
Andrada Corneanu

Școlile din trecut și cele din prezent diferă foarte mult. Să începem cu gimnaziul. În trecut abecedarul, sălile de studiu, caietele de limba română și matematică erau unice și copiii se luptau din greu pentru a studia. Aceștia studiau în aceeași încăpere, dacă nu învățau erau bătuți și lipsa cadrelor didactice se putea numi o problemă. Pe când, în aceste zile, avem table magnetice, culegeri, caiete pentru fiecare materie, aparate performante pentru documentare în locul dicționarului și câte și mai căte, iar noi nu reușim să prețuim aceste lucruri. Totuși am fost învățați de mici cu aceste mofturi, iar din acest motiv nu mai prețuim nici cel mai mic creion. Printre aceste puține deosebiri, există un lucru care din păcate nu s-a schimbat. În continuare există copii care din cauza sărăciei abandonează școala.

Lorena Veliș

Școala - locul de întâlniri, de începerii, de trecheri, de regăsiri a succesiunii de generații. Școala de ieri - o clădire rustică, copii modest îmbrăcați, simpli, dar educați, clase cu bănci din lemn, doamna învățătoare în fața tablei, copii cu ochii curioși, sorbind cuvintele calde, zgometul clopoțelului, bucuria pauzei, manuale, ghiozdane, uniforme... Școala de azi - o clădire modernă, invadată de telefoane, copii îmbrăcați în haine de firmă, mobilier din pal în culori atractive, manuale din ce în ce mai multe și mai diversificate, doamna învățătoare în mijlocul clasei, copii care nu știu de uniforme, vin la școală în diverse mărci de mașini, lumea materială și tehnologia care îi definește. Școala de ieri - fotografie în sepia. Școala de azi - fotografii în culori încă vii.

Bianca Elena Pintilescu

Școlile din trecut erau pline de încăperi mici, în care copiii, cei mai norocoși dintre ei și cei care își permiteau din punct de vedere material, învățau dintr-o carte. Dascălul era cel care, cu iubire, împărtășea toate cunoștințele sale către învățăceii săi. Școlile de astăzi sunt mari, cu săli de clasă bine dotate. Copiii au toate condițiile pentru a putea învăța, iar în țară noastră, învățământul este gratuit. Dar, ceea ce leagă trecutul de prezent este dorința copiilor de a descoperi și de a învăța lucruri noi, cât și dragostea, dăruirea și bucuria dascălilor de a sădii în mintea acestora sămburii cunoașterii.

Ioana Teodora Moroșan

După spusele lui Creangă în opera sa "Amintiri din copilărie", copiii care nu învățau sau care erau obraznici, erau pedepsiți prin bătaie. Oamenii de atunci credeau că violența îi stimula pe copii să învețe. Elevii scriau pe tăblite, cu cărbuni, erau mulți într-o singură clasă. Când tehnologia avansată și-a făcut apariția, s-au dezvoltat alte metode de a stimula creativitatea și interesul pentru școală: materialele video, muzica, desenele și, foarte important, interacțiunea profesor-elev. Un alt factor care e schimbat și care și-a pus amprenta în sistemul de învățământ este condiția elevului în școli. Astăzi există numeroase săli de clasă, laboratoare cu specific, profesori bine pregătiți pe un anumit domeniu, iar elevii au la dispoziție numeroase surse de inspirație și documentare. Concluzionând, putem spune că școala a evoluat în mai bine față de cea din trecut, dar cu siguranță este loc de mai bine.

Lucian Hojbotă

Școala de ieri se bazează pe informațiile transmise de către dascăli elevilor. Școala de azi folosește metode mult mai diversificate, elevii având acces la foarte multe informații atât din mediul clasei, cât și online. Fiecare elev are acum posibilitatea de a-și completa cunoștințele din școală ajutându-se de manuale și materiale auxiliare.

Vlad Botușan

După părerea mea, două realități total diferite, dacă le privim în ansamblu, dar, totuși, atât de asemănătoare în conținut. Asemănătoare deoarece materiile studiate au rămas aceleași: limba română este limba română, matematica este aceeași, istoria, biologia și geografia sunt neschimbate, dar metodele de predare sunt într-o continuă schimbare. În trecut, sistemul educațional se baza mult pe oralitate, elevii erau învățați de către preoți, dascăli și mai târziu învățători. Se ctea de pe cărți bisericești și se învățau multe lucruri practice, cum ar fi lucru în gospodărie. Astăzi, învățământul a evoluat foarte mult: elevii învață în școli dotate cu aparaturi performante, profesorii sunt foarte bine pregătiți, există multe posibilități de a studia pentru orientarea către diferite cariere.

Adela Rusan

Capitolul 17- ARS TRADUCENDI

Lost in translation

When I was a child I used to spend most of my spare time reading. I was the avid reader who did not care who the author was, how thick the book was or how successful the translation was. Truth be told, there were no mobile phones, no tablets and no cartoon networks 24/7. Therefore no distractions. (mind you, distraction doesn't mean "distracție"! Yes, I will allow you the pleasure of searching the translation of the word either in a paper dictionary or googleit.)

As a student at the University I had to read English and American literature. I assure you that this time there was no Romanian involved. Once in a while we couldn't find a book in its original language so we simply read it translated. That's when I started understanding how important the act of translation was. I even remember not being able to finish one of D.H. Lawrence's novels- the translation was so poor I couldn't stand it.

So what makes a good translation? Is it a question of logging immediately on some on-line translation site and there you are, effortlessly getting a brand new text for yourself? Well, it might make your life a little bit easier but it's not that simple. You should never forget the importance of real human translation that must credibly render a different world to a different culture and audience. Actually, translation is a form of art. And this is what you must remember when you take this path!

This is what we did one day- together with my 5th grade students, we had a translating session during one of our classes. They received three different excerpts from three novels by Roald Dahl: Matilda, Fantastic Mr. Fox and Charlie and the Chocolate Factory. No easy task but they took their job seriously and somehow made it through. So it here it goes: the original text, the translation of the winners and a version offered by Google translate. Enjoy!

Fantastic Mr. Fox

1. The Three Farmers

Down in the 'valley there were three farms. The owners of these farms had done well. They were rich men. They were also nasty men.

All three of them were about as nasty and mean as any men you could meet. Their names were Farmer Boggis, Farmer Bunce and Farmer Bean. Boggis was a chicken farmer. He kept thousands of chickens. He was enormously fat. This was because he ate three boiled chickens smothered with dumplings every day for breakfast, lunch and supper.

On a hill above the valley there was a wood. In the wood there was a huge tree. Under the tree there was a hole. In the hole lived Mr. Fox and Mrs. Fox and their four Small Foxes.

Domnul Vulpe

În vale erau 3 ferme. Proprietarii acestor ferme se descurcaseră bine. Aceștia erau oameni bogăți. Erau deasemenean niște bărbați răutăcioși.

Toți cei trei erau cunoscuți drept niște oameni mai răutăcioși și mai răi decât orice oameni pe care i-a cunoscut. Numele lor erau Fermierul Boggis, Fermierul Bunce și Fermierul Bean. Boggis avea o fermă de găini. El avea mii de găini. El era extrem de gras. Asta se întâmpla deoarece mâncă 3 găini fierte înăbușite cu găluște în fiecare zi la micul dejun, prânz și cină.

Pe un deal deasupra văii era o pădure. În pădure era un copac imens. Sub copac era o vizuină. În vizuină trăia domnul Vulpe și doamna Vulpe și cele patru vulpițe ale lor.

traducere de
Răzvan Chiribucă și Tudor Ursu

Domnul Vulpe

Down in valley au existat trei ferme. Proprietarii acestor ferme s-au descurcat bine. Ei erau oameni bogăți. Ei erau și oameni urăți.

Toți trei au fost la fel de urăți și răi ca și ceilalți oameni pe care îi puteau întâlni. Numele lor erau Fermierul Boggis, Fermierul Bunce și Fermierul Bean. Boggis era un fermier de pui. A ținut mii de găini. Era foarte gras. Acest lucru se datorează faptului că a mâncat trei puietă fierți înțepăți cu găluște în fiecare zile pentru micul dejun, prânz și cină.

Pe un deal deasupra văii era un lemn. În pădure era un copac uriaș. Sub copac era o gaură. În gaură trăiau domnul Fox și doamna Fox și cei patru Foxi mici.

traducere Google Translate

Coordinated by Antoneta Feckte

Marea, o apă folositoare

Fragment din "Unde fugim de acasă"
de Marin Sorescu

Marea este și pentru cei mici, nu numai pentru părinți și bunici. Și la urma urmei, ei nici nu știu să se joace ca voi pe plajă, în nisip, în fel și chip, făcând palate încare, pe furiș, intră scoicile prin acoperiș.

Părinții toată ziua ar vrea să vă culce. Să vă spun un secret: ei au venit la mare numai ca să vă încurce. Așa le merge gura: "Ce faci?", "Unde te duci?", "Stai aici!". Mai rău ca la bunicii care s-au făcut mici. Dar acum ați venit cu mine și eu, știți, nu fac scandal. O să vă explic marea, valcu val.

Marea este o apă folositoare. Ea se întinde de aici și până în zare. Se întinde și mai departe, firește, dar marea aia nu se vede și nu ne privește. Vapoarele alunecă pe apă: fâș, fâș, ca la un fel de săniuș. Dar mai bine dacă privești, vezi că alunecă pe pești. Peștii sunt aici mulți ca iarba. Și cresc singuri, cum îmi crește mie barba. Unii dansează, alții au pene de papagal și cântă pe lângă Insula de Coral. Prin alte ape, rechinii umblă la ei cu ferăstrăie și, dacă te prind, te taie. Unde este apa mai adâncă înăotă niște pești urăti, atât de urăti, că nici ei între ei nu se mănâncă. Porcul de mare râmă algele pe lângă maluri, de se fac deasupra valuri. Foca este aproape cât luna. N-am o undiță lăndemână, că acum aş prinde una. Dar mai bine hai să ne urcăm în barca asta pe care o leagănă valul și să privim Malul.

Ştiți din povești că mările toate au pe fundul lor numai palate. Oamenii au scos cu niște frânghii palatele din mare, să mai stea și pe pământ în soare. Priviți aceste castele, cum curge sareea pe ele... Și încă nu ați văzut totul. Cel mai frumos e portul. În port marea scapă printre pescăruși, ca printr-o plasă. Aici sunt fel de fel de vapoare, cum avem și noi pe-acasă. Se suie oamenii în ele, își aprind țigarea și se joacă de-a depărtarea. Farul acesta, ce înaltă-i e talia! se vede în toată lumea, până la Mangalia.

Când marea are vreun necaz în familie, fulgeră și tună. Asta se cheamă "sezon de furtună". Atunci pe plajă nu mai stai, sugând dintr-o rază ultravioletă, ca dintr-un pui. Furtuna trece repede, apare soarele și noi alergăm către plajă de ne sfârâie picioarele. Ieşim de prin case și de sub pălării, ca melci din cochilii. Dar să știți, copii: ce e prea mult strică în viață, cum scrie și pe borcanul de dulceață. Deci să nu-mi stați toată ziua în soare, că n-aveți șapte piei pe spinare. Ci să vă uitați cum fac plajă valurile, care aleargă iute și se întorc pe partea cealaltă după două minute.

Coclici Delia, clasa a VII-a A
Gavrilean Stefan, clasa a VII-a A
Şincari Sebastian, clasa a VII-a A
Rusu Alexandru, clasa a VII-a A
Ştefănescu Diana, clasa a VII-a A
 Profesor îndrumător, **Loredana Durnac**

La mer, une eau qui nous faut

Fragment de « Où s'échappe-t-on de la maison »
par Marin Sorescu

La mer est là pour les petits aussi, pas seulement pour les parents, mamies et papis. Et, en fin de compte, ils n'ont aucune idée comment jouer comme vous sur la plage, dans le sable, de toutes les façons, à faire des châteaux où les coquilles entrent par le toit.

Les parents voudraient tout le jour vous coucher. Laissez-moi vous dire un petit secret : ils sont venus à la mer juste pour vous étourdir. Ils parlottent : « Que fais-tu ? » « Où vas-tu ? » « Reste ici ! » C'est pire qu'avec les grands-parents qui sont devenus petits enfants. Mais maintenant vous êtes venus avec moi, et moi, vous savez, je ne me dispute pas. Vague par vague, je vais vous expliquer la mer à moi.

La mer est une eau qui nous faut. Elle s'étend d'ici jusqu'à l'infini. Elle s'étend encore plus loin, mais cette mer-là elle ne se voit pas et ne nous concerne pas. Les bateaux flottent sur l'eau : frou, frou, comme à la luge. Mais si tu regardes avec attention tu verras qu'ils glissent sur des poissons. Ici les poissons sont nombreux comme le sable. Et ils grandissent tous seuls comme ma barbe. Les uns dansent, d'autres ont des plumes de perroquet et chantent près de l'Île de Corail. Dans d'autres eaux, les requins portent des scies et s'ils t'attrapent ils te coupent. Là où l'eau est plus profonde nagent des poissons hideux, si hideux qu'ils ne se mangent ni même entre eux. Près des rives, le cochon de mer fouille les algues aussi fort qu'ils font des vagues dans le port. Le phoque est presque aussi grand que la lune. Je n'ai pas de ligne à ma portée, peut-être que j'en attraperais. Mais mieux vaut-il monter dans ce bateau que la vague porte et ensemble regardons le rivage et son sable.

Vous savez des contes de fées que les mers cachent des palais. Les gens ont sorti à la corde les palais de la mer pour qu'ils restent dans le soleil sur la terre. Regardez ces châteaux comme le sel coule sur eux... Et vous n'avez pas vu l'entier tableau. C'est le port qui est le plus beau. Dans le port la mer s'échappe comme par un filet. Ici il y a toutes sortes de bateaux, comme nous en avons chez nous. Les hommes y montent, allument leur cigarette et jouent à la distance. Ce phare - que sa taille est haute ! Il se voit jusqu'à Mangalia.

Quand la mer a un souci chez elle, elle lance la foudre et le tonnerre. Cela s'appelle « saison de tempête ». Alors tu ne restes plus sur la plage à sucer d'un rayon ultra violet comme d'une paille. La tempête passe vite, le soleil apparaît et nous courons vers la plage à toutes jambes. On sort de par les maisons et de sous les chapeaux comme des coquilles les escargots. Mais sachez, les enfants, ce qui est en excès endommage, comme dit l'étiquette du pot de confiture. Donc ne restez tout le jour dans le soleil car vous n'avez pas sept peaux sur le dos. Mais regardez comment se bronzent les vagues qui courrent vite et tournent sur l'autre côté dans deux minutes.